لغة البشتو

إدارة أوقاف
صالح عبدالعزيز الراجحي

د مسلمان ساتنه

په قرآني او نبوي اذکارو کې

د (حصن المسلم) پښتو ژباړنه

ليکنه

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ژباړنه

عبد النافع زُلال

طبع على نفقة إدارة أوقاف
صالح بن عبدالعزيز الراجحي
غفر الله له ولوالديه ولذريته ولجميع المسلمين
www.rajhiawqaf.org

يهدى ولا يباع

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د ژباړن* سریزه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد الرسول الأمين، وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

پــدي کـــي شک نشته چي د شرعي نصوصو (قرآني آیتونو او نبوي احادیـــثو) ژباړل د اهمیت وړ خبره ده، ترڅو عام خلک* چي له عربي ژبي سره آشنایي نلري، وکولای شي د قرآن او حدیثو د الفاظو په معنی پوه شي، او په هغه کي نغښتي* مفاهیمو او احکامو باندي ځان خبر کړي. او لدې جملي نه د دعاګانو او اذکارو ژباړل* هم ارزښتناک کار دی، پدې چي دعاګاني او اذکـــار د مسلمان په معنوي ژوند کي یو ځانګړی ځای لري، چي د ژوند په مختلفو او بدلیدونکو حالاتو کي الله ﷻ ته دبنده د توجه اړولو، تضرع* او عاجـــزي کولـــو، او د هغه د یادولو او ستایلو، او له هغه نه مرستي او مدد غوښتلو، او د هغه حکم او فیصلي او قضاء او قدر ته د تسلیمیدلو ځرګندونه* کوي. که څه هم د مسنونه دعاګانو او اذکارو ویل په عربي سره غوره خبره ده، خو د هغه په معناګانو او مفاهیمو باندي پوهیدل هم ضروري ګڼل کیږي، تر څو یې د لوستلو او ویلو په حالت کي لوستونکی له پوره اخلاص او د زړه له حضور نه، او په هغه کي د تدبر* او تفکر* کولو نه برخمن* وي.

مـــا پـــه ژباړنه کي د لفظي او حرفي ژباړني لاره نده غوره کړې، بلکه د معـــنی او مفهوم په نظر کي نیولو سره مي د پښتو ژبي د قواعدو سره سم روانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړنه کړېده، او دا ځکه چي حرفي او لفظي ژباړنه په دوه لحاظه کمزوري وي، اول دا چـــي د عربي جملي مفهوم په پوره توګه* نشي افاده* کولای، او بل دا چي پښتو جمله د کلماتو د ارتباط او ترتيب په لحاظ کمزورې، او ناتمامه وي، او لوستونکی ته د فهم وړ نه وي.

او کـــوم عـــبارتونه يـــا کلمي چي د معنی د بشپړ تيا* لپاره مي اضافه کړېدي، هغه مي د دوو منحني شکله قوسونو په مينځ کي راوړېدي، تر څو د اصلي عبارت له ترجمې نه بې توپير* وشي.

بل دا چي په پښتو کي د مختلفو هجو او د مرادفو کلماتو د شته والي په خاطر مي د نوموړو کلماتو تر څنګ د ستوري علامه (*) ايښې ده، او بيا مي د کـــتاب په پای کي د نومړو کلماتو يو جدول يا لست اضافه کړېدی، تر څو د ستوري لرونکي کلمې د دوهمي معنی يا بلې هجې د پيژندني لپاره ورته مراجعه وشـــي، او پـــدې توګه به د مختلفو هجو لوستونکي له کتاب نه په آسانی سره استفاده وکړای شي.

د احاديثو د ژباړلو لپاره مي د احاديثو شرح کونکي کتابونو ته مراجعه کړېده، او د خپل توان سره سم مي هغه معنی غوره کړېده، چي د لوستونکي فهم ته له ټولو نه نژدې ده، او د پښتو جملې سره زيات سمون لري.

اميد دی چي دا کتاب د مسلمان ورور لپاره ګټور واقع شي، او له دعا نه مي هير نکړي.

وصلی الله علی نبينا محمد، وعلی آله وصحبه وسلم.

عبد النافع زُلال

azolal@yahoo.com

azolal@hotmail.com

رياض- ١٤٢٣/١/١٥هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصنف سريزه

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستهديه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

دا يو مختصر (کتاب) دی چي ما له خپل بل کتاب «الذكرُ والدعاءُ والعلاجُ بالرُّقَى مِنَ الكتابِ والسُّنّةِ» نه مختصر کړيدی، او په هغه کي مي د نومړي کتاب نه يواځي اذکار راوړيدي، تر څو په سفر کي يې له ځان سره اخيستل آسانه وي.

او يواځي مي د ذکر او دعا متن راوړی، او د هغه د تخريج له مراجعو نه مي له اصلي کتاب نه يواځي يو يا دوه مراجع ذکر کړيدي، او څوک چي د نومړي ذکر او دعا راوي (صحابي) او د هغه تخريج پيژندل غواړي، نو اصلي کتاب ته دي مراجعه وکړي.

له الله ﷻ نه د هغه په نيکو نومونو، او لوړو صفتونو سره سوال کوم چي دا کتاب خالص د خپل رضا لپاره وګرځوي، او هغه ما ته، لوستونکي ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاپونكي ته، او هغه چا ته چي په خپرولو كي يي برخه اخيستي ده په دنيا او آخرت كي ګټور وګرځوي، الله ﷻ د همدي كار مَل او په هغه باندي قادر دی.

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

صفر/ ١٤٠٩هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذکر فضیلت

الله جل جلاله فرمايي: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُواْ لِي وَلاَ تَكْفُرُونِ﴾ [البقرة: ١٥٢]

۞ ما یاد کړئ، زه به تاسو یاد کړم، او زما شکر پرځای کړئ، او زما نا شکري مه کوئ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْراً كَثِيراً﴾ [الأحزاب: ٤١]

۞ اې مومنانو! الله په ډېرو یادولو سره یاد کړئ.

﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ [الأحزاب: ٣٥]

۞ او د الله ذکر کونکو سړو او ذکر کونکو ښځو لپاره الله جل جلاله بخښنه* او لوی ثواب او اجر تیار کړی دی.

﴿وَاذْكُر رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعاً وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالآصَالِ وَلاَ تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ٢٠٥]

۞ خپل رب په عاجزۍ او په ویره او په ټیټ آواز سره چې پورته نه وي، له خپل ځان سره سبا او بیګاه یاد کړه، او له غافلانو څخه مه کېږه.

پیغمبر ﷺ فرمايي: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لاَ يَذْكُرُ رَبَّهُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»[١].

۞ هغه څوک چي د خپل رب* ذکر کوي، او هغه څوک چي نه يې کوي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

او فـــرمايي: «أَلاَ أُنَبِّــئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِــيكِكُمْ، وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْــوَرَقِ، وَخَــيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى»[٢].

۞ آيا تاسو خبر نکړم ستاسو د بنو اعمالو نه، او له هغو اعمالو نه چـــي ستاســـو د رب* په نزد له ټولو نه پاک دي، او ستاسو درجې* لـــوړوي*، او ستاسو لپاره د سرو زرو او سپينو زرو له خيراتولو نه هم غـــوره* دي، او ستاسو لپاره لدې نه هم غوره دي چي د دښمن سره مخامخ شی او بيا يو د بل غاړي* ووهی؟ (صحابه وو) وويل: هو (خبر مو کړه)، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: (هغه) د الله ﷻ ذکر کول دي.

او همـــدا رنګـــه فرمايي: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي

(١) بخـــاري (فـــتح الباري ١١/٢٠٨)، او د مسلم ١/٥٣٩ لفظ دادى: «مثل البيت الذي يذكر الله فـــيه والبيت الذي لا يذكر الله فيه مثل الحي والميت»، ترجمه: هغه کور چي په هغه کي د الله ذکر کيږي، او هغه کور چي د الله ذکر نه پکښي کيږي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

(٢) ترمذي ٥/٤٥٩، ابن ماجه ٢/١٢٤٥، صحيح ابن ماجه ٢/٣١٦، صحيح الترمذي ٣/١٣٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلإٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلإٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِبْراً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعاً، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعاً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعاً، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً»(۱).

۞ الله جَلَّ جَلاَلُهُ فرمايي: زه د بنده د ګمان په وړاندي يم، او زه ورسره يم چي كله ما ياد كړي، نو كه يې په خپل زړه كي ياد كړم، زه يې له ځان سره يادوم، او كه يې په يوې ډلي كي ياد كړم، زه يې د هغې نه په غوره* ډله كي يادوم، او كه ما ته د يوي لويشتي په اندازه رانژدي شي، زه به هغه ته د يو ګز په اندازه نژدې شم، او كه ما ته د يو ګز په اندازه نژدي شي، زه به هغه ته د يوې وازې* په اندازه نژدي شم، او كه ما ته په پښو* روان راشي، زه به ورته په منډه* ورشم.

وعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلاً قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ شَرَائِعَ الإِسْلاَمِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّثُ بِهِ، قَالَ: لاَ يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْباً مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»(۲).

۞ دعبد الله بن بُسر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ نه روايت دى چي يوه سړي وويل: اى د الله رسوله! د اسلام احكام پر* ما زيات شول، نو ما ته داسي شى* وښايه چي هغه باندي ټينګ عمل وكړم، پيغمبر ﷺ ورته وفرمايل: چي

(۱) بخاري ۱۷۱/۸، مسلم ۲۰۶۱/۴، او دا لفظ د بخاري دى.

(۲) ترمذي ۴۵۸/۵، ابن ماجه ۱۲۴۶/۲، صحيح الترمذي ۱۳۹/۳، صحيح ابن ماجه ۳۱۷/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه دي بايد تل* د الله ﷻ په ذکر سره لمده* وي.

او پيغمبر ﷺ همدا رنګه فرمايي: «مَنْ قَرَأَ حَرْفاً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لاَ أَقُولُ ﴿الم﴾ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ»[1].

۞ چا چي د الله ﷻ له کتاب (قرآن) نه يو حرف ولوست*، نو هغه لره پدې کي يوه نيکي ده، او يوه نيکي لس چنده (ثواب*) لري، زه نـــه وايم چي ﴿الم﴾ يو حرف دی، بلکه الف (بيل*) حرف دی، او لام (بيل) حرف دی، او ميم (بيل) حرف دی.

وعَـــنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ ﷺ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ ﷺ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ، فَقَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِيَ مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلاَ قَطِيعَةِ رَحِمٍ؟» فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ، قَالَ: «أَفَلاَ يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمَ أَوْ يَقْرَأَ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلاَثٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلاَثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الإِبِلِ»[2].

۞ عقـــبه بن عامر ﷺ وايي: چي مونږ په صُفه* کي (ناست) وو

(١) ترمذي ١٧٥/٥، صحيح الترمذي ٩/٣، صحيح الجامع الصغير ٣٤٠/٥.

(٢) مسلم ٥٥٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پيغمبر ﷺ راووت، او ويې فرمايل: له تاسو نه څوک دا غوره ګڼي چي هره ورځ «بُطحان*» يا «عقيق*» ته لاړ شي، او له هغه ځای نه دوه بوکونو* واله اوښان* راولي، چي نه يې په کي کومه ګناه کړي وي، او نه يې پکي خپلولي ختمه کړي وي؟ نو مونږ ووېل: چي مونږ (ټول) دا خوښوو، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: که له تاسو نه يو څوک مسجد* ته لاړ شي او د قرآن دوه آيته زده کړي او يا يې ولولي، او يا د قرآن دوه آيته ولــــولي، نو دا ورته له دوو اوښانو نه غوره* ده، او درې (آيته) له دريو (اوښانو) نه غوره دي، او څلور له څلورو نه، او همدارنګي (دآيتونو) د شمير په اندازه له اوښانو نه غوره دي.

او ﷺ فـــرمايي: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَداً لَمْ يَذْكُرْ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعاً لاَ يَذْكُرُ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ»[1].

۞ څـــوک چي په يو ځای کي کيناست او الله ﷻ يې پکي ياد نکړ، نو د الله ﷻ له طرف نه به پرې کمښت او زيان پيښ شي، او چا چي په يو ځای کي ډډه ولګوله او الله ﷻ يې هلته ياد نکړ، نو دالله ﷻ له طرف نه به ده ته کموالی او نقصان راشي.

---

(۱) ابو داود ۲٦۴/۴، او نورو هم روايت کړيدی، صحيح الجامع ۳۴۲/۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ﷺ فـــرمايي: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِساً لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ وَلَـــمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلاَّ كَانَ عَلَيْهِمْ تِرَةً، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ»[١].

۞ كوم قوم چي په يو ځاى كي كيني، او الله جَلَّ جَلاَلُهُ پكي ياد نكړي، او نه په پيغمبر ﷺ درود ووايي، نو دا به ددوى لپاره (دالله جَلَّ جَلاَلُهُ له جانب نه) دنقصان سبب وي، كه وغواړي عذاب به ور كړي، او كه وغواړي بخښنه* به ورته وكړي.

او فرمايي: «مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لاَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلاَّ قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةً»[٢].

۞ كـــوم قوم چي له يو داسي مجلس نه پاڅيده*، چي د الله جَلَّ جَلاَلُهُ ذكر يي پكي نه وي كړى، نو داسي به وي لكه چي د خره د مرداري* نه پاڅيدلى وي، او دا به د دوى لپاره د افسوس سبب وي.

١- دخوب نه د پاڅيدو دعاګاني

١- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ»[٣].

۞ ټولـــه غوره ستاينه* الله لره ده، هغه چي مونږ يي پس له مرګه

---

(١) ترمذي، صحيح الترمذي ٣/١٤٠.

(٢) ابو داود ٤/٢٦٤، احمد ٢/٣٨٩، صحيح الجامع ٥/١٧٦.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/١١٣)، مسلم ٤/٢٠٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي کړي يو، او همده ته بيا ژوندي کيدل او ورتګ دی.

٢- «لاَ إِلَــهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْــدُ، وَهُوَ عَلَى كُلّ شَيْءٍ قَديرٌ، سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَــهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّه العَلِيِّ العَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي»[١].

۞ بيله الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته، هغه يو دی شريک نلري، همده لره ټولواکي او ټوله غوره ستاينه* ده، او همدی په هر څه قادر دی، پوره پاکي او ټوله غوره ستاينه يوازي الله لره ده، بيله* الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته ، الله لوی دی، او هيڅ قوت او طاقت نشـــته (د ګـــناه نـــه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په اوچت او باعظمت الله ﷻ سره، پروردګاره ما ته بخښنه* وکړه.

٣- «الحَمدُ لله الّذي عَافَانِي في جَسَدي، ورَدَّ عليَّ رُوحِي، وأَذنَ لِي بِذِكْرِهِ»[٢].

۞ ټولـــه غوره ستاينه * هغه الله لره ده چي ما ته يې په بدن کي

---

(١) څـــوک چي دا ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، او که دعا وکړي، قبوله به شي، او که پاځي اودس وکړي او بيا لمونځ وکړي، نو لمونځ به يې قبول شي.
بخـــاري (فـــتح الـــباري ٣٩/٣)، او نورو هم روايت کړيدی، او پورتنی لفظ د ابن ماجه دی، صحيح ابن ماجه ٣٣٥/٢.

(٢) ترمذي ٤٧٣/٥، صحيح الترمذي ١٤٤/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتيا راکړي، او ما ته يې زما روح بيا را کړ، او ما ته يې د خپل ذکر اجازه او حکم کړی دی.

۴- ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُوْلِي الألْبَابِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَاماً وَقُعُوداً وَعَلَىَ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ * رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِياً يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُواْ بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الأبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ * فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لاَ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَى بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخْرِجُواْ مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُواْ وَقُتِلُواْ لأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ ثَوَاباً مِّن عِندِ اللّهِ وَاللّهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ * لاَ يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُواْ فِي الْبِلاَدِ * مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ * لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلاً مِّنْ عِندِ اللّهِ وَمَا عِندَ اللّهِ خَيْرٌ لِّلأَبْرَارِ * وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكِتَاب لَمَن يُؤْمِنُ بِاللّه وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلّـه لاَ يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللّه ثَمَناً قَلِيلاً أُوْلَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِـمْ إِنَّ اللّـهَ سَرِيعُ الْحِسَاب ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اصْبِرُواْ وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ وَاتَّقُواْ اللّـهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران: ۱۹۰-۲۰۰] (۱).

۞ بې شکه چې په آسمانونو او ځمکه کې، او د شپې او ورځې په بدلیدلو کې د عقل خاوندانو لپاره نښې نښانې دي، هغه کسان چې د الله ذکـر کوي پداسې حال کې چې ولاړ* وي، او ناست وي، او په ډډه* باندې وي، او دآسمانونو او ځمکې په پیدایښت کې سوچ او فکر کوي، (او وایي) ای زمونږ پروردګاره! دا (آسمانونه او ځمکه) دې خوشې او بې فایدې ندې پیدا کړې، پاکې ده تا لره، نو مونږ د دوزخ* له عذاب نه وساته. ای پروردګاره! بې شکه چې ته څوک دوزخ* ته واچـوې نو په رښتیا سره تا هغه رسوا او ذلیل کړیدی، او ظالمانو لره هیڅوک مرستندوی نشته. ای پروردګاره! په رښتیا سره مونږ د آواز* کونکي (آواز) واورید چې ایمان ته یې بلنه* کوله (ویل یې) چې په خپل پروردګار ایمان راوړی، نو مونږ ایمان راوړ، ای زمونږ پروردګاره! زمونږ

(۱) بخاري (فتح الباري ۸/۲۳۷)، مسلم ۱/۵۳۰.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه را ته وبخښنه*، او زمونږ بد کارونه را نه لیري کړه، او مونږ ته لـــه نیکانو* سره مرګ راکړه. ای زمونږ پروردګاره! مونږ ته هغه څه راکړه چي د خپلو پیغمبرانو په (ذریعه) دي راسره وعده کړیده، او د قیامت په ورځ مو مه رسوا کوه، په رښتیا سره چي ته د وعدي مخالفت نکوې. نو د دوی پروردګار د دوی (دعا) قبوله کړه، (پدې شان) چي زه به له تاسو نه د هیڅ عمل کونکي عمل نه ضایع* کوم، نر وي او که ښځه، (ټول) یو له بل نه یاست، نو هغو کسانو چي هجرت یې کړی، او له خــــپلو کورونو نه ایستلي شوي، او زما په لاره* کي ورته اذیت رســـیدلی، او جهاد یې کړی، او وژل شویدي، نو خامخا به زه د دوی ګناهونه وبخښم، او هرو مرو* به دوی هغه جنتونو ته داخل کړم چي (دهغو دمانیو او ونو) لاندي ویالې بهیږي، (او دا) د الله له جانبه جزا او ثواب دی، او د الله په نزد ډیر ښه ثواب او اجر دی. په ښارونو کي د کافرانو تلل را تلل دي تا نه تیر باسي. (دا) یو نا څیزه* متاع او فائده ده، او بیا د دوی ځای دوزخ دی، او ډیر بد د هستوګني ځای دی. لیکن هغـــه کسان چي له خپل پروردګار نه ویریږي* او پرهیزګاري کوي، هغوی لره داسي جنتونه دي چي په هغه کي به ویالې رواني وي، تل* به پـــه هغه کي استوګن وي، (او دا) د الله له جانبه میلمستیا ده (هغوی لره)، او هغه څه چي د الله سره دي هغه د نیکانو لپاره (ډیر) غوره دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په تحقيق سره د اهل کتاب نه داسي کسان شته چي په الله او په هغه (قــرآن) چي تاسو ته نازل کړي شويدی، او په هغه (تورات او انجيل) چي دوی ته نازل کړي شوی دی، ايمان لري، پداسي حال کي چي له الله نــه ويريدونکي دي، د الله آياتونه په لږو پيسو نه خرڅوي، د دي کسانو اجر او ثواب د الله سره دی، په رښتيا سره چي الله ژر حساب کونکي دی. ای مومنانو! صبر وکړی، او ټينګ اوسی (د دښمنانو په مقابل کي)، او جهاد ته تيار اوسی، او له الله نه وويريږی، ددې لپاره چي تاسو کاميابه شي.

۳- د جامو اغوستلو دعا

٥- «الحَمدُ لله الّذي كَسَاني هَذا (الثّوبَ) وَرَزَقَنيه مِنْ غَيرِ حَوْلٍ مِنّي ولا قُوّة..»[١].

۞ ټولـــه غوره ستاينه* ده هغه الله لره چي ما ته يې دا جامه* را واغوستله، او بيله* کوم طاقت او قوت نه يې ما ته راکړه.

۴- دنوي جامې اغوستلو دعا

٦- «اللّهُـــمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنيه، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ»[٢].

---

(١) بيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت کړيدی، ارواء الغليل ٤٧/٧.

(٢) ابو داود، ترمذي. او بغوي روايت کړيدی، شمائل الترمذي د الباني ليکنه ص٤٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ یـــا الهـــي! تا لره ټوله غوره ستاینه* ده، تا ما ته (دا جامه) را واغوستله، زه د هغې د خیر ، او د څه لپاره چې جوړه شویده د هغه د خیر سوال درنه کوم، او پناه غواړم په تا سره د هغې له شر نه او د هغه څه له شر نه کُوم لپاره چې هغه جوړه شویده.

۴- چا چې نوې جامې واغوستلې هغه ته دعا

۷-«تُبْلِي، وَيُخْلِفُ اللهُ تَعالى»(۱).

۞ (دا جامه) زړه کړې، او الله دې د هغه په ځای نوري جامې در کړي.

۸- «الْبَسْ جَدِيداً، وَعِشْ حَمِيداً، وَمُتْ شَهِيداً»(۲).

۞ نـــوې (جامه) واغوندې، او ستایلی واوسیږې، او دشهادت په مرګ مړ شې.

۵- دجامو ایستلو په وخت کې دعا

۹- «بِسْمِ اللهِ»(۳).

۞ د الله په نوم سره (دا جامه اوباسم).

---

(۱) ابو داود ۴/۴۱، صحیح ابي داود ۲/۷۶۰.

(۲) ابن ماجه ۲/۱۱۷۸، بغوي ۱۲/۴۱، صحیح ابن ماجه ۲/۲۷۵.

(۳) تـــرمذي ۲/۵۰۵، او نـــورو هم روایت کړیدی، إرواء الغلیل ۴۹ نمبر حدیث، صحیح الجامع ۳/۲۰۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦- د اودس ماتي ځای ته د داخلیدلو دعا

۱۰- «[بِسْمِ اللهِ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ»[(۱)].

۞ د الله په نوم سره، الهي! زه په تا سره له نرینه او ښځینه شیطانانو نه پناه غواړم.

۷- د اودس ماتي ځای نه د وتلو دعا

۱۱- «غُفْرَانَكَ»[(۲)].

۞ ستا بخښنه غواړم.

۸- داوداسه نه مخکي ذکر

۱۲- «بِسْمِ اللهِ»[(۳)].

۞ د الله په نامه سره (اودس پیل کوم).

۹- د اودس نه وروسته دعا

۱۳-۱- «أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَـهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ

(۱) بخاري ۱/۴۵، مسلم ۱/۲۸۳، او دا اضافه: «بسم الله في أوله» سعید بن منصور روایت کړیدی، فتح الباري ۱/۲۴۴.

(۲) بـیله* نسائي نورو اصحاب السنن* روایت کړیدی، او نسائي په «عمل الیوم واللیلة» کي روایت کړیدی، زاد المعاد ۲/۳۸۷.

(۳) ابو داود، ابن ماجه او احمد روایت کړیدی، إرواء الغلیل ۱/۱۲۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ..»[١].

۞ شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دی.

١٤-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ الْمُتَطَهِّرِينَ»[٢].

۞ الهي! ما د توبه ايستونکو څخه وګرځوه، او د (پاکو) کسانو څخه مي وګرځوه.

١٥-٣- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»[٣].

۞ الهي! تا په پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، زه شاهدي* ورکوم چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

١٠- د کور نه دوتلو ذکر

١٦-١- «بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ

(١) مسلم ١/٢٠٩.

(٢) ترمذي ١/٧٨، صحيح الترمذي ١/١٨.

(٣) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص١٧٣، إرواء الغليل ١/١٣٥، ٢/٩٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالله»[۱].

۞ د الله په نامه سره (له کور نه وځم)، په الله باندي توکل او تکیه کـــوم، او نشته هیڅ قوت او طاقت (له ګناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) مګر د الله ﷻ (په توفیق) سره.

۱۷-۲- «اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»[۲].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم لدې نه چي زه بې لاري شم، یا مـــې بـــل څوک بې لاري کړي، یا وښویږم، یا وښویولی شم، یا ظلم وکړم، یا ظلم را سره وشي، یا (چا ته) ضرر او نقصان ورسوم، یا را ته (له بل چا نه) ضرر ورسولی شي.

۱۱- کور ته د ننوتلو* ذکر

۱۸- «بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا ثُمَّ لِيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِه»[۳].

---

(۱) ابو داود ۳۲۵/۴، ترمذي ۴۹۰/۵، صحیح الترمذي ۱۵۱/۳.

(۲) اصحاب السنن*، صحیح الترمذي ۱۵۲/۳، صحیح ابن ماجه ۳۳۶/۲.

(۳) ابـــو داود ۳۲۵/۴، او علامه ابن باز په «تحفة الأخیار» ص۲۸ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی، او پـــه صـــحیح حدیث کې راغلي دي، د مسلم ۲۰۱۸ نمبر حدیث کې: کله چي سړی خپل کـــور تـــه ننوځي، او ننوتلو په وخت کې، او د خوراک په وخت کې الله یاد کړي، نو شیطان (خپلو ملګرو ته) وایې: زمونږ لپاره (دلته) نه د شپې ځای، او نه د (شپې) خوراک شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په نامه سره ننوتلو*، او د الله په نامه سره ووتلو*، او پر* خپل پروردګار مو توکل او تکيه کړيده.

او بيا دي په خپلو وړو* سلام وکړي.

۱۲- مسجد ته د تللو دعا

۱۹- «اللَّهُـــمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً، وَفِي لِسَانِي نُوراً، وَفِي سَمْعِي نُوراً، وَفِي بَصَرِي نُوراً، وَمِنْ فَوْقِي نُوراً، وَمِنْ تَحْتِي نُوراً، وَعَنْ يَمِينِي نُوراً، وَعَنْ شِمَالِي نُوراً، وَمِنْ أَمَامِي نُوراً، وَمِنْ خَلْفِي نُـــوراً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُوراً، وَأَعْظِمْ لِي نُوراً، وَعَظِّمْ لِي نُوراً، وَاجْعَـــلْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْنِي نُوراً، اللَّهمَّ أَعْطِنِي نوراً، واجعَل فِي عَصَـــبِي نوراً، وفِي لَحْمِي نوراً، وفي دَمِي نوراً، وفِي شَعْرِي نوراً، وفي بَشَـــرِي نوراً»[1]، «[اللهمّ اجْعَلْ لِي نوراً في قَبْري.. ونوراً في عظَـــامي]»[2]، [«وَزِدْنِي نوراً، وزِدْنِي نوراً، وزِدْنِي نوراً»][3]، [«وَهَبْ لِي نوراً عَلَى نُور»][4].

---

(۱) تـــول پورتـــني صـــفات پـــه بخاري ۱۱/۱۱٦ په ٦۳۱٦ نمبر حديث کي راغلي دي، مسلم ۱/۵۲٦،۵۲۹،۵۳۰، په ۷٦۳ نمبر حديث کي.

(۲) ترمذي ۳۴۱۹ نمبر حديث، ۵/۴۸۳.

(۳) بخـــاري پـــه «الأدب المفـــرد» ٦۹۵ نمبر حديث، ص۲۵۸، کي روايت کړيدی، او اَلباني په «صحيح الأدب المفرد» ۵۳٦ نمبر حديث کي د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(٤) ابـــن حجـــر دا لفظ په فتح الباري کي اوابن ابو عاصم ته يي په کتاب الدعاء کي نسبت کړيدی، فتح الباري ۱۱/۱۱۸، او وايي: نو د مختلفو روايتونو نه پنځه ويشت خصلتونه راغونډ* شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زما په زړه كي رڼا* پيدا كړې، او په ژبه كي مي رڼا، او په غوږونو كي مي رڼا، او په سترګو كي مي رڼا، او له پاسه مي رڼا، او لاندي مي رڼا، او له ښي طرف نه مي رڼا، او له چپ طرف نه مي رڼا، او مخي ته مي رڼا، او شا ته مي رڼا، او په بدن كي مي رڼا پيدا كړې، او ما ته رڼا د قدر وړ وګرځوې، او ما ته رڼا مقرره كړې، او ما رڼا وګرځوې، الهي! ما ته رڼا راكړې، زما په پلو* كي رڼا پيدا كړې، او په غوښه كي مي رڼا، او په وينه كي مي رڼا، او په ويښتو* كي مي رڼا، او په پوټكي* كي مي رڼا پيدا كړې.

الهي! زما په قبر كي رڼا پيدا كړې، او زما په هډوكو كي رڼا، او زما رڼا زياته كړې، او زما رڼا زياته كړې، او زما رڼا زياته كړې، او ما ته د رڼا بر سيره رڼا راكړې.

۱۴- مسجد ته د ننوتلو دعا

۲۰- «أَعُـــوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»[۱]، [بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ][۲] [وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ][۳] «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»[۴].

(۱) ابو داود، صحيح الجامع ۴۵۹۱ نمبر حديث.

(۲) ابن السني ۸۸ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللى دى.

(۳) ابو داود ۱/۱۲٦، صحيح الجامع ۱/۵۲۸.

(٤) مسلم ۱/۴۹۴، او پـه ابن ماجه كي له فاطمه رضي الله عنها نه داسي روايت دى: «اللهم اغفر لي ذنــوبي وافتح لي أبواب رحمتك»، ترجمه: الهي! زما ګناهونه را ته وبخښې، او خپل د رحمت =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ په لوی الله سره، او د هغه په عزتمند مخ، او ازلي او همیشنی تولواکـــي سره، له رټل شوي شیطان نه پناه غواړم، د الله په نوم سره (نـــنوځم)، درود او سلام دي وي د الله پر پیغمبر ﷺ، الهي! ته را ته د خپل رحمت دروازې خلاصي* کړې.

۱۴- مسجد نه د وتلو دعا

۲۱ – «بسمِ اللهِ والصَّلاةُ والسلامُ على رَسُولِ اللهِ، اللّهمَّ إنِّـــي أســـأَلُكَ مِـــنْ فَضْـــلِكَ، اللَّهُمَّ اعْصِمْني مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»[(۱)].

۞ د الله پـــه نـــوم سره (وځم)، او درود او سلام دي وي د الله پر پیغمبر، الهي! له تا نه ستا د فضل سوال کوم، الهي! له رټل شوي شیطان نه مي وساتې.

۱۵-د آذان اوریدو ذکرونه

۲۲-۱- (د آذان پـــه جواب کي به) هماغه د موذن* الفاظ بیرته وايي، خو د «حيَّ على الصلاة» او «حيَّ على الفَلاح» (په جواب

دروازې راته خلاصي* کړې.

او الباني هغه د شواهدو په وجه صحیح بللی دی، صحیح ابن ماجه ۱/۱۲۸-۱۲۹.

(۱) د مخکیـــني (۲۰) نمـــبر حدیـــث روایـــتونه دي وکتل شي، او دا زیادت: «اللهم اعصمني من الشیطان الرجیم» د ابن ماجه دی، صحیح ابن ماجه ۱/۱۲۹.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي به) «لا حَولَ ولا قُوَّةَ إلاّ بالله»[۱] وايي.

۲۳-۲- د مؤذن* د «أَشْهَدُ أنْ لاّ إلَهَ» او «أَشْهَدُ أنّ محمداً رَسُولُ الله» د ويلو وروسته به دا ذکر وايي[۲]:

«وَأَنَــا أَشْــهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّــداً عَــبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً»[۳].

۞ او زه هــم شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او محمد د الله بنده او پيغمبر دی، د الله ﷻ په ربوبيت، او د محمد ﷺ په پيغمبری، او د اسلام په دين راضي يم.

۲۴-۳- مؤذن ته د جواب* ورکولو نه وروسته به پر پيغمبر ﷺ درود وايي[۴].

۲۵-٤- او بــيا به دغه دعا وايي: «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذه الدَّعْوَة التَّامَّة، وَالصَّلاَةِ الْقَائمَة، آتِ مُحَمَّداً الْوَسيلَةَ وَالْفَضيلَةَ، وَابْعَثْهُ

(۱) بخاري ۱۵۲/۱، مسلم ۲۸۸/۱.
(۲) ابن خزيمه ۲۲۰/۱.
(۳) مسلم ۲۹۰/۱.
(٤) مسلم ۲۸۸/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَقَاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ [إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ المِيعَادَ]»[١].

۞ الهي! ای د دې مکملې بلنې، او د کیدونکې لمونځ پروردګاره! محمد ﷺ ته په جنت کې خاصه درجه، او خاص فضیلت ورکړې، او هغه ستایلی شوي مقام ته يې ورسوې کوم چې تا ورسره وعده کړېده، بې شکه چې ته د خپلې وعدې مخالفت نه کوې.

٢٦-٥- د آذان او اقامت په مينځ کې به خپل ځان ته دعا کوي، ځکه چې پدې وخت کې دعا نه رد* کيږي[٢].

١٦- د لمانځه د شروع (له اول تکبير نه وروسته*) دعا

٢٧-١- «اللَّهُــمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْـــرِقِ وَالْمَغْرِب، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْـــيَضُ مِنْ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاء وَالْبَرَد»[٣].

۞ الهي! زما او زما د ګناهونو تر مينځ دومره لرې والى راولې، لکه څنګه چې دې د مشرق* او مغرب* په مينځ کې لرې والى راوستى دی،

(١) بخـــاري ١/١٥٢، او د کــرو قوســونو په مينځ کې عبارت د بيهقي ١/٤١٠ دی، او اسناد يې علامه عبد العزيز بن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٨ کې حسن بللی دی.

(٢) ترمذي، ابو داود، او احمد روايت کړيدی، اِرواء الغليل ١/٢٦٢.

(٣) بخاري ١/١٨١، مسلم ١/٤١٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الهي! ما له خپلو ګناهونو نه داسي پاک کړې لکه څنګه چي سپينه جامه له خيرو* نه پاکه کړي شي، الهي! ما له ګناهونو نه په واوره، او اوبو، او ږلۍ سره ووينځې.

٢٨-٢- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ»(١).

۞ الهي! تا په پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، او مبارک دی نوم ستا، او اوچت* دی شان او شوکت ستا، او بيله تا نه بل څوک د عبادت وړ* نشته.

٢٩- «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ حَنِيفاً وَمَا أَنَا مِنْ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنْ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعاً، إِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ، وَاهْدِنِي لأَحْسَنِ الأَخْلاَقِ، لاَ يَهْدِي لأَحْسَنِهَا إِلاَّ أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لاَ يَصْرِفُ عَنِّي

---

(١) څلورو واړو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ٧٧/١، صحيح ابن ماجه ١٣٥/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سَـــيِّئَهَا إِلاَّ أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(۱).

۞ ما خپل مخ وګرځاوه هغه ذات ته چي آسمانونه او ځمکه يې پـــيدا کړيـــدي، پداسي حال کي چي د حق دين مل* يم، او نه يم له مشـــرکانو نه، په رښتيا سره زما لمونځ، او قرباني*، او ژوند، او مرګ يواځـــي د هغـــه الله لپاره دی چي د مخلوقاتو پروردګار دی، شريک نلري، او زه پدې سره مامور شوی يم، او زه له مسلمانانو ځخه يم.

الهي! ته تولواک* يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته زما پروردګار يې، او زه دي بنده يم، په خپل ځان مي ظلم* کړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو زما* ټول ګناهونه را ته وبخښې، په رښتيا سره چي ګناهونه بيله تا نه بل ځوک نشي بخښلی، د ښو اخلاقو هدايت* راته وکړې، و ښو اخلاقو ته يواځي ته هدايت کوې، او بد اخلاق را ځخـــه لـــري کړې، بد اخلاق را نه يواځي ته لري کولای شې، ستا دعوت مي قبول کړ، او ستا خدمت ته ولاړ يم، خير ټول ستا په لاسونو

(۱) مسلم ۵۳۴/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــي دی، او شـــر تا لره شر ندی[۱]، او په تا مي تکيه ده، او تا ته به درځم، ته برکت والا يې، او اوچت* يې، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

۳۰-٤- «اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّـــمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»[۲].

۞ الهي! د جبرايل، او ميکايل، او اسرافيل پروردګاره، د آسمانونو

(۱) د (والشر ليس إليك) علماوو مختلفي معناګاني ذکر کړيدي، له هغه جملې نه بعضي دادي:
۱- شـــر ســـتا په حق کي شر ندی، ځکه هغه ستا له عدل او حکمت نه مينځ ته راغلی، او هغه يواځي د مخلوق په حق کي شر دی.
۲- شر الله ته د نژديکت وسيله نده.
۳- يواځي د شر نسبت الله ﷻ ته نه کيږي، بلکه د خير نسبت به ورسره وي.
۴- شـــر د الله حضـــور ته نه پورته کيږي، بلکه يواځي خير او نيک عمل د هغه حضور ته پورته کيږي.
او چـــا چـــي ددې جملې ترجمه داسي کړيده: (شر تا لره نه نسبت کيږي) نو دا ترجمه صحيح نده، ځکه د شر او خير دواړو نسبت الله ته کيږي او الله د دواړو خالق دی.
مســـلم د نـــووي په شرح ۱۲۹۰ نمبر حديث، تحفة الأحوذي د جامع ترمذي شرح ۳۳۴۴ نمبر حديث، د حمود التويجري رساله (التنبيهات على رسالة الألباني في الصلاة) ص۱۲ دي وکتل شي.(ژباړن)
(۲) مسلم ۱/۵۳۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځمکي پيدا کونکيه، په پټو او ښکاره علم لرونکيه، ته د خپلو بندګانو په مينځ کي د اختلاف په وخت کي فيصله کوې، په خپل حکم سره ما ته د هغه حق ښودنه* وکړې، په کوم کي چي اختلاف شوى دى، په رښتيا سره چي همدا ته و سمي لاري ته هدايت او ښودنه کوي چا لره چي وغواړي.

۳۱-۵- «اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً» [ثلاثاً][(١)].

۞ الله ډير لوى دى په لويي سره، الله ډير لوى دى په لويي سره، الله ډير لوى دى په لويي سره، او ټوله غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټولـــه غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټوله غوره ستاينه ده الله لـــره ډيـــره زياتـــه، او پـــه پـــاکي سره يادوم الله سهار* او مابښام*.

[دا به درې خلي* وايې]

او بيا به دا وايي: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ، مِنْ نَفْخِهِ، وَنَفْثِهِ،

(١) ابـــو داود ٢٠٣/١، ابن ماجه ٢٦٥/١، احمد ٨٥/٤، او مسلم ٤٢٠/١ له ابن عمر نه په همدا شان له يوې قصې سره روايت کړيدى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَهَمْزِهِ»[۱].

۞ پــه الله ســـره د شیطان له پوکلو، توکولو، او وسوسو نه پناه غوارم.

۳۲-۶-[۲]«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَــنْ فــيهنَّ، ولَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فــيهنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فيهنَّ] [وَلَــكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فيهنَّ] [وَلَكَ الْحَمْـــدُ أَنْـــتَ مَلكُ السَّموات وَالأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الحَقُّ، وَلقَاؤُكَ الحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ، حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبكَ خَاصَــمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفرْ لي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ]»[۳].

---

(۱) مخکینی تخریج دي وکتل شي.(ژباړن)

(۲) کله چي به پیغمبر ﷺ د شپې لخوا تهجد ته پاڅیده نو دا ذکر به یې وایه.

(۳) بخـــاري (فـــتح الباري ۳/۳، ۱۱/۱۱۶، ۱۳/۳۷۱، ۴۲۳،۴۶۵، مسلم په اختصار سره همدا شان ۱/۵۳۲ روایت کړیدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! تا لره ټوله غوره ستاينه* ده، ته د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقاتو رڼا* يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقاتو پالونكى يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقـــاتو مالک يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقاتو پادشاه يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته حق يې، او وعده دي حق ده، او وينا دي حق ده، او تا ســـره ملاقـــات حق دى، او جنت حق دى، او دوزخ* حق دى، او پيغمبران حق دي، او محمد ﷺ حق دى، او قيامت حق دى.

الهـــي! تا ته تسليم* يم، او په تا مي توكل* دى، او په تا مي ايمان دى، او تـــا لره مي رجوع كړې، او ستا لپاره او ستا په مرسته مي (له دښمن سره) جګړه كړې، او تا ته مي فيصله دروړې، نو ما ته (د هغو ګناهونو) بخښنه وكړې چي مخكي مي كړي، او وروسته مي كړي، او پـــټ مـــي كـــړي، او ښكاره مي كړي دي، ته مخكي كونكى او ته وروســـته كونكى يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته مي معبود* يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٧- د رکوع دعا

٣٣-١- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» [ثلاث مرات][١].

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار. [درې ځلې]

٣٤-٢- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»[٢].

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

٣٥-٣- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»[٣].

۞ ډېر پاک او ډېر مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د جبرائيل.

٣٦-٤- «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي»[٤].

۞ الهي! خاص تا ته مي سر ټيټ کړی، او په تا مي ايمان راوړی، او تا ته تسليم* يم، او تسليم دي تا لره زما* غوږونه، او زما سترګي، او

---

(١) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ١/٨٣.

(٢) بخاري ١/٩٩، مسلم ١/٣٥٠.

(٣) مسلم ١/٣٥٣، ابو داود ١/٢٣٠.

(٤) مسلم ١/٥٣٤، او بيله ابن ماجه څلورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ماغزه*، او زما هډوکي، او زما پلي*، او زما هغه (جسم) کُوم چي زما پښو* اوچت کړيدی.

٣٧-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»(١).

۞ پاک دی څښتن* د ډېر زور، او کاملي ټولواکي، او د لويي، او عظمت.

١٨- د رکوع نه پورته کيدلو* دعا

٣٨-١- «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»(٢).

۞ قبول کړه الله (حمد او ثنا) د هغه چا چي د هغه حمد او ثنا يې وويل.

٣٩-٢- «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ»(٣).

۞ اې زمونږ پروردګاره! تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ستاينه ډېره زياته، پاکه، او مبارکه.

(١) ابو داود ١/٢٣٠، نسائي، او احمد روايت کړيدی، او اسناد يې حَسَن دی.
(٢) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨٢).
(٣) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤٠-٣- «مِلْءَ السَّمَاوَاتِ وَ مِلْءَ الأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»[١].

۞ (الهي! تا لره ټوله غوره ستاينه* ده) د آسمانونو او ځمکي او د هغوى تر مينځ د مخلوقاتو د ډکوالي په اندازه، او په اندازه د ډکوالي د هغو شيانو* چي تا وروسته غوښتي دي، اې د ستايني او لويي خاونده! کومه رښتيني خبره چي بنده کړيده داده -او مونږ ټول ستا بندګان يو-: الهي! ته چي (چا ته) څه ورکړې، د هغه (څوک) بندونکی نشته، او ته چي (له چا نه) څه بند کړې، د هغه (څوک) ورکونکی نشته، او فائده نه کوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (لري کولو کي).

۱۹- د سجدي دعا

٤١-١- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى» [ثلاث مرات][٢].

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار. [دري ځلې]

٤٢-٢- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ

---

(١) مسلم ١/٣٤٦.

(٢) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ١/٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي»[١].

۞ اي الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

٤٣-٣- «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ»[٢].

۞ ډېر پاک او ډېر مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د روح (يا جبرائيل).

٤٤-٤- «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»[٣].

۞ الهي! تا لره مي سجده وکړه، او په تا مي ايمان راوړ، او تا ته تسليم شوم، زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چي هغه يې پيدا کړی، او صورت او شکل يې ورکړی، او غوږونه او سترګي يې ورکړي دي، با برکته* دی الله چي له ټولو نه غوره پيدا کونکی دی.

٤٥-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ

(١) بخاري، او مسلم روايت کړيدی، تخريج يې په (٣٤) نمبر حديث کي تېر شو.
(٢) مسلم ٥٣٣/١، اوتخريج يې په (٣٥) نمبر حديث کي تېر شو.
(٣) مسلم ٥٣٤/١ او نورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْعَظَمَة»[(۱)].

۞ پاک دی څښتن* د زبرځواکی، او کاملې تولواکی، او د لويي، او عظمت.

۴۶-۶- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ، وَجِلَّهُ، وَأَوَّلَهُ، وَآخِرَهُ، وَعَلاَنِيَتَهُ، وَسِرَّهُ»[(۲)].

۞ الهـــي! زما واړه او لوی، لومړني او وروستني، ښکاره او پټ ټول ګناهونه وبخښې.

۴۷-۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِـــنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»[(۳)].

۞ الهـــي! زه ستا په رضا سره ستا له غضب نه، او ستا په عافيت ســـره ستا له عذاب نه، او په تا سره له تا نه پناه غواړم[(٤)]، زه ستا پوره

---

(۱) ابـــو داود ۱/۲۳۰، احمد، او نسائي روايت کريدی، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۱٦٦ کي صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۱/۳۵۰.

(۳) مسلم ۱/۵۳۲.

(٤) له الله ﷻ نـــه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جلالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتاينه نشم كولاى، ته هماغسي يې لكه څنګه چي تا د ځان ستاينه كړيده.

۳۰- د دوو سجدو په مينځ كي دعا

۴۸-۱- «رَبِّ اغْفِرْلِي، رَبِّ اغْفِرْلِي»[(۱)].

۞ اې پـــروردګاره! مـــا ته بخښنه وكړه، اې پروردګاره! ما ته بخښنه وكړه.

۴۹-۲- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْلِي، وَارْحَمْنِي، واهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي»[(۲)].

۞ الهي! ما ته بخښنه وكړې، او په ما رحم وكړې، او هدايت را ته وكړې، او نقصان مي پوره كړې، او ما ته عافيت* راكړې، او روزي را ته راكړې، او (زما مقام) اوچت* كړې.

۳۱- د تلاوت د سجدي دعا

۵۰-۱- «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾»[(۳)].

---

(۱) ابو داود ۱/۲۳۱، صحيح ابن ماجه ۱/۱۴۸.

(۲) بيله نسائي نه اصحاب السنن روايت كړيدى، صحيح ترمذي ۱/۹۰، صحيح ابن ماجه ۱/۱۴۸.

(۳) تـــرمذي ۲/۴۷۴، احمد ۶/۳۰، حاكم ۱/۲۲۰ او هغه يې صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چې هغه يې پيدا کړی، او غوږونه او سترګې يې ورکړي دي، په خپل قدرت او طاقت سره، نو* با برکته* دی الله، چې له ټولو نه ښه پيدا کونکی دی.

۵۱-۲- «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْراً، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْراً، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْراً، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ»[۱].

۞ الهي! ته ددې (سجدې) په بدل کې ما ته د خپل ځان سره اجر وليکه، او په هغه سره له ما نه د ګناه (بار*) کښته* کړه، او هغه له خپل ځان سره زما لپاره توښه* وګرځوه، او له ما نه يې داسې قبوله کړې، لکه څنګه چې دې له خپل بنده داود عليه السلام نه قبوله کړې ده.

۲۳- د تشهد دعا (التحيات)

۵۲- «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»[۲].

= کريده، او زيادت هم دده دی.

(۱) ترمذي ۲/۴۷۳، حاکم ۱/۲۱۹ او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کريده.

(۲) بخاري (فتح الباري ۱/۱۳)، مسلم ۳۰۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ژبني او بدني او مالي عبادتونه ټول الله لره دي، سلام او د الله رحمت او بركتونه دي وي پر تا اې پيغمبره! سلام دي وي پر مونږ او د الله پـــر نيكو بندګانو، زه شاهدي* وركوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معـــبود* نشته، او شاهدي وركوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دى.

٢٣- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود

٥٣-١- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَـــارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»[1].

۞ الهـــي! پر محمد او د محمد پر اهل وعيال درود وليږه، لكه څنګه چي دي پر ابراهيم عليه السلام او د ابراهيم عليه السلام پر اهل و عيال درود ليږلى دى، په رښتيا سره ته ستايلى شوى، د لويي خاوند يې، او بركت نازل كړه پر محمد او د هغه پر اهل وعيال باندي، لكه څنګه چي دي بركت نازل كړى دى پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر اهل وعيال باندي، په رښتيا سره ته ستايل شوى، د لويي خاوند يې.

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٤٠٨).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٤-٢- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعلى أَزْوَاجه وَذُرِّيَّته كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آل إِبْرَاهيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعلى أَزْوَاجه وَذُرِّيَّته كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آل إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَميدٌ مَجِيدٌ»[1].

۞ الهي! پر محمد او د هغه پر بيبيانو او اولادونو درود وليږه، لکه څنګه چي دي پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر ښځو او اولادونو درود ليږلی دی، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر ښځو او اولادونو، لکه څنګه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر ښځو او اولادونو، ته ستايل شوی، د لويي خاوند يې.

۲۴- په وروستی ناسته کي د سلام نه مخکي دعا

٥٥-١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ»[2].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم د قبر له عذاب نه، او د دوزخ* له عذاب نه، او د ژوند او مرګ له فتنو نه، او د مسيح دجال د فتني له شر نه.

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٤٠٧)، مسلم ١/٣٠٦، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(٢) بخاري ٢/١٠٢، مسلم ١/٤١٢، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا والْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»[١].

۞ الهي! زه په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، او په تا سره د مسیح دجال د فتنې له شر نه پناه غواړم، او په تا سره د ژوند او مرګ د فتــنو نه پناه غواړم، الهي! زه په تا سره د ګناه او (ناروا او توان نه بهر) قرض اخیستلو[٢] نه پناه غواړم.

٥٧-٣- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْماً كَثِيراً، وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُــوبَ إِلاَّ أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[٣].

۞ الهــي! مــا پر خپل ځان ډیر ظلم* کړی دی، او بیله تا نه بل څــوک ګــناهونه نشي بخښلای، نو ما ته له خپل جانب نه بخښنه* وکــړه، او پــر ما رحم وکړه، په ربښتیا سره همدا ته ډیر بخښونکی زیات مهربان یې.

(١) بخاري ٢٠٢/١، مسلم ٤١٢/١.

(٢) او هغــه قرض چي د ناروا کارونو کولو لپاره نه وي، او یا له ادا کولو نه یې عاجز نه وي، له هغه نه پناه نه غوښتل کیږي. (ژباړن)

(٣) بخاري ١٦٨/٨، مسلم ٢٠٧٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٨-٤- «اللّهُــمّ اغْفــرْ لي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَ مَا أَسْرَفْتُ، ومَا أنتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[١].

۞ الهي! زما هغه ګناه وبخښې چې ما مخکې کړې او وروسته مې کــړې، پټــه مې کړې، او ښکاره مې کړيده، او هغه څه چې ما پکې اسراف او زيادت کړی، او هغه (ګناه) چې ته په هغه له ما نه ښه خبر يــې، ته مخکې کونکی يې، او ته وروسته کونکی يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

٥٩-٥- «اللَّهُــمَّ أَعِــنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»[٢].

۞ الهي! ما ته ستا په ذکر کولو، شکر کولو، او ښه عبادت کولو مدد او توفيق راکړې.

٦٠-٦- «اللَّهُــمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(١) مسلم ١/٥٣٤.

(٢) ابو داود ٢/٨٦، نسائي ٣/٥٣، او الباني هغه په صحيح ابي داود ١/٢٨٤ کې صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِتْنَةِ الدُّنْيَا وعَذَابِ الْقَبْرِ»[١].

۞ الهـــي! زه په تا سره له بُخل* نه پناه غواړم، او په تا سره له بي زړه توب* نه پناه غواړم، او په تا سره و سپک عمر[٢] ته له رسیدو نه پناه غواړم، او په تا سره د دنیا له فتنې، او د قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٦١-٧- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْـــأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ النَّارِ»[٣].

۞ الهي! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٢-٨- «اللَّهُـــمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْراً لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْراً لِـــي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَـــةَ الْحَـــقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْـــرِ ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيماً لاَ يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لاَ تَنْقَطِعُ، وَأَسْـــأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ،

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥).

(٢) ســـپک عمر نه مراد بوډاتوب او د کمزورتیا عمر دی، چې د هيڅ کار کولو توان ورسره نه وي، او خپل خدمت لپاره هم بل چا ته محتاج وي.(ژباړن)

(٣) ابو داود، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَسْـــأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَـــرَّاءَ مُضِرَّةٍ، وَلاَ فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»(١).

۞ الهي! په غيبو باندي ستا په علم سره، په مخلوقاتو باندي ستا په قدرت سره (سوال کوم) چي ما ته هغه پوري ژوند راکړې چي ته زما لپاره ژوند بهتر ګڼې، او ما ته هله* مرګ راکړې، چي ستا په علم کي مـــرګ را ته بهتر وګڼې، الهي! زه په پټه او ښکاره کي ستا نه د ويري سوال کوم، او د خوشحالۍ او خفګان په وخت د حق ويلو سوال در نه کوم، او په مالدارۍ او غريبۍ کي د ميانه روۍ سوال درنه کوم، او د داســـي نعمـــت سوال درنه کوم چي ختميدونکی نه وي، او د داسي خوشـــحالۍ سوال درنه کوم چي پريکيدونکې* نه وي، په قضاء وقدر باندي د راضي کيدلو سوال درنه کوم، له مرګ نه وروسته د ښه ژوند سوال درنه کوم، او ستا مخ ته د کتلو د خوند او لذت، او ستا ملاقات ته دشوق سوال درنه کوم، او په شوق سره ستا د ملاقات (سوال درنه کوم)، چي له هغه سره زيان رسونکی تکليف، او ګمراه کونکې فتنه نه

---

(١) نســـائي ٥٤،٥٥/٤، احمـــد ٣٦٤/٤، او الباني هغه په صحيح النسائي ٢٨١/١ کي صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، الهي! د ایمان په ګاڼو* سره مو سمبال* کړې، او له هدایت شویو هدایت کوونکو نه مو وګرځوې.

٦٣-٩- «اللّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَللّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الأَحَدُ الصَّـــمَدُ الّذي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»(١).

۞ الهي! زه له تانه سوال کوم پدې چې ای الله! ته بیشکه ایکي یو

(١) نســائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روایت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحیح النسائي ١/٢٨٠ کــي صــحیح بلــلی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روایت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الــباني پــه صحیح النسائي ١/٢٨٠ کي صحیح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفــظ سره روایت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحیح النسائي ١/٢٨٠ کي صحیح بلــلی دی. نســائي ٣/٥٢ پــه همدا لفظ سره روایت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صــحیح النسائي ١/٢٨٠ کي صحیح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روایت کړی دی، احمــد ٤/٣٣٨، او الباني په صحیح النسائي ١/٢٨٠ کي صحیح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ پــه همدا لفظ سره روایت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحیح النسائي ١/٢٨٠ کي صــحیح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روایت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني پــه صــحیح النســائي ١/٢٨٠ کي صحیح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روایت کــړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحیح النسائي ١/٢٨٠ کي صحیح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ پــه همــدا لفــظ سره روایت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحیح النسائي ١/٢٨٠ کــي صــحیح بلــلی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روایت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الــباني پــه صحیح النسائي ١/٢٨٠ کي صحیح بللی دی. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفــظ سره روایت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحیح النسائي ١/٢٨٠ کي صحیح بلــلی دی. نســائي ٣/٥٢ پــه همدا لفظ سره روایت کړی دی، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحیح النسائي ١/٢٨٠ کي صحیح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ېې، بې نيازه يې، (هغه ذات يې چي) څوک يې ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته، نو ما لره زما ګناهونه وبخښې، په رښتيا سره همدا ته بخښونکی مهربان يې.

٦٤-١٠- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانَ، يَا بَدِيعَ السَّموات وَالأَرْضِ، يـــا ذَا الْجَـــلاَلِ وَالإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»(١).

۞ الهي! زه درنه سوال کوم پدې چي تا لره ټوله غوره ستاينه ده، بيله تا نه بـــل د عـــبادت وړ* معبود* نشته، يو يې، شريک نلرې، زيات احسان کونکی يې، ای د آسمانونو او ځمکي پيدا کونکيه! ای د لويي او عزت ورکولو څښتنه! ای د هميشني* ژوند خاونده! ای (د کائناتو*) پالونکيه! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٥-١١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْـــتَ الأَحَـــدُ الصَّـــمَدُ الَّـــذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ»(٢).

---

(١) اصحاب السنن روايت کړی، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٩.

(٢) ابـــو داود ٢/٦٢، تـــرمذي ٥/٥١٥، ابـــن ماجه ٢/١٢٦٧، احمد ٥/٣٦٠، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٩، صحيح الترمذي ٣/١٦٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زه له تا نه سوال کوم پدې چې زه شاهدي* ورکوم چې ته الله يـــي، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته ايکي يو يې، هغه بې نـــيازه ذات يـــي، چې څوک يې ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته.

۲۵- د سلام گرځولو نه وروسته اذکار

٦٦-١- أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ [ثلاثاً][1].

۞ له الله نه بخښنه غواړم. [درې ځلي*]

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ، وَمِنْكَ السَّلاَمُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ»[2].

۞ الهي! ته له ټولو عيبونو نه پاک يې، او سلامتيا ستا له جانبه ده، با برکته* ذات يې، ای د لويي او عزت ورکولو څښتنه!.

٦٧-٢- «لاَ إِلَــهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»[3].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک

---

(١) مسلم ١/٤١٤.

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) بخاري ١/٢٥٥، مسلم ١/٤١٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نلري، هغه لره (دكائناتو) ټولواكي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هــر څه قادر دى، الهي! ته چي (چا له) څه ورکړې، د هغه (څوک) بـــندونكى نشـــته، او ته چي (له چا نه) څه بند كړې، د هغه (څوك) وركونكـــي نشته، او فائده نه كوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (په لري كولو كي).

۶۸–۳– «لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللّه، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّهُ، وَلاَ نَعْبُدُ إِلاّ إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَـــنُ، لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللّـــهُ مُخْلِصِـــينَ لَـــهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»[۱].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، شريک نلري، ده لره (دكائناتو) ټولواكي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دى، هيڅ طاقت او قدرت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نيكيو د كولو) مگر په الله ﷻ سره، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او بيله هغه نه د بل چا عبادت نه كوو، نعمت او احسان دده له جانبه دى، ټولـــه غوره ستاينه هغه لره ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود*

(۱) مسلم ۱/۴۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشته، پداسي حال کي چي عبادت او بنده ګي مو خاص هغه لره ده، که څه هم کفارو ته خوښه نه وي.

۶۹-۴- «سُبْحَانَ الله، والحَمْدُ لله، واللهُ أَكْبَرُ» [ثلاثاً وثلاثين][1].

۞ پاک دی الله، او ټولــه غوره ستاينه الله لره ده، او الله ډير لوی (ذات) دی. [۳۳ ځله].

«لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[2].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی شريک نلري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي، او پوره غوره ستاينه ده، او همدی پر هر څه قادر دی.

۷۰-۵- بِسْــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّـــهُ الصَّـــمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:۱-۵] [بعد كل صلاة][3].

۞ ووايه (اې محمده!): دا چي الله ايکي يو دی، الله بي نيازه دی،

(۱) مسلم ۴۱۸/۱، څـوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، که څه هم د سمندر د ځګ په اندازه (زياتي) وي.

(۲) مخکينی تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(۳) ابـو داود ۸۶/۲، نسائي ۶۸/۳، صحيح الترمذي ۸/۲، او دا دري واړه سورتونه ته «مُعَوِذات» وايي، فتح الباري ۶۲/۹.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې څوک زېږولي، او نه له چا نه زيږيدلی، او هيڅوک هغه لره سيال نشته. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [بعد كل صلاة](١).

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غواړم په پروردګار سره د سهار*، د هغه څه له شر نه چې ده پيدا کړيدي، او د تياره شپې له شر نه چې کله تکه توره شي، او د پوکي کونکيو (جادو ګرو*) ښځو له شر نه (چې پوکل کوي) په غوټو کې، او د حسد کونکي له شر نه چې کله حسد وکړي. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦] [بعد كل صلاة](٢).

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غواړم د خلکو* په پروردګار سره، د خلکو په ټولواک سره، د خلکو* په خدای سره، د وسوسه اچونکي،

---

(١) مخکيني تخريج دي وکتل شي. (ژباړن)

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي. (ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(او د الله د ذكــر نه) تبنتيدونكي (شيطان) له شر څخه، كوم چي د خلكــو* پــه سينو كي وسوسې اچوي، له پيريانو څخه وي، او كه له انسانانو څخه. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧١-٦- ﴿اللّـهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥]

[عقب كل صلاة] (١).

الله (هغــه معبود برحق دی چي) بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه هميشه ژوندی دی، (د كائناتو) تدبيرونكی دی، نه پر هغه پركالي* راځي او نه خوب، څه چي په آسمانونو او ځمكه كي دي ټول هغه لره دي، نشته څوک چي دده په وړاندي بي دده له اجازې نه (د چــا لــپاره) شفاعت* وكړي، عالم دی په هغه څه چي له هغوی نه

---

(١) څــوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، نو بيله مرګ نه به يې بل شی و جنت ته د داخليدلو نه منع نه كړي.

نســائي (عمــل الــيوم واللــيلة ١٠٠ نمبر حديث)، ابن الـسني ١٢١ نمبر حديث، او الباني په صــحيح الجــامع ٥/٣٣٩، او په سلسلة الأحاديث الصحيحة ٢/٦٩٧، ٩٧٢ نمبر حديث كي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړانــدي دي[١]، او پــه هغه څه چي له هغوی نه وروسته دي[٢]، او (هغوی) دده له علم نه په هیڅ شي احاطه* نشي کولای، مګر کوم شی چي الله وغواړي، کرسي يې پر آسمانونو او ځمکه احاطه کړي دي، او د (آسمانونو او ځمکي) ساتل هغه نه ستړی کوي، او هغه لوړ* او لوی دی. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧٢-٧- «لاَ إِلَــهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي ويُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [عشر مرات بعد صلاة المغرب والصبح][٣].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلــري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي*، او پوره غوره ستاینه ده، ژوند ورکوي، او مرګ راولي، او هغه پر هر څه قادر دی. [د ماښام او سهار لمانځه نه وروسته لس ځلي*]

٧٣-٨- «اللَّهُــمَّ إِنِّــي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلا» [بعد السلام من صلاة الفجر][٤].

---

(١) يعــني د هغــوی پــه راتلونکــو حــالاتو عالم دی، او د (يعلم ما بين أيديهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(٢) يعني د هغوی په تيرو شويو حالاتو عالم دی، او د (وما خلفهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(٣) ترمذي ٥/٥١٥، احمد ٤/٢٢٧، تخريج يې په زاد المعاد ١/٣٠٠ کي وګورئ.

(٤) ابن ماجه او نورو روايت کړيدی، صحيح ابن ماجه ١/١٥٢، مجمع الزوائد ١٠/١١١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه له تا نه د ګټور علم، او پاک رزق، او قبول شوي عمل سوال کوم. [د سهار د لمانځه د سلام نه وروسته]

٣٦- د استخارې د لمانځه دعا

٧٤- «قـــال جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ رَسُــولُ اللَّهِ ﷺ يُعَلِّمُنَا الاِسْتِخَارَةَ فِي الأُمُورِ كُلِّهَا، كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّــورَةَ مِــنْ الْقُرْآنِ، يَقُولُ: «إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْــتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلاَ أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلاَ أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ -وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ- خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي -أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ- فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَــارِكْ لِــي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِــي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي -أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ- فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ»[(١)].

۞ جابر بن عبد الله رضي الله عنهما وايي: پيغمبر ﷺ به موږ ته په هر کار کې د استخارې داسې ښوونه کوله، لکه څنګه چې به يې موږ ته

(١) بخاري ١٦٢/٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قرآن د يو سورت ښوونه كوله، (او داسې به يې) فرمايل: كله چې له تاسو نه يو څوک د كوم كار كولو اراده وكړي، نو دوه ركعته غير فرضي (نفل) لمونځ دي وكړي، او بيا دي ووايي: الهي! زه ستا په علم سره له تا نه خير غواړم، او ستا په قدرت سره له تانه طاقت غواړم، او ستا د لوى فضل او رحمت سوال درنه كوم، ځكه ته قادر يې، او زه عاجز يم، او ته پوهيږې او زه نه پوهيږم، او ته په غيبو ښه پوه يې، الهي! كه ته پوهيږې چې دا كار -د هغه كار نوم به اخلي- زما لپاره په دين او دنيا كې، او په انجام* د كار كې خير وي -او يا دي ووايي: په نژدې او ليرې آينده* كې را ته خير وي- نو ته يې ما لره* په برخه كړې، او ما لره يې آسانه كړې، او بيا ما لره په هغه كې بركت واچوې، او كه ته پوهيږې چې دا كار زما لپاره په دين او دنيا كې، او په انجام* د كار كې بد دى، -او يا دي ووايي: په نژدې او ليرې آينده كې بد دى- نو له ما نه يې وګرځوې* او ما له هغه نه وساتې، او ما ته خير را په برخه كړې چيرته چې وي، او بيا ما په هغه سره خوشحاله كړې.

څوک چې د خالق نه خير وغواړي، او د مؤمنانو سره مشوره وكړي، او په كار كې ښه فكر وكړي، نو هيڅكله به پښيمانه* نشي، الله ﷻ فرمايي: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّهِ﴾ [آل عمران: ۱۵۹]

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او لدوی (مومنانو) سره په کار کي مشوره وکړه، او چي کله (د کار کولو) عزم او اراده وکړې، نو پر الله توکل او تکیه وکړه.

۲۷- د سهار او ماښام اذکار

الحَمْدُ للهِ وَحْدَهُ، والصَّلاةُ والسَّلامُ عَلى مَنْ لا نَبيَّ بَعْدَهُ(١).

۞ یوازې الله لره ټوله غوره ستاینه ده، او درود او سلام دي وي پر هغه چا چي له هغه نه وروسته پیغمبر نشته.

٧٥-١- أَعُوذُ باللهِ منَ الشَّيْطَانِ الرَّجيمِ ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ

---

(١) له انس نه مرفوع روایت دی: «لأن أقعد مع قوم يذكرون الله تعالى من صلاة الغداة حتى تطلع الشمس أحبُّ إليّ من أن أُعتق أربعة من ولد إسماعيل، ولأن أقعد مع قوم يذكرون الله من صلاة العصر إلى أن تغرب الشمس أحبّ إليّ من أن أُعتق أربعة»، ترجمه: چي زه له یو داسي ډلي سره کښینم* چي د سهار* له لمانځه نه تر لمر ختو پوري د الله ذکر کوي، دا ما ته لدې نه غوره ده چي د اسماعیل عليه السلام له اولاد نه څلور مریان آزاد کړم، او چي زه له داسي یو ډلي سره کښینم چي د مازدیګر له لمانځه نه تر لمر لویدو پوري د الله ذکر کوي، دا ماته لدې نه غوره ده چي څلور (مریان) آزاد کړم.

ابو داود ٣٦٦٧ نمبر حدیث، او الباني هغه حَسَن بللی دی، صحیح أبي داود ٢/٦٩٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥][1].

۞ مخکې یې ترجمه شویده. [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

٧٦-٢- بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ١-٥] [ثلاث مرات][2].

۞ مخکې یې ترجمه شویده. [دري ځلې] [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۞ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۞ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [ثلاث مرات][3].

۞ مخکې یې ترجمه شویده. [دري ځلې] [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِكِ النَّاسِ ۞ إِلَهِ النَّاسِ ۞ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ الَّذِي

---

(١) څوک چې دا (آیتونه) د سهار* په وخت ووایي، نو له پیریانو نه به تر ماښام پورې په امان وي، او څوک چې دا (آیتونه) د ماښام په وخت ووایي، نو له هغوی نه به تر سهاره پورې په امان وي. حاکم ١/٥٦٢، او الباني هغه په صحیح الترغیب والترهیب ١/٢٧٣ کې صحیح بللی، او نسائي او طبراني ته یې منسوب کړیدی، او ویلي دي: د طبراني اسناد ښه (جید) دی.

(٢) څوک چې دا سورتونه د سهار او ماښام په وخت ووایي، نو له هر څه نه ورته کافي او بس دي. ابو داود ٤/٣٢٢، ترمذي ٥/٥٦٧، صحیح الترمذي ٣/١٨٢

(٣) مخکینی تخریج وکتل شي. (ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يُوَسْــوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [النــاس: ١-٦]
[ثلاث مرات] (١).

۞ مخكې يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذكر دي وكتل شي]

٧٧-٣- «أَصْـــبَحْنَا وأَصْبَحَ الْمُلْكُ للَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوم وَخَيْرَ مَا بَعْدَه، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوم وَشَرِّ مَا بَعْدَه، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِــنْ الْكَسَــلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ» (٢).

۞ سهار* شو (٣) پر موږ (٤)، او ټولواكي* ټوله خاص الله لره ده (٥)، او ټولــه غوره ستاينه الله لره ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـــته، هغه يو دى، شريک نلري، او هغه پر هر څه قادر دى، اى زما

(١) مخكيني تخريج وكتل شي.(ژباړن)

(٢) مسلم ٢٠٨٨/٤.

(٣) چـــي كله مابنام شي، نو داسي به وايي: «أمسينا وأمسى الملك لله»، ترجمه: مابنام شو پر موږ، او ټولواكي* ټوله الله لره ده.

او بله ترجمه يې داده: او پر كائناتو هم مابنام شو يوازي الله لره.

(٤) يعني: موږ سهار كړو، يا د سهار په وخت كي داخل شوو.(ژباړن)

(٥) بله ترجمه يې داده: پر كائناتو سهار شو يوازي الله لره.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردګاره! پدې ورځ کې څه خیر دی، او د دې وروسته چې څه خیر دی، زه له تا نه د هغه سوال کوم، او پدې ورځ کې چې څه شر دی، او له هغه نه وروسته چې څه شر دی، له هغه څخه په تا سره پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره له تنبلۍ*، او د لوی عمر د بدوالي نه پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره د دوزخ* او قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٧٨-٤- «اللَّهُــــمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»[١].

۞ الهي! (ستا په حکم) موږ سهار* کړو، او (ستا په حکم سره) موږ ماښام* کړو[٢]، او ستا (په حکم سره) ژوند کوو، او ستا (په حکم سره) مرو*، او تا لره بیا درتګ (او ژوندي کیدل) دي.

٧٩-٥- «اللَّهُــــمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ

(١) ترمذي ٥/٤٦٦، صحيح الترمذي ٣/١٤٢.

(٢) او چــې کله ماښام شي، نو داسې به وايي: «اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نحيا وبك نموت، وإلــيك المصــير»، يعــني «أمسينا» به له «أصبحنا» نه مخکې وايي، او د «النشور» په ځای به «المصير» وايي، او ترجمه يې هماغه پورتنی ترجمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ»[(١)].

۞ الهـــي! ته زما پروردګار يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، تا زه پيدا کړی يم، او زه دي بنده يم، او زه د خپل توان سره ستا پر عهد او وعده ولاړ يم، زه په تا سره د خپلو کړو* له شر نه پناه غواړم، زه ستا په هغه نعمت اقرار کوم چي ما ته دي راکړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو ما ته بخښنه وکړې، چي بيله تا نه څوک ګناه نشي بخښلای.

٨٠-٦- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ، أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلاَئِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْـــدَكَ لاَ شَـــرِيكَ لَـــكَ، وَأَنَّ مُحَمَّـــداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ» [أربع مرات][(٢)].

۞ الهـــي! ما سهار کړو[(٣)]، پداسي حال کي چي زه تا او ستا د

(١) څـــوک چـــي دا دعا په يقين سره د مابنام په وخت ووايي، او بيا په هماغه شپه مړ شي، نو جنت ته به داخل شي، او همدا رنګه که هغه د سهار په وخت ووايي.
بخاري ٧/١٥٠.

(٢) څـــوک چـــي دا ذکر د سهار او يا مابنام په وخت څلور ځلي ووايي، الله به يې له دوزخ* نه په امان کړي.
ابـــو داود ٣١٧/٤، بخاري په «الأدب المفرد» ١٢٠١ نمبر حديث کي، نسائي په «عمل اليوم والليـــلة» ٩ نمبر حديث کي، ابن السني ٧٠ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٣ کي د نسائي او ابو داود اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) چـــي کلـــه مابنـــام کيدونکی وي نو داسي به وايې: «اللهم إني أمسيت»، ترجمه: الهي! ما مابنام کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـــرش پورته كونكي[1]، او ستا فرښتې*، او ستا ټول مخلوقات پدې شاهد* ګنم چې بې شکه ته الله يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـــته، يو يې، شريک نلرې، ، او په رښتيا سره محمد ستا بنده او ستا پيغمبر دى.[څلور ځلې*]

٨١-٧- «اللّٰهُـــمَّ مَـــا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِن خَلْقِـــكَ فَمِـــنْكَ وَحْـــدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»[2].

۞ الهـــي! كوم نعمت چې ما ته، او يا ستا بل كوم مخلوق ته د سـهار پـه وخت[3] رسيدلى، نو هغه يواځې* ستا له طرفه دى، تا لره شريک نشته، نو تا لره ټولـه غوره ستاينه او شكر دى.

٨٢-٨- «اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ

(١) يعني هغه ملائكي چي عرش يې پورته كړيدى.(ژباړن)

(٢) خـوک چي دا ذكر د سهار په وخت ووايي، نو د هغې ورځي شكر يې په ځاى كړيدى، او چي كله هغه د ماښام په وخت ووايي، نو د هغې شپې شكر يې په ځاى كړيدى.

ابـو داود ٣١٨/٤، او نسـائي په «عمل اليوم والليلة» ٧ نمبر حديث كي، ابن السني ٤١ نمبر حديـث كـي، ابن حبان «موارد» ٢٣٦١ نمبر حديث كي روايت كړيدى، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٤ كي د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(٣) او د ماښـام پـه وخـت به داسي وايي: «اللهم ما أمسى بي..»، يعني: الهي! كوم نعمت چي.. د ماښام په وخت رسيدلى..

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكُفْــرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ» [ثلاث مرات] [(١)].

۞ الهـــي! ما ته په بدن کي روغتيا راکړې، الهي! ما ته په غوږونو کي روغتيا راکړې، الهي! ما ته په سترګو کي روغتيا راکړې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الهي! زه په تا سره له کفر او فقر نه پناه غواړم، او په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته. [درې خلې*]

٨٣-٩- «حَسْــبِيَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» [سبع مرات] [(٢)].

۞ بس دی ما ته هغه الله چي بيله هغه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پر هغه مي توکل کړی، او همدی د لوی عرش خښتن* دی. [اووه خلې*]

٨٤-١٠- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا

---

(١) ابـو داود ٣٢٤/٤، احمـــد ٤٢/٥، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٢٢ نمبر حديث کي، ابن السـني ٦٩ نمبر حديث کي، بخاري په «الأدب المفرد» کي روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٦ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) خــوک چـــي دا ذکر د سهار او ماښام په وخت اووه خلي ووايي، الله به يي د دنيا او آخرت د کارونو او اندېښنو* لپاره ورته کافي وګرځوي.
ابـن السني ٧١ نمبر حديث کي مرفوع، ابو داود ٣٢١/٤ موقوف روايت کړيدی، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط يي اِسناد صحيح بللی دی، زاد المعاد ٣٧٦/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

والآخـــرَة، اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِـــنْ بَـــيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»[٢].

۞ الهي! زه له تا نه په دنیا او آخرت کي د معافی او سلامتی سوال کوم، الهي! زه له تا نه په خپل دين او دنيا کي او په خپل اهل او مال کي د معافی او سلامتی سوال کوم، الهي! زما عيبونه پټ کړې، او ويره* را نـــه لري کړې، الهي! ما د مخي نه، او د شا نه، او د ښي خوا نه، او د چپي خوا نه، او د پورته خوا نه محفوظ کړې، او زه ستا په لويي سره لدې نه پناه غواړم چي د لاندي خوا نه ناځاپه* هلاک شم.

٨٥-١١- «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّمواتِ وَالأَرْضِ، رَبَّ كُـــلِّ شَـــيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُـــوذُ بِـــكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[٢].

۞ الهي! اې په پټو او ښکاره عالمه! اې د آسمانونو او ځمکي پيدا کونکـــيه! اې د هر شي* پالونکيه او واکمنه! زه شاهدي* ورکوم چي

---

(١) ابو داود، ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ٢/٣٣٢.

(٢) ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٣/١٤٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه په تا سره د خپل نفس د شر نه، او د شيطان د شر او شِرک نه پناه غواړم، او لدې نه پناه غواړم چې زه بدي وکړم، او يا (بل) مسلمان ته بدي ورسوم.

٨٦-١٢- «بِسْـــمِ اللّٰهِ الَّذي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمه شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» [ثلاث مرات] (١).

۞ د هغـــه الله په نوم چې له نامه سره يې هيڅ شي* په ځمکه او آســـمان كـــې ضرر نه رسوي، او هغه ښه اوريدونکی، ښه پوه دی.

[دري ځلې]

٨٧-١٣- «رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبّاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيّاً» [ثلاث مرات] (٢).

۞ زه د الله په خدايي توب (يا کارسازي)، او د اسلام په دين، او

---

(١) څـــوک چـــې دا ذکر د سهار په وخت درې ځلې، او د ماښام په وخت درې ځلي ووايي، هيڅ شي به ورته ضرر ونه رسوي.

ابـــو داود ٣٢٣/٤، ترمذي ٤٦٥/٥، ابن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ٣٣٢/٢، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کې د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(٢) څـــوک چې دا ذکر د سهار ، او ماښام په وخت درې ځلي ووايي، نو په الله حق دى چې هغه به د قيامت په ورځ خوشحالوي.

احمـــد ٣٣٧/٤، نســـائي پـــه «عمل اليوم والليلة» ۴ نمبر حديث کې، ابن السني ٦٨ نمبر حديـــث كـــې، ابو داود ٣١٨/٤، ترمذي ٤٦٥/٥ روايت کړيدى، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کې د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد په پیغمبري راضي شوم. [دري ځلې]

٨٨-١٤- «يَا حَيّ يَا قَيُّوم، بِرَحْمَتِك أَسْتَغِيث، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّه، وَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَة عَيْن»[١].

۞ ای د کـــامل ژوند څښتنه! ای د کائناتو تدبیرونکیه!*، ستا په رحمت سره فریاد کوم او مدد غواړم، زما ټول کارونه برابر* کړې، او زمـــا نفـــس (او خواهشاتو) ته مي د سترګي د رَپ* په اندازه هم مه سپارې.

٨٩-١٥- «أَصْــبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْــأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»[٢].

۞ مونـــږ ســـهار کړو[٣]، او کائناتو هم الله لره سهار کړو، چې پـــروردګار د مخلوقـــاتو دی، الهي! زه درنه د دې ورځې[٤] د خیر،

---

(١) حـــاکم روایـــت کړی، او هغه یې صحیح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړیده، صحیح الترغیب والترهیب ب ١/٢٧٣.

(٢) ابـــو داود ٤/٣٢٢، او شعیب او عبد القادر الأرناؤوط د «زاد المعاد» ٢/٢٧٣ په تحقیق کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) د ماښـــام پـــه وخت به داسي وايي: «أمسينا وأمسى الملك لله رب العالمين»، ترجمه: ماښام شو پر مونږ، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده.

(٤) د ماښـــام پـــه وخـــت به داسي وايي: «اللهم إني أسألك خير هذه الليلة فتحها، ونصرها، ونورها، وبركـــتها، وهداها، وأعوذ بك من شر ما فيها وشر ما بعدها»، ترجمه هماغه پورتنی ترجمه ده، =

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامیابی، نصرت، رڼايي، برکت، او هدايت سوال کوم، او په تا سره د هغې له شر نه، او د هغې نه وروسته شر نه پناه غواړم.

۹۰-۱۶- «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلاَمِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الإِخْلاَصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً مُسْلِماً، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»[1].

۞ مونږ په فطرت* د اسلام، او په کلمه د اخلاص، او په دين د محمـــد ﷺ، او په طريقه زمونږ د پلار ابراهيم عليه السلام سهار کړو[2]، چې حق ته مايل* وو، او له مشرکانو څخه نه وو.

۹۱-۱۷- سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ [مائة مرة][3].

۞ پاک دی الله سره له ټولي ستاينې. [سل ځلې]

۹۲-۱۸- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ

=

خو د ورځې په ځای به شپه يادوي.

(۱) احمـــد ۴۰۶،۴۰۷/۳، ابـــن الســـني په «عمل اليوم والليلة» ۳۴ نمبر حديث کې، صحيح الجامع ۲۰۹/۴.

(۲) او د ماښام په وخت به وايي: مونږ په فطرت د اسلام... ماښام کړو.

(۳) څـــوک چې دا ذکر د سهار او ماښام په وخت سل ځلي ووايي، هيڅ څوک به د قيامت په ورځ لـــده غـــوره* عمل ونلري، مگر هغه څوک چې دده په اندازه او يا له هغه نه زيات يې دا ذکر ويلی وي.

مسلم ۲۰۷۱/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[عشر مرات] [(١)] أو [مرة واحدة عند الكسل] [(٢)].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، هغه لره ټولواکي ده، او هغه لره ټولـــه غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [لس ځلي] یا [یو ځل د تنبلی* په وخت کې]

٩٣-١٩- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [مائة مرة إذا أصبح] [(٣)].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، ده لره ټولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [د سهار په وخت سل ځلي]

٩٤-٢٠- «سُــبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا

---

(١) نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٢۴ نمبر حدیث کې روایت کړیدی، صحیح الترغیب والترهیب ١/٢٧٢، «تحفــة الأخـــيار» ص۴۴ د ابن باز لیکنه، او ددې ذکر فضیلت په ص١۴٦، ٢٥٥ نمبر حدیث کې وګټل شي.

(٢) ابـــو داود ۴/٣١٩، ابن ماجه، احمد ۴/٦٠، صحیح الترغیب والترهیب ١/٢٧٠، صحیح ابي داود ٣/٩٥٧، صحیح ابن ماجه ٢/٣٣١، زاد المعاد ٢/٣٧٧.

(٣) څـــوک چې دا ذکر په ورځ کې سل ځلي ووایي، نو د لسو مریانو د آزادولو په اندازه (اجر) به ورکــــړل شي، او هغه لره به سل نیکۍ ولیکل شي، او سل ګناهونه به ورته وبخښل* شي، او په هماغــــه ورځ بــــه تر ماښام پورې له شیطان نه په امان وي، او هیڅ څوک به لده نه غوره عمل ونلري، مګر هغه څوک چې دده په شان یې عمل کړی وي.
بخاري ۴/٩٥، مسلم ۴/٢٠٧١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ» [ثلاث مرات إذا أصبح][(١)].

۞ پـــاک دی الله، او هغـــه لـــره ټولـــه غوره ستاينه ده دده د مخلوقاتو د شمير په اندازه، او دده د رضا (په اندازه)، او دده د عرش د وزن (په اندازه)، او دده د كلماتو د سياهي (په اندازه). [درې خلي د سهار په وخت]

٩٥–٢١– «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» [إذا أصبح][(٢)].

۞ الهي! زه له تا نه د ګټور علم، او پاكي روزۍ*، او قبول شوي عمل سوال كوم. [چې كله سهار پاڅې]

٩٦–٢٢– «أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيهِ» [مائة مرة في اليوم][(٣)].

۞ له الله نه بخښنه* غواړم، او هغه ته توبه اوباسم. [سل خله د ورځې]

٩٧–٢٣– «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» [ثلاث مرات إذا أمسى][(٤)].

---

(١) مسلم ٢٠٩٠/٤.

(٢) ابـــن الســـني پـــه «عمل اليوم والليلة» ٥٤ نمبر حديث كې، ابن ماجه ٩٢٥ نمبر حديث كې روايـــت كړيدى، او شعيب او عبد القادر الأرنووط د «زاد المعاد» په تحقيق ٣٧٥/٢ كې د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠١/١١)، مسلم ٢٠٧٥/٤.

(٤) څـــوک چې هغه د ماښام په وخت درې ځلي ووايي، په هغه شپه کې به (د زهرناكي خزندې*)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پـــه بشـــپړ* کلام سره د هغه د مخلوقاتو له شر نه پناه غواړم. [درې خلې د ماښام په وخت]

۹۸-۲۴- «اللَّهُـــمَّ صَـــلِّ وَسَـــلِّمْ عَلَـــى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ» [عشر مرات](۱).

۞ الهي! زمونږ پر پیغمبر محمد درود او سلام ولیږه. [لس خلې]

۲۸- د خوب اذکار

۹۹-۱- خپل وُرغوي* به سره یو ځای کړي، او بیا دي لاندیني اذکـــار ولـــولي، او هغه دي په لاسونو کي چُف کړي، او بیا دي په ورغویو سره خپل جسم مسه* کړي، له سره دي يې شروع کړي، او بیا مخ او بیا نور جسم (دي مسه کړي). [دا به درې خلي کوي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:۱-۵](۲).

= زهر ورته څه ضرر ونه رسوي.

احمـــد ۲۹۰/۲، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ۵۹۰ نمبر حديث کي، ابن السني ٦٨ نمبر حديـــث کـــي روايـــت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۸۷/۳، صحيح ابن ماجه ۲۶٦/۲، تحفة الأخيار ص۴۵.

(۱) (پيغـــبر ﷺ فرمايي) څوک چي د سهار په وخت، او ماښام په وخت لس لس خلي پر ما درود ووايي، نو د قيامت په ورځ به يې زما شفاعت په برخه شي.

طـــبراني پـــه دوو اسنادو سره روايت کړيدی، چي يو اسناد يې ښه (جيد) دی، مجمع الزوائد ۱۲۰/۱۰، صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۳/۱ دي وکتل شي.

(۲) بخاري (فتح الباري ۶۲/۹)، مسلم ۱۷۲۳/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥][١].

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦][٢].

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١٠٠-٢- ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥][٣].

---

(١) مخکينی تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مخکينی تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) څوک چې کله خپل د خوب ځای ته راشي او آيت الکرسي وواېي، نو د الله له طرفه به يو ساتونکی ورته مقرر شي، او شيطان به ورته نه نژدې کيږي تر څو چې سهار شي.
بخاري (فتح الباري ٤٧٨/٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١٠١-٣- ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لاَ يُكَلِّفُ اللّهُ نَفْساً إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْراً كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَآ أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ٢٨٥-٢٨٦][١].

۞ پيغمبر ﷺ په هغه څه چي ده ته له خپل پروردګار څخه را نازل شوي دي يقين او باور کړی، او مومنانو هم (په هغه يقين کړی)، او ټولو ايمان راوړ په الله، او د هغه په ملائکو، او د هغه په کتابونو، او د هغه په پيغمبرانو، (پداسي حال کي چي ټول وايي): د (الله) د پيغمبرانو د هيڅ يو په مينځ کي فرق* نه کوو، او (همدارنګه پيغمبر او مومنان) وايي: مونږ (د الله حکم) واوريده، او (د هغه) اطاعت* مو وکړ، ای پروردګاره! ستا بخښنه غواړو، او تا ته (د

(١) چا چي دا دوه آيته د شپې ولوستل، نو هغه ورته کافي ده.
بخاري (فتح الباري ٩/٩٤)، مسلم ١/٥٥٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو مخلوقاتو) بيا در تګ دی.

الله هيڅ څوک د قدرت او طاقت نه زيات نه مکلف کوي، کوم (نيک) کار چي يې کړی د هغه (ثواب) همده لره دی، او کوم (بد) کار چي يې کړی د هغه (عذاب) پر همده باندي دی، ای زمونږ پرورد ګاره! مونږ (په ګناه) مه نيسه کله چي (ستا حکم) هير کړو، او يا په خطا سره (ګناه وکړو)، ای پرورد ګاره! او مه ايږده پر مونږ باندي درونډ بار، لکه څنګه چي دي زمونږ نه مخکي کسانو باندي ايښی وو، ای پرورد ګاره! او مه ايږده پر مونږ باندي هغه بار چي مونږ يې هيڅ طاقت نلرو، او زمونږ د(ګناهونه) نه تير شه، او مونږ ته بخښنه وکړه، او پر مونږ رحم وکړه، ته زمونږ مدد ګار يې، نو ته مونږ پر کافر قوم بريالي* کړې.

١٠٢-٤- [(١)] «باسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ» [(٢)].

---

(١) (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه يو له خپل بستر نه پاڅيږي* او بيا ورته بيرته راشي، نو د څادر په پلو دي هغه دريې ځلي راټک وهي، او بيا دي بسم الله پري ووايي، ځکه هغه نه پوهيږي چي د هغه ځای ته له هغه نه وروسته څه راغلي دي، او چي کله څملي* نو بيا دي ووايي:.. باقي حديث.

(٢) بخاري ١١/١٢٦، مسلم ٤/٢٠٨٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ستا په نوم سره مې خپله ډډه ولګوله، او ستا (په نوم سره يې) بېرته را پورته کوم، که دې زما روح قبض کړ، نو رحم پر* وکړه، او که دې بېرته را ولېږه[1]، نو ساتنه يې وکړه، په هغه څه سره چې د خپلو نيکو بندګانو (ساتنه* کوې).

١٠٣-٥- «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»[2].

۞ الهي! په رښتيا سره تا زما روح پيدا کړی، او ته يې مړ کوې، او تا لره يې مرګ او ژوند دی، که دې ژوند ورکړ نو حفاظت يې وکړې، او که دې مړ کړ، نو بخښنه ورته وکړې، الهي! زه درنه د روغتيا سوال کوم.

١٠٤-٦-[3] «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ» [ثلاث مرات][4].

۞ الهي! ستا له عذاب نه مې وساتې په کومه ورځ چې خپل

---

(١) يعني: زما روح دې قبض نه کړ، او دوباره دې راويښ کړم.(ژباړن)

(٢) مسلم ۲۰۷۳/۴، احمد په خپل لفظ سره ۷۹/۲.

(٣) پيغمبر ﷺ کله چې به ووده کيده، خپل ښی لاس به يې تر باړخو* لاندي ايښوده، او بيا به يې داسې ويل:... باقي حديث.

(٤) ابو داود بلفظه ۳۱۱/۴، صحيح الترمذي ۱۴۳/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګان بيا ژوندي کوي. [درې ځلې]

١٠٥-٧- «بِاسْمِكَ اللّهُمَّ أَمُوتُ وأَحْيَا»[١].

❁ الهي! ستا په نوم سره مرم، او ژوندی کيږم.

١٠٦-٨- «سُبْحَانَ اللّهِ» [ثلاثاً وثلاثين][٢].

❁ پاک دی الله جَلَّ جَلَالُهُ. [درې دیرش ځله]

«الْحَمْدُ للهِ» [ثلاثاً وثلاثين][٣].

❁ ټولـــه غوره ستاينه الله لره ده. [درې دیرش ځله]

«اللهُ أَكْبَرُ»[ثلاثاً وثلاثين][٤].

❁ الله ډير لوی دی. [درې دیرش ځله]

١٠٧-٩- «اللَّهُـــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِـــيمِ، رَبَّـــنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، ومُنْزِلَ الـــتَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الأَوَّلُ فلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الآخِرُ

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١/١١٣)، مسلم ٤/٢٠٨٣.

(٢) خـــوک چې دا اذکار د خوب ځای ته د راتګ په وخت کې ووايي، نو دا هغه لره د يو خادم نه هم غوره دي.

بخاري (فتح الباري ٧/٧١)، مسلم ٤/٢٠٩١.

(٣) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٤) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فلَــيْسَ بَعْــدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْــبَاطِنُ فلَــيْسَ دُونَــكَ شَــيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنْ الْفَقْرِ»[١].

۞ الهــي! د اوو آسمانونو پرودګاره! د لوی عرش پروردګاره! زمونږ پروردګاره! او د هر شي* پروردګاره! د دانې* او زړي* چوونکيه! د تــورات او انجيل او فرقان نازلونکيه! پناه غواړم په تا سره د هر هغه شي* له شر نه چې تندی* يې تا نيولی دی[٢]، الهي! ته اول يې، له تا نه مخکې څه نشته، او ته آخر يې، له تا نه وروسته څه نشته، او ته (په يقيني دلائلو سره) ښکاره يې، له تا نه بل زيات ښکاره نشته، او ته (د ذات په لحاظ) له (نورو نه) پټ يې، او له تا نه هيڅ شی پټ نه دی[٣]، له مونږ نه قرض ليرې کړې، او له فقر نه مو (وساتې)، شتمن (مو) کړې.

١٠٨–١٠– «الْحَمْــدُ للَّه الَّذي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لاَ كَافِيَ لَهُ وَلاَ مُؤْوِيَ»[٤].

---

(١) مسلم ٢٠٨۴/۴.

(٢) يعني: ستا په قبضه او قدرت کې دی.(ژباړن)

(٣) اخيرنۍ څلور جملې د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شويدي، نه د الفاظو په لحاظ. تحفــة الأحــوذي بشرح جامع الترمذي ٣٣٢٢ نمبر حديث، عون المعبود شرح سنن أبي داود ۴٣٩٢ نمبر حديث دي وګنل شي.(ژباړن)

(٤) مسلم ٢٠٨٥/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولـــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چې مونږ ته يې خوراک* او څښاک* راکړي، او له شر نه يې ساتلي يو، او مونږ ته يې د اوسيدو* ځـــای راکـــړی، څومره ډير خلک داسي شته چي دوی لره د شر نه ساتونکي، او د اوسيدو ځای ورکونکی نشته.

١٠٩-١١- «اللَّهُـــمَّ عَــالِمَ الْغَيْـــبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّموات وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَليكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَّ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[١].

۞ ترجمه يې مخکي شويده. [٨٥ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١١٠-١٢- ﴿الم﴾ السجده سورت، او د مُلک سورت (تَبَارَكَ) به وايي[٢].

١١١-١٣-[٣] «اللَّهُـــمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْـــرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْـــبَةً وَرَهْـــبَةً إِلَيْكَ، لاَ مَلْجَا وَلاَ مَنْجَأ مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، آمَنْتُ

(١) ابو داود ٤/٣١٧، صحيح الترمذي ٣/١٤٢.

(٢) ترمذي، نسائي، صحيح الجامع ٤/٢٥٥.

(٣) کلـــه چـــي د خوب کولو اراده وکړې نو د لمانځه د اوداسه په شان اودس وکړه، او بيا پر ښي اړخ* پريوزه*، او داسي ووايه: ... الحديث.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»[١].

۞ الهـــي! مـــا خپل ځان تا ته تسليم كړ، او خپل كار مي تا ته وســـپاره*، او خپل مخ مي تا ته وګرځاوه*، او خپله شا مي تا ته تكيه كړه[٢]، پداسي حال كي چي ستا له عذاب نه ډار لرم، او ستا و رحمت ته اميد لرم، بيله تا نه بل هيڅ د نجات او پناه ځاى نشته، ايمان مي راوړ ستا پر هغه كتاب چي تا نازل كړى، او ستا پر هغه پيغمبر چي تا (مونږ ته) استولى دى.

٣٩- په خوب كي له يوې ډډې* نه بلي ډډې ته اوښتلو دعا

١١٢- «لَا إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ الوَاحِدُ القَهَّارُ، رَبُّ السَّموات والأَرْضِ، وما بَيْنَهُمَا العَزِيزُ الغَفَّارُ»[٣].

۞ بـــيله يـــو او غالب الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقاتو پروردګار دى، د زور او غلبي ښتن دى، بخښونكى دى.

---

(١) پيغمـــبر ﷺ هغـــه چا ته چي دا اذكار يې وويل داسي وفرمايل: كه چيري مړ شې، نو مسلمان به مړ شې.

بخاري (فتح الباري ١١/١١٣)، مسلم ٤/٢٠٨١.

(٢) يعني ټوله تكيه او اعتماد مي پر تا دى.(ژباړن)

(٣) دا دوعا به هغه وخت وايي چي په شپه كي له يوه اړخ* نه بل اړخ ته واوړي.

حـــاكم ١/٥٤٠ صـــحيح كرى، او ذهبي موافقه ورسره كړيده، نسائي په «عمل اليوم والليلة» كي. او ابن السني روايت كړيدى، صحيح الجامع ٤/٢١٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۰- په خوب کي د نا آرامۍ او له ويري سره مخامخ کيدلو دعا

۱۱۳ - «أَعُــوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ»[١].

❁ زه پناه غواړم د الله په بشپړ* کلام سره د هغه له غضب او عذاب نه، او د هغه د بندګانو له شر نه، او د شيطانانو له وسوسو نه، او لدې نه چي (شيطانان) ما ته راشي[٢].

۳۱- هغه څه چي د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دي

۱۱۴-۱- دري ځلي به له چپي خوا نه لاړي توکي[٣].

۲- دري ځلي به له شيطان نه، او د هغه څه له شر نه چي په خوب کي يې ليدلي دی په الله سره پناه غواړي[٤].

۳- خپل خوب به چاته نه وايي[٥].

۴- پر کوم اړخ* چي ويده وي له هغه نه به بل اړخ ته واوړي[٦].

(١) ابو داود ۱۲/۴، صحيح الترمذي ۱۷۱/۳.

(٢) يعـــني مـــا تـــه په لمانځه کي يا د قرآن په تلاوت او بل عبادت کي راشي، او فکر مي بلي خوا ته واړوي.(ژباړن)

(٣) مسلم ۱۷۷۲/۴.

(٤) مسلم ۱۷۷۲/۴، ۱۷۷۳.

(٥) مسلم ۱۷۷۲/۴.

(٦) مسلم ۱۷۷۳/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵- که وغواړي نو پورته دي شي او لمونځ* دي وکړي[۱].

۳۳- د وترو د قنوت دعا

۱۱۶-۱- «اللّٰهُــمَّ اهْدني فيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِني فيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّني فيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لي فيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِني شَرَّ مَــا قَضَــيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضي وَلاَ يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لاَ يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [ولاَ يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»[۲].

۞ الهي! د هغو کسانو په جمله کي چي تا ورته هدايت کړی، ما ته هم هدايت وکړه، او د هغو کسانو په جمله کي چي تا ورته عافيت ورکــړی مــا ته هم عافيت راکړې، ما هم له شر نه وساته، او د هغو کسانو په جمله کي چي تا محفوظ کړي، ما هم محفوظ کړه، او څه چــي دي راکړي، په هغه کي راته برکت واچوه، او څه چي تا فيصله کړې د هغه د شر نه مي وساته، ځکه همدا ته فيصله کونکی يې، او ستا د حکــم څوک دفع کونکی نشته[۳]، په رښتيا سره چي ته له چا سره دوستي وکړې، هغه به خوار نشي، او له چا سره چي دښمني وکړې،

---

(۱) مسلم ۱۷۷۳/۴.

(۲) څلــورو اصحاب السنن، احمد، دارمي، حاکم، او بيهقي روايت کړيدی، او د مربع قوسونو تر مېــنځ عبارت د بيهقي دی، صحيح الترمذي ۱۴۴/۱، صحيح ابن ماجه ۱۹۴/۱، إرواء الغليل د الباني ليکنه ۱۷۲/۲.

(۳) دا جمله د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به عزتمند نشي، ته مبارک ذات يې، او د لوړې ښېښتن يې اى زمونږ پروردګاره.

۱۱۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»(۲).

۞ الهي زه ستا په رضا سره ستا له غضب* نه پناه غواړم، او ستا په معافي سره ستا له عذاب* نه پناه غواړم، او له تا نه په تا سره پناه غواړم(۲)، ستا (د شان سره لائقه) ثنا* نشم ويلاى، ته هماغسې يې چې څنګه تا خپل ځان ستايلى دى.

۱۱۸-۳- اللّهمّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، ولكَ نُصَلّي ونَسجُدُ، وإليكَ نَسعَى ونَحْفِدُ، نَرجُو رَحْمَتكَ، ونَخْشَى عذابَكَ، إنَّ عَذَابَكَ بالكافِرينَ مُلْحَقٌ. اللهمّ إنّا نَستَعينُكَ، ونَستَغفرُكَ، ونُثْني عليكَ الخَيْرَ، ولا نَكْفُرُكَ، ونُؤمِنُ بكَ، ونَخْضَعُ لكَ، ونَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ»(۳).

---

(۱) څلورو اصحاب السنن او احمد روايت کړيدى، صحيح الترمذي ۱۸۰/۳، صحيح ابن ماجه ۱۹۴/۱، ارواء الغليل ۱۷۵/۲.

(۲) لـه الله ﷻ نه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جمالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسې صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي. (ژباړن)

(۳) بيهقي په «السنن الكبرى» ۲۱۱/۲ کې روايت کړى، او اسناد يې صحيح بللى دى، او الباني

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! خاص ستا عبادت کوو، او خاص تا ته لمونځ او سجده کـــوو، او خاص تا ته در دانګو* او ګړندي* درځو، ستا د رحمت امید* لرو، او ستا له عذاب نه ویریږو، په رښتیا سره چي ستا عذاب کفارو ته ورکړه شوی دی، الهي! مونږ له تا نه مدد غواړو، او له تا نه بخښنه* غواړو، او ستا غوره ستاینه کوو، او ستا نا شکري نکوو، او پر تا ایمان لرو، او تا ته عاجزي کوو، او له هغه چا نه لیري ځو چي ستا نا شکري کوي.

۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذکر

۱۱۹- «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسُ» [ثلاث مرات والثالثة يجهرُ بها، ويمدُّ بها صوته، يقولَ:] [«رَبِّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ»][1].

۞ پاکي ده (د کائناتو) ټولواک لره پوره پاکي.

[دا به دري ځلي وايي، او په دریم ځل به په لوړ او اوږده آواز سره دا وايي:]

د ملائکو او جبرائیل پروردګار.

۳۴- د پریشانی او غم (لري کولو) دعا

۱۲۰-۱- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ،

په ارواء الغليل ۲/۱۷۰ کي وايي: او دا اسناد صحيح دی، او هغه پر عمر باندي موقوف دی.

(۱) نســـائي ۳/۲۴۴، دار قطـــني او نـــورو روايت کړيدی، او د مربع قوسونو مينځ کي عبارت د دارقطـــني ۲/۳۱ زيـــادت دی، او اسناد يې صحيح دی، زاد المعاد د شعيب الأرنؤوط او عبد القادر الأرنؤوط تحقيق ۱/۳۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَاصِــيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُــلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أو أَنْزَلْتَهُ فِي كِتابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَــلَ الْقُــرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي»[١].

۞ الهي! زه ستا بنده، ستا د بنده زوی، ستا د مينځي* زوی يم، زما تندی* ستا په لاس کي دی، ستا حکم پر ما جاري دی، ستا فيصله زما په حق کي عادلانه* ده، ستا په هغه ټولو نومونو سره له تا نه سوال کوم، چي تا خپله خپل ځان په هغه نوموَلی* دی، او يا دي په خپل کتاب کي نازل کړيدی، او يا دي خپل مخلوق نه چا ته ښودلی دی، او يا دي په خــپل غيبي علم کي له ځان سره ساتلی دی، (پدي ټولو در نه سوال کوم) چي ته قرآن زما د زړه پسرلی*، او د سيني روښنايي، او د غمونو ورک کونکی، او د پريشانيو* ختمونکی وګرځوې.

١٢١-٢- «اللَّهُــمَّ إِنِّــي أَعُــوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْــزِ وَالْكَسَــلِ وَالْــبُخْلِ وَالْجُــبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»[٢].

(١) احمد ١/٣٩١، او البانی هغه صحيح بللی دی.

(٢) بخاري ١٥٨/٧، پيمغبر ﷺ به دا دعا ډيره ويله. بخاري (فتح الباري ١٧٣/١١) دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه پـــه تا سره پناه غواړم له پريشانۍ او غم نه، او له كمزورتيا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخيل توب* او بې زړه توب* نه، او د قرض له زياتيدو او د خلكو له غلبې موندلو نه.

۳۵- د بې قرارۍ دعا

۱۲۲-۱-«لاَ إِلَــهَ إِلاّ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ السَّمواتِ وَرَبُّ الأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»[(۱)].

۞ بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې لوى او حلم لرونكي دى ، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې د لوى عرش څښتن دى، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې د آسمانونو او ځمكې پروردګار دى، او د عزتمند عرش پروردګار دى.

۱۲۳-۲- «اللَّهُــمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[(۲)].

۞ الهي! زه ستا د رحمت اميد لرم، نو زما نفس ته مې د سترګې د رپ* په اندازه هم مه پريږده، او زما كارونه ټول راته اصلاح كړې، بيله

(۱) بخاري ۷/۱۵۴، مسلم ۲۰۹۲.

(۲) ابــو داود ۴/۳۲۴، احمــد ۵/۴۲، او الــباني په صحيح ابي داود ۳/۹۵۹ كې د هغه اسناد صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۲٤-۳- «لاَ إِلَــهَ إِلاّ أَنْــتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنْ الظَّالِمِينَ»(۱).

۞ بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پاک يې ته، په رښتيا سره زه له ظالمانو نه يم.

۱۲٥-٤- «اللّٰهُ اللّٰهُ رَبِّي لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً»(۲).

۞ الله الله زما پروردګار دی، له هغه سره هيڅ شی شريک نه بولم.

۳٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کيدو* دعا

۱۲٦-۱- «اللَّهُــمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»(۳).

۞ الهي! مونږ تا د دوی مقابلې ته ګرځوو، اوپه تا سره د دوی د شر نه پناه غواړو.

۱۲۷-۲- «اللَّهُــمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ»(٤).

---

(۱) ترمذي ٥۲۹/٥، حاكم ٥۰٥/۱، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي موافقه ورسره کړيده، صحيح الترمذي ۱٦۸/۳.

(۲) ابو داود ۸۷/۲، صحيح ابن ماجه ۳۳٥/۲.

(۳) ابو داود ۸۹/۲، حاكم ۱٤۲/۲، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(٤) ابو داود ٤۲/۳، ترمذي ٥۷۲/٥، صحيح الترمذي ۱۸۳/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ته زما مټ يې، او ته مې مددګار يې، ستا (په قدرت) سره ګرځم راګرځم، او (په دښمن باندې) حمله کوم، او جنګيږم.

۱۲۸-۳- «حَسْبُنَا ونِعْمَ الوَكِيلُ»[1].

۞ الله مونږ ته بس او کافي دی، او هغه ښه کار ساز دی.

۳۷- د حکمران* د ظلم نه د ويرې دعا

۱۲۹-۱- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَاراً مِنْ فُلان بنِ فُلان، وَأَحْزَابه مِنْ خَلائقكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ، أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، ولا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ»[2].

۞ الهي، اې د اوو آسمانونو پروردګاره! او د لوی عرش پروردګاره! زما لپاره پناهګاه شې لدې نه چې فلانکی د فلانکي زوی، او د هغه ډلې -چې ستا د مخلوقاتو نه دي- پر ما زياتی او تجاوز* وکړي، چا ته چې ته پناه ورکړې هغه غالبه دی، او ډېره لويه ده ستاينه ستا، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۰-۲- «اللهُ أَكبرُ، اللهُ أَعَزُّ مِن خَلْقِه جميعاً، اللهُ أَعَزُّ

---

(۱) بخاري ۱۷۲/۵.

(۲) بخاري په «الأدب المفرد» ۷۰۷ نمبر حديث کې روايت کړيدی، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ۵۴۵ نمبر حديث کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مّـــا أخـــافُ وأَحْذَرُ، أَعُوذُ باللهِ الذي لا إلهَ إلاّ هوَ، المُمْسكُ السّمَوات السّبْع أَن يَقَعْنَ على الأَرْضِ إلاّ بإِذْنه، من شَرِّ عبدكَ فُلانٍ، وجُنُوده وأَتْباعه وأَشْياعه، منَ الجِنّ والإِنْسِ، اللهمّ كُنْ لي جاراً مِنْ شَرِّهم، جلَّ ثَناؤُكَ وعَزَّ جارُكَ، وتَبارَكَ اسْمُكَ، ولا إلَهَ غَيْرُكَ» [ثلاث مرات] [(١)].

۞ الله ډير لوی دی، الله له ټول مخلوق نه زورور دی، الله له هغه چا نه ډير زورور دی له کوم نه چې زه ويريږم* او خطر احساسوم، په هغه الله سره پناه غواړم کوم چې بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او (هغه ذات) چې ټينګونکی داوو آسمانونو دی لدې نه چې بې دده لـــه اجـــازې او حکم نه پر ځمکه راولويږي، (پناه غواړم) ستا د فلانکي بنده له شر نه، او د هغه له انسي او جني پيروانو او لښکرو نه، الهي! د دوی له شر نه زما لپاره پناهګاه شې، او ډيره لويه ده ستاينه ستا، او مـــبارک دی نـــوم ســـتا، او بيله تا نه د عبادت وړ* معبود* نشته.

[درې ځلې*]

٣٨- د ښمن ته ښيرا* کول

١٣١- «اللَّهُـــمَّ مُـــنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ

---

(١) بخـــاري «الأدب المفـــرد» ٧٠٨ نمبر حديث کې روايت کړيدی، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥٤٦ نمبر حديث کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»[(١)].

۞ الهـــي! اې د کـــتاب نازلونکيه! اى ژر* حساب کونکيه! (د دښمنانو) ډلو ته ماتي* ورکړې، الهي! ته ماتي* ورته ورکړې، او (ځمکه يې تر پښو* لاندي) ولړزوې*.

۳۹- د کوم قوم نه چي ويره* لري، دا دعا به وايي

۱۳۲- «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»[(٢)].

۞ الهـــي! څنګه چي ته غواړې هماغسي مي د هغوى له شر نه وساتې.

۴۰- څوك چي ايمان كي شك وكړي دهغه دعا

۱۳۳-۱- په الله سره به پناه غواړي[(٣)].

۲- کوم شي کي چي شک وي هغه کي به بيا فکر* نکوي[(٤)].

۱۳٤-۳- يَقولُ: «آمَنْتُ باللهِ ورُسُلِه»[(٥)].

۞ او وايي به: پر الله او د هغه پر پيغمبرانو مي ايمان راوړى دى.

۱۳٥-٤- يقرأُ قولَه تعالى: ﴿هُوَ الأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ

(١) مسلم ١٣٦٢/٣.

(٢) مسلم ٢٣٠٠/٤.

(٣) بخاري (فتح الباري ٣٣٦/٦)، مسلم ١٢٠/١.

(٤) بخاري (فتح الباري ٣٣٦/٦)، مسلم ١٢٠/١.

(٥) مسلم ١١٩/١-١٢٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ۳] (۱).

۞ دا آيت به وايي: هغه (يعني الله) اول دی، او آخر دی، او ظاهر دی، او باطن دی، او هغه په هر څه پوه* دی.

۴۱- دقرض اداء كولو دعا

۱۳۶-۱- «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ» (۲).

۞ الهي! ستا په حلالو مي ستا له حرامو وساتې، او ستا په فضل مي بيله تا نه بل چا نه بي نيازه* كړې.

۱۳۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» (۳).

۞ الهي! زه له پريشانۍ او غم نه، او له كمزورتيا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخيلۍ* او بي زړه توب* نه، او د قرض زياتيدو او د خلكو له غلبې موندلو نه په تا سره پناه غواړم.

(۱) ابو داود ۳۲۹/۴، او الباني په صحيح ابي داود ۹۶۲/۳ كي د هغه اسناد حَسَن بللى دى.
(۲) ترمذي ۵۶۰/۵، صحيح الترمذي ۱۸۰/۳.
(۳) بخاري ۱۵۸/۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کي د وسوسې دعا

۱۳۸- «أَعُــوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، واتْفُلْ على يسارِكَ» [ثلاثاً] (۱).

۞ له رټل شوي شيطان نه په الله سره پناه غواړم.

او بيا دي و چپ* طرف ته (لاړي) تف کړي. [دري ځلي]

۴۳- چا ته چي يو کار مشکل شي د هغه دعا

۱۳۹- «اللهمّ لا سَهْلَ إلاّ ما جَعَلْتَهُ سَهْلاً، وأنتَ تَجْعَلُ الحَزْنَ إذا شئتَ سَهْلاً» (۲).

۞ الهي! هيڅ آسان شی نشته، مګر هغه چي ته يې آسان کړې، او ته چي وغواړې سخت او ګران آسانوې.

۴۴- څوک چي ګناه وکړي، هغه به داسي کوي

۱۴۰- داسي بنده به نه وي چي ګناه وکړي، او بيا په ښه تو ګه* اودس وکړي، او بيا پاڅيږي* دوه رکعته لمونځ* وکړي، او بيا له الله نه بخښنه وغواړي، او الله ورته بخښنه او عفو ونکړي (۳).

---

(۱) مسلم ۱۷۲۹/۴ له عثمان بن ابي العاص رضي الله عنه نه روايت کړيدی، او په هغه کي داسي راغلي دي: ما همداسي وکړه، نو الله جل جلاله هغه له ما نه لېري کړه.

(۲) صحيح ابن حبان ۲۴۲۷ نمبر حديث (موارد)، ابن السني ۳۵۱ نمبر حديث، او حافظ وايي: دا حديث صحيح دی. او عبد القادر الأرناؤوط هم هغه د نووي د اذکارو په تحقيق ص۱۰٦ کي هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابو داود ۸٦/۲، ترمذي ۲۷۵/۲، او الباني په صحيح ابي داود ۲۸۳/۱ کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۵- د شیطان او د هغه د وسوسو د لیري کولو دعاګاني

۱۴۱- په الله ﷻ سره له شیطان نه پناه غوښتل[(۱)].

۱۴۲- آذان کول[(۲)].

۱۴۳- ذکر کول، او د قرآن تلاوت کول[(۳)].

۴۶- کله چي يي د خوښي خلاف کار پیښ شي، او یا له کوم کار نه عاجز شي، داسي به وايي

۱٤٤- «قَدَّرَ اللهُ وما شاءَ فَعَلَ»[(٤)].

(۱) ابـو داود ۲۰٦/۱، ترمذي، صحيح الترمذي ۷۷/۱، او د المؤمنون سورت، ۹۸-۹۹ آيتونه دي وکتل شي.

(۲) مسلم ۲۹۱/۱، بخاري ۱۵۱/۱.

(۳) (پیغمبر ﷺ فرمايي) خپلو کورونو څخه هدیرې* مه جوړوی، شیطان له هغه کور نه تښتي چي په هغه کي د بقرې سورت ويل کيږي.
مسـلم ۵۳۹/۱. او له هغـو شـیانو نه چي شیطان شړي* او لیري کوي يې د سهار او ماښام اذکـار، د ووده کيلو او ويښيدو اذکار، او کور او مسجد ته ننوتلو او له هغه نه وتلو اذکار، او نـور شـرعي اذکـار لکه آيت الکرسي د خوب په وخت کي، د بقرې د سورت آخيرني دوه آيـتونه. او څـوک چي «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك، وله الحمد، وهو على كل شـيء قديـر» سـل ځلي ووايي، نو دا به په هغه ټوله ورځ کي دده لپاره له شیطان نه د ساتلو وسیله وي. او همدارنګه آذان هم شیطان شړي او لري کوي يې.

(٤) (پیغمـبر ﷺ فرمايي) قوي مسلمان له کمزوري مسلمان نه الله ته زيات غوره* دی، او په دواړو کـي خـير شته، په هغه څه حرص او کوښښ وکړه چي تاته ګټه لري، او له الله ﷻ نه مرسته وغـواړه، او مه عاجزه کيږه، او که يو څه درته پيښ شي، نو داسي مه وايه: چي که داسي مي کـړي وای، نـو داسي به شوي وای، بلکه داسي ووايه: چي الله ﷻ (همدا زما) په تقدير کي ليکـلي وه، او څه يې چي وغوښتل ويې کړل، ځکه «لَوْ» (يعني: «که چيرې») کلمه استعمالول =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله (دا كار) په ازلي تقدير كي (همداسي) ليكلى وو، او څنګه چي يې وغوښتل هماغسي يې وكړل.

۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مباركي وركول، او د هغې جواب

١٤٥- «بَــارَكَ اللهُ لَـكَ في الموهُــوب لكَ، وشَكَرتَ الواهِــبَ، وبَلَغَ أَشُدَّهُ، ورُزِقْتَ برَّهُ»، ويردّ عليه المُهَنَّأُ فيقول: «بَـارَكَ اللهُ لَـكَ وبارَكَ عليكَ، وجزاكَ اللهُ خيراً، ورَزَقَكَ اللهُ مِثلَهُ، وأَجْزَلَ ثَوابَكَ»[1].

۞ الله دي ستا په دركړل شوي (ماشوم) كي بركت واچوي، او (د هغــه) د وركونكــي شكر اداء كړې، او ماشوم دي خپل قوت او ځواني ته ورسيږي، او د هغه نيكي* دي په نصيب شه.

او د ماشوم مور او پلار به په جواب كي داسي وايي: الله دي تا ته بركت دركړي، او پر تا دي بركت كښيږدي، او الله دي تا ته نيكه جزا (ثواب) دركړي، او همداسي ماشوم دي در په برخه* كړي، او ثواب دي تا ته زيات كړي.

او ويل) دشيطان كارونو ته لاره* خلاصوي*. مسلم ۲۰۵۲/۴.

(۱) الاذكار د نووي ليكنه ص۳۴۹، صحيح الاذكار د سليم الهلالي ليكنه ۷۱۳/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا

١٤٦- كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ يَقُولُ: «أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لامَّةٍ»[١].

۞ رسول الله ﷺ به د حَسَن او حُسين لپاره پناه غوښتله، او داسي به يې ويل[٢]: ستاسو دواړو لپاره زه د الله په كامل كلام سره له هر شيطان، او زهرناك (حيوان) نه، او له هري آفت او ضرر رسونكي ستركي نه پناه غواړم.

۴۹- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا

١٤٧-١- «لا بَأْسَ، طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[٣].

۞ ښه پروا نشته، ان شاء الله (دا بيماري به ستا د ګناهونو) د پاكوالي سبب به وي.

١٤٨-٢- «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيَكَ» [سبع مرات][٤].

---

(١) بخاري ۴/١١٩، له ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت كړيدى.

(٢) يعني د هغوى د حفاظت لپاره به يې دا دعا كوله.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠/١١٨).

(٤) (پيغمبر ﷺ فرمايي) داسي مريض به نه وي چي اجل يې نه وي راغلى، او يو مسلمان بنده يې پوښتني ته راشي او دا (پورتنى) دعا اووه ځلي ووايي، مګر دا چي روغ به شي. ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٢/٢١٠، صحيح الجامع ٥/١٨٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ له هغه لوی او عظمت والا الله نه سوال کوم چې د لوی عرش څښتن دی، چې تا لره شفا او روغتیا درکړي. [اووه ځلې]

۵۰- د بیمار* د پوښتنې کولو فضیلت

۱۴۹- قال ﷺ: «إذا عادَ الرجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خرَافَةِ الْجَنَّة حَتَّى يَجْلس، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدْوَةً صَلَّى عَلَيْه سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَك حَتَّى يُمْسيَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَك حَتَّى يُصْبِحَ» (۱).

۞ پیغمبر ﷺ فرمايي: کله چې یو سړی د خپل (بیمار) مسلمان ورور پوښتنې ته ورځي، نو دی د جنت په میوو کې روان وي تر څو چې کښيني*، کله چې کښيني نو په رحمت کې پټ شي، که (دا وخت) سهار* وي نو اویا زره ملائکې* به ده ته دعا کوي، تر څو چې ماښام* کیږي، او که (دا وخت) ماښام وي، نو اویا زره ملائکې به ده ته دعا کوي تر څو چې سهار کیږي.

۵۱- د ژوند نه نا امیده بیمار* دعا

۱۵۰-۱- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحقْنِي بِالرَّفِيقِ

---

(۱) ترمذي، ابن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ۱/ ۲۴۴، صحيح الترمذي ۱/ ۲۸۶، او احمد شاکر هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَعْلَى»(١).

۞ الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او د لوړ مقام والا پیغمبرانو سره مي يو ځای کړې.

١٥١-٢- جَعلَ النبيُّ ﷺ عندَ مَوته يُدْخل يَدَيْه في الْمَاء فَيَمْسَـحُ بهمَـا وَجْهَـه ويَقُول : «لاَ إِلَه إلاَّ اللّه، إِنَّ لِلْمَوْتِ لَسَكَرَات»(٢).

۞ پیغمبر ﷺ د خپل مرګ په وخت کي خپل لاسونه په اوبو کـي وهل او بیا به يې خپل مخ په هغه مسه* کاوه، او ویل به يې: بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، په رښتیا سره چي مرګ ډیري سختۍ لري.

١٥٢-٣- «لاَ إِلَـهَ إلاّ اللّـهُ وَاللّهُ أَكْبَرُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللّهُ وَحْـدَهُ، لاَ إِلَـهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللّهُ لَهُ الْمُلْـكُ وَلَـهُ الْحَمْـدُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللّهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاّ بِاللّه»(٣).

---

(١) بخاري ٧/١٠، مسلم ١٨٩٣/٤.

(٢) بخاري (فتح الباري ١٤٤/٨) او په هغه کي د مسواک ذکر هم شویدی.

(٣) تـرمذي، ابن ماجه، او الباني هغه صحیح بللی دی، صحیح الترمذي ١٥٢/٣، صحیح ابن ماجه ٣١٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الله ډېر لوی دی، بیله یو الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه لره ټولواکي ده، هغه لره پوره غوره ستاینه ده، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او نشته طاقت او قوت (د ګناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) د یو الله په مدد او توفیق سره.

٥٢- ځکندن* حالت کي سړي ته یادونه

١٥٣- (پیغمبر ﷺ فرمایي) د چا چي آخري خبره «لا إله إلا الله» وي، نو جنت ته به داخل شي[(١)].

٥٣- چا ته چي مصیبت رسیدلی وي، د هغه دعا

١٥٤- «إِنَّــا لِلَّــهِ وَإِنَّــا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللهمّ أْجُرْنِي في مُصِيبَتِي، وأَخْلِفْ لِي خَيراً مِنها»[(٢)].

۞ بي شکه چي مونږ الله لره یو، او هغه ته ورتلونکي یو، اې الله ما ته زما په مصیبت کي اجر راکړې، او د هغه په بدل کي ما ته له هغه نه ښه راکړې.

---

(١) ابو داود ٣/١٩٠، صحيح الجامع ٥/٤٣٢.
(٢) مسلم ٢/٦٣٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا

۱۵۵- «اللَّهُــمَّ اغْفِــرْ لِفُلاَن (باسمه) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّــينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ»[(١)].

❁ اې الله! و فلانکــي (نوم به يې واخلي) ته بخښنه وکړې او د هدايــت شويو کسانو په جمله کي يې درجه لوړه کړې، او د هغه باز مــانده ګانو لپاره له هغه نه وروسته سرپرست اوسې، او مونږ او ده ته بخښــنه وکړې اې د مخلوقاتو پروردګاره! او قبر يې ورته پراخ، او روښانه* کړې.

۵۵- مړي ته په جنازه کي دعا

۱۵۶-۱- «اللَّهُــمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِــنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَاراً خَــيْراً مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»[(٢)].

❁ اې الله! ده ته بخښنه وکړې او رحم پر* وکړې، او عافيت

---

(١) مسلم ٢/٦٣٤.

(٢) مسلم ٢/٦٦٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورله ورکړې، او عفوه ورته وکړې، او غوره میلمستیا یې وکړې، او د داخلیدو ځای یې پراخه کړې، او په اوبو او واوره او ږلۍ سره یې ووینځې، او له ګناهونو نه یې داسې پاک کړې لکه څنګه چې دې سپینه جامه له خیرو* نه پاکه کړیده، او (د دنیا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه یې غوره کورنۍ، او له ښځې نه یې غوره ښځه ورکړې، او جنت ته یې داخل کړې، او د قبر له عذاب او د دوزخ له عذاب نه یې وساتې.

۱۵۷-۲- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الإِسْلاَمِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لاَ تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلاَ تُضِلَّنَا بَعْدَهُ»(۱).

۞ اې الله، زمونږ ژوندي ته، او مړي ته، او حاضر ته، او غائب ته، او واړه ته، او لوی ته ، او نر ته، او ښځې ته بخښنه وکړې، اې الله! له مونږ نه چې چا ته ژوند ورکړي، نو د اسلام سره ژوند ورکړه، او له مونږ نه چې چا ته مرګ راولې، نو له ایمان سره یې مړ کړې، اې الله! د دې مړي له اجر نه مو مه محرومه وې، او له هغه نه وروسته مو مه

(۱) ابن ماجه ۱/۴۸۰، احمد ۲/۳۶۸، صحیح ابن ماجه ۱/۲۵۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمراه* کوې.

١٥٨-٣- «اللَّهُـمَّ إِنَّ فُلاَنَ بْنَ فُلاَنٍ فِي ذِمَّتِكَ وَحَبْلِ جِـوَارِكَ، فَقِـهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[١].

۞ اې الله! په رښتيا سره فلانکی د فلانکي زوی ستا په حفظ او ستا په پناه کي دی، نو د قبر له ازمايش نه، او د دوزخ* له عذاب نه يې وساتې، او ته د وفا او پيمان څښتن* يې، نو هغه ته بخښنه وکړې، او رحم پر* وکړې، بيشکه ته بخښونکی بې حده مهربان يې.

١٥٩-٤- «اللَّهُـمَّ عَـبْدُكَ، وَابْـنُ أَمَتِكَ، احْتَاجَ إِلَى رَحْمَـتِكَ، وَأَنْـتَ غَـنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِناً فَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئاً فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»[٢].

۞ الهـي! ستا بنده، او ستا د مينځي* زوی دی، ستا رحمت ته محتاج دی، او ته ده ته عذاب ورکولو نه بې نيازه* يې، که نيک عمله وي نـو نيکی يې نوري هم زياتي کړې، او که ګنهګاره وي نو عفوه ورته وکړې.

---

(١) ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ٢٥١/١، ابو داو ٢١١/٣.

(٢) حـاكم ٣٥٩/١، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، احكام الجنائز د الباني ليکنه ص١٢٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۶- ماشوم ته د هغه په جنازه کې دعا

۱٦۰-۱- «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»[۱].

۞ الهي! د قبر له عذاب نه يې وساتې.

[وإن قال] «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطاً وذُخْراً لوالديه، وشَفيعاً مُجَاباً، اللهمّ ثَقِّلْ به مَوَازينَهُما وأَعْظِمْ به أُجُورَهما، وأَلْحقْهُ بصَالِحِ المُؤْمنينَ، واجعَلْهُ في كَفالة إبراهيمَ، وَقِه برَحْمَتكَ عذَابَ الجَحيم، وأَبْدِلْهُ، داراً خيراً من دارِه، وأهلاً خيراً من أهله، اللهمّ اغْفِرْ لأَسْلافِنا، وأَفراطِنا، ومَنْ سَبَقَنا بالإيمانِ» [فحسَنٌ][۲].

[او که دا دعا ووايې نو بهتره به وي:]

الهي! ته يې د خپل مور او پلار لپاره مخکښ* او ذخيره، او د قبول شوي شفاعت خاوند وګرځوې، الهي! د ده په ذريعه يې د مور او پلار (د اعمالو) تلې* درنې کړې، او اجرونه يې زيات کړې، او له نيکو

(۱) سعيد بن المسيب وايي: په ابو هريره پسې مې پر يوه ماشوم باندي (د جنازې) لمونځ وکړ، چې هيڅ ګناه يې نه وه کړې، او وامې وريده چې ويل يې:... باقي حديث.
مالک په موطا ۲۸۸/۱ کې، ابن ابي شيبه په مصنف ۲۱۷/۳، او بيهقي ۹/۴ روايت کړيدی، او شعيب الأرنؤوط د شرح السنة للبغوي په تحقيق ۳۵۷/۵ کې د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(۲) المغني د ابن قدامه ۴۱٦/۳، الدروس المهمة لعامة الأمة د علامه عبد العزيز بن باز رحمت الله عليه ليکنه ص۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو سره يې يو ځای کړې، او د ابراهيم ﷺ په ضمانت کې يې وګرځوې، او په خپل رحمت سره يې د دوزخ له عذاب نه وساتې، او (د دنيا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه يې غوره کورنۍ ورکړې، الهي! و هغو کسانو ته بخښنه وکړې چې له مونږ نه مخکې تللي دي، او کوم چې له مونږ نه مخکې مومنان تېر شوي دي.

١٦١-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطاً، وَسَلَفاً، وَأَجْراً»[1].

۞ الهـــي! تـــه يـــې زمونږ لپاره مخکښ*، او اجر (جوړونکی) وګرځوې.

٥٧- د تعزيت دعا

١٦٢- «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شيءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ»[2].

[وإن قـــال] «أَعْظَـــمَ اللهُ أجْرَكَ، وأَحْسَنَ عَزاءكَ، وغَفَرَ لِمَيِّتِكَ» [فحسن][3].

---

(١) حسن (بصري) به پر ماشوم د فاتحې سورت لوست، او ويل به يې:... باقي حديث. بغوي په شرح السنة ٥/٣٥٧ کې، عبد الرزاق په مصنف کې په ٦٥٨٨ نمبر حديث کـــې، او بخـــاري پـــه کتاب الجنائز کې مُعَلّق روايت کړيدی، ٦٥ باب قراءة فاتحة الکتاب على الجنازة ٢/١١٣.

(٢) بخاري ٢/٨٠، مسلم ٢/٦٣٦.

(٣) الاذکار د نووي ليکنه ص١٢٦.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله لــــره دي څــــه چي يې واخيستل، او هغه لره دي څه چي ورکوي، او هر څه دده په نزد تر ټاکلي* نيټې* پوري دي... او ښايي چي صبر وکړې او (له الله جَلَّ جَلَالُهُ) نه ثواب وغواړې.

[او که دا ووايي نو بهتره به وي:]

الله دي تا لره لوی اجر درکړي، او تا لره دي ښه تسلي درکړي، او ستا مړي ته دي بخښنه وکړي.

۵۸- د مړي ښخولو وخت کي دعا

۱۶۳- «بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»[(۱)].

۞ د الله په نوم سره، او د پيغمبر ﷺ په سنت سره (يې ښخوو).

۵۹- د مړي ښخولو* وروسته دعا

۱۶٤- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ له، اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ»[(۲)].

۞ الهي! هغه ته بخښنه وکړې، الهي! ته يې (په سوال وجواب کي) ثابت قدمه لرې.

---

(۱) ابــو داود ۳/۳۱۴ په صحيح سند سره، او احمد په دي لفظ سره: «بسم الله وعلى ملة رسول الله» په صحيح سند روايت کړيدی.

(۲) پيغمــبر ﷺ به چي کله د مړي له ښخولو نه فارغ شو، نو په قبر به يې ودريد، او ويل به يې: خپل ورور تــه (له الله نه) بخښنه وغواړی، او د هغه لپاره (په سوال وجواب کي) د ثابت قدمی دعا وکړی، ځکه له هغه نه همدا اوس پوښتنه کيږي.

ابو داود ۳/۳۱۵، حاکم ۱/۳۷۰، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٠- د قبرونو د زيارت كولو دعا

١٦٥- «السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لاَحِقُونَ، [وَيَرْحَمُ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ]، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمُ الْعَافِيَةَ»(١).

۞ اې ددې ځايونو اوسيدونكو مومنانو او مسلمانانو! پر تاسو دې سلام وي، او ان شاء الله مونږ هم په تاسو پسې يو، او الله ﷻ دې زمونږ په مخكينيو او وروستنيو رحم وكړي، زه ځان لره او تاسو لره له الله ﷻ نه عافيت غواړم.

٦١- د باد (سيلۍ) الوتلو په وخت دعا

١٦٦-١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»(٢).

۞ الهي! له تا نه د دې (باد) د خير سوال كوم، او له شر نه يې په تا سره پناه غواړم.

١٦٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا

---

(١) مسلم ٦٧١/٢، ابن ماجه په پورتنی الفاظو سره ٤٩٤/١ له بريده ﷺ نه روايت كړيدى، او د مربع قوسونو په مينځ كي عبارت د مسلم ٦٧١/٢ روايت دى له عائشه رضي الله عنها نه.

(٢) ابو داود ٣٢٦/٤، ابن ماجه ١٢٢٨/٢، صحيح ابن ماجه ٣٠٥/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

أُرْسِلَتْ بِهِ»(١).

۞ الهي! زه له تا نه د دې (باد) د خير سوال کوم، او د هغه څه د خير سوال در نه کوم چې په هغه کې دی، او کوم خير چې لــــه ځان سره يې راوړی دی، او په تا سره پناه غوارم د هغه له شر نه، او د هغه څه له شر نه چې په هغه کې دی، او له هغه شر نه چې له ځان سره يې راوړی دی.

٦٢- د تالندي* دعا

١٦٨- «سُــبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلاَئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»(٢).

۞ پاک دی هغه ذات چې تالنده* او ملائکې د هغه له ويرې نه د هغه حمد او ثنا او تسبيح وايي.

٦٣- د استسقاء* لپاره څو دعاګانې

١٦٩-١- «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلاً غَيْرَ آجِلٍ»(٣).

---

(١) مسلم ٦١٦/٢، بخاري ٧٦/٤.

(٢) عــبد الله بن الزبير ﷺ چې به کله د تالندي* آواز واوريده، نو خبري به يې بندې کړې، او ويل به يې:.. باقي حديث.

موطا ٩٩٢/٢، او الباني وايي: (ددې حديث) اسناد صحيح او موقوف دی.

(٣) ابو داود ٣٠٣/١، او الباني په صحيح ابي داود ٢١٦/١ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهــي! پر مونږ باران وه ورَوې، نجات ورکونکی، مزه دار، وابنه شنه کونکی، فائده رسونکی، ضرر نه رسونکی، ژر کیدونکی، نه ځنډیدونکی.

١٧٠-٢- «اللّٰهُمَّ أَغِثْنَا اللّٰهُمَّ أَغِثْنَا اللّٰهُمَّ أَغِثْنَا»[1].

۞ الهي! پر مونږ باران وه ورَوې، الهي! پر مونږ باران وه ورَوې، الهي! پر مونږ باران وه ورَوې.

١٧١-٣- «اللّٰهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهَائِمَكَ، وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ»[2].

۞ الهي! خپل بنده ګان، او خپل څاروي* خړوب کړه، او خپل رحمت خپور کړه، او خپل مړ ښار ژوندی کړه.

٦٤- د باران اوریدو په وخت کي دعا

١٧٢- «اللّٰهُمَّ صَيِّباً نَافِعاً»[3].

۞ الهي! د خیر او فائدې باران (پې کړې).

٦٥- د باران اوریدو وروسته دعا

١٧٣- «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللّٰهِ وَرَحْمَتِهِ»[4].

---

(١) بخاري ٢٢٤/١، مسلم ٦١٣/٢.

(٢) ابو داود ٣٠٥/١، او البانی په صحیح ابي داود ٢١٨/١ هغه حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ٥١٨/٢).

(٤) بخاري ٢٠٥/١، مسلم ٨٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله ﷻ په فضل او رحمت سره پر مونږ باران وه ورید.

٦٦- د آسمان شین کیدو دعا

١٧٤- «اللَّهُـــمَّ حَوَالَيْـــنَا وَلاَ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الآكَامِ وَالظِّرَابِ وَبُطُونِ الأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ»(١).

۞ الهـــي! زمونږ په شاوخوا (بې وه وروه)، او نه پر مونږ باندې، الهـــي! پـــر غرو رغونو او د خوړونو په مینځونو، او د ونو شنه کیدلو ځایونو کې بې وه وروه.

٦٧- د نوي میاشتي لیدو دعا

١٧٥- «اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالأَمْنِ وَالإِيمَانِ، وَالسَّـــلاَمَةِ وَالإِسْـــلاَمِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ»(٢).

۞ الله ﷻ ډیـــر لوی دی، الهي! ته دغه (نوې میاشت) پر مونږ باندې راوخیژوه، له امن او ایمان سره، او له سلامتیا او اسلام سره، او له توفیق سره وهغه څه ته چې ته یې خوښوې.

(اې میاشتي!) زمونږ او ستا پروردګار الله دی.

٦٨- د روژه ماتي په وخت کې دعا

١٧٦-١- «ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتْ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ

---

(١) بخاري ١/٢٢٤، مسلم ٢/٦١٤.

(٢) ترمذي ٥/٥٠٤، دارمي په څېلو الفاظو سره ١/٣٣٦، صحيح الترمذي ٣/١٥٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[١].

۞ تنده ولاړه*، او رګونه لانده* شول، او که الله ﷻ وغواړي اجر حاصل شوی دی.

١٧٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»[٢].

۞ الهـــي! زه ستا په هغه رحمت سره چي هر څه ته رسیدونکی دی، له تا نه سوال کوم چي ماته بخښنه وکړې.

٦٩- د ډوډی خوړلو نه مخکي دعا

١٧٨-١- (پیغمـــبر ﷺ فـــرمایي) کله چي له تاسو نه څوک خوراک کوي، نو «بِسمِ الله» دي ووایي، او که یې په (د خوراک) په اول کـــي (بسم الله) هیر شول، نو داسي دي ووایي: «بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ» یعني: په اول او آخر کي د الله ﷻ په نامه (سره خوراک کوم)[٣].

١٧٩-٢- «مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَّعَامَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا

---

(١) ابو داود ٢/٣٠٦ او نورو روایت کړیدی، صحیح الجامع ٢٠٩/٤.

(٢) ابـــن ماجـــه ١/٥٥٧، له عـــبد الله بن عمرو ﷺ د دعاګانو نه یې روایت کړیدی، او حافظ د الاذکار په تخریج کي هغه حَسَن بللی دی، شرح الاذکار ٣٤٢/٤.

(٣) ابو داود ٣/٣٤٧، ترمذي ٢٨٨/٤، صحیح الترمذي ١٦٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فيه، وَأَطْعِمْنَا خَيْراً مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَناً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ»[١].

❁ (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا ته چي الله ﷻ خواړه ورکړي[٢]، نو داسي به وايي: الهي! مونږ ته پدې (خواړو*) کي برکت واچوې، او له هغه نه ښه (خواړه) راکړې.

او په چا چي الله ﷻ شودې* وڅښي*، نو داسي به وايي: الهي! مونږ ته په هغه کي برکت واچوې، او مونږ ته نور هم زيات راکړې.

۷۰- له خوراک نه وروسته دعا

۱۸۰-۱- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلاَ قُوَّةٍ»[٣].

❁ ټوله غوره ستاينه هغه الله لره ده چي په ما يې دا خواړه* وخوړل، او هغه يې پرته زما د کوم توان او طاقت نه ما ته راکړل[٤].

۱۸۱-۲- «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْداً كَثِيراً، طَيِّباً، مُبَارَكاً فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ، وَلاَ] مُوَدَّعٍ، وَلاَ مُسْتَغْنًى عَنْهُ رَبَّنَا»[٥].

---

(١) ترمذي ٥/٥٠٦، صحيح الترمذي ١٥٨/٣.

(٢) يعني: خوراک وکړي، يا څه وخوري.(ژباړن)

(٣) بيله نسائي نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ١٥٩/٣.

(٤) يعني: بيله کوم تکليف او ستړيا نه يې په ډيره آسانی سره ما ته راکړه.(ژباړن)

(٥) بخاري ٢١٤/٦، ترمذي په خپلو الفاظو سره ٥٠٧/٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولـــــه غوره ستاينه الله لره ده، ستاينه ډيره زياته، پاكه، او با بركته، نه پوره كيدونكې، او نه پريښودونكې، او له هغه نه نه مُستغني* كيدونكې ستاينه، اې زمونږ پروردګاره!.

٧١- كوربه ته د ميلمه دعا

١٨٢ - «اللَّهُــمَّ بَــارِكْ لَهُــمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ»[١].

۞ اهي! تا چې دوى ته څه وركړي په هغه كې بركت واچوې، او هغوى ته بخښنه وكړې، او پر ورحميږې.

٧٢- څوك چي په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو اراده وكړي، هغه ته دعا

١٨٣ - «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي»[٢].

۞ اهي! ته خواړه وركړه هغه چا ته چې ما ته يې خواړه را كړه، او څښوب كړه* هغه څوک چې زه يې څښوب كړم.

٧٣- د چا په كور كي د روژه مات په وخت كي دعا

١٨٤ - «أَفْطَرَ عِنْدَكُمُ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمُ الأَبْرَارُ،

---

(١) مسلم ١٦١٥/٣.

(٢) مسلم ١٢٦/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمَلَائِكَةُ»(۱).

۞ تاسو کره دي روژه دار* روژه ماته کړي، او ستا ډوډۍ دي نيکان* وخوري، او ملائکي دي درته دعا وکړي.

۷۴- د روژه دار* دعا چې کله خواړه حاضر شي او روژه ماته نکړي

۱۸۵- (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چې له تاسو نه څوک دعوت شي، نو دعوت دي قبول کړي، که يې روژه وه، نو دعا دي (ورته) وکړي، او که يې روژه نه وه، نو ډوډۍ دي وخوري(۲).

۷۵- کله چې روژه دار ته څوک بنکنځل* وکړي، نو دی به داسي ورته وايي

۱۸۶- زه روژه يم، زه روژه يم(۳).

۷۶- د اولنۍ ميوې ليدو دعا

۱۸۷- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا،

---

(۱) ابو داود ۳/۳٦۷، ابن ماجه ۱/۵۵٦، نسائي په «عمل اليوم والليلة» ۲۹٦-۲۹۸ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او دا خبره يې په صراحت کړيده چې پيمغبر ﷺ به کله د کوم کوروال سره روژه ماته کړه دا به يې ويل. او الباني په صحيح ابي داود ۲/۷۳۰ کي هغه صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۲/۱۰۵۴.

(۳) بخاري (فتح الباري ۴/۱۰۳)، مسلم ۲/۸۰٦.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا»[١].

۞ الهي! زمونږ په ميوه كي راته بركت واچوې، او زمونږ په ښار كي راته بركت واچوې، او زمونږ په «مُدّ» كي راته بركت واچوې، او زمونږ په «صاع»[٢] كي راته بركت واچوې.

٧٧- د ترَچيدلو* دعا

١٨٨- (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چي له تاسو نه څوک وترَچيږي*، نو ودي وايي: «الْحَمْدُ لِلَّه» يعني: ټوله غوره ستاينه الله لره ده، او هغه بل كس او ملګرى به ورته وايي: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ» يعني: الله ﷻ دي پـــر تا رحم وكړي، چي كله يې «يرحمك الله» وويل، نو (هغه بل به ورتـــه) وايي: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٣] يعني: الله دي تا ته هدايت وكړي، او الله دي ستا احوال او كار سم كړي.

٧٨- كله چي كافر وترَچيږي داسي به ورته وايي

١٨٩- «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٤].

۞ الله دي تاســـو ته هدايت وكړي، او الله دي ستاسو احوال او

---

(١) مسلم ٢/١٠٠٠.

(٢) صاع د وزن يوه پيمانه ده، او مُد يې څلورمه حصه ده.(ژباړن)

(٣) بخاري ١٢٥/٧.

(٤) ترمذي ٨٢/٥، احمد ٤٠٠/٤، ابو داود ٣٠٨/٤، صحيح الترمذي ٣٥٤/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار سم کړي.

۷۹- واده کونکي ته دعا

۱۹۰- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»(۱).

۞ الله دي تا لره برکت درکړي، او پر تا دي برکت وکړي، او تاسو دواړه دي په خير سره يو ځای کړي.

۸۰- د واده کولو او سوَرلی* اخيستلو دعا

۱۹۱- «إِذَا تَــزَوَّجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ إِذَا اشْتَرَى خَادِماً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِــكَ مِــنْ شَرِّهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيراً فَلْيَأْخُذْ بِذِرْوَةِ سَنَامِهِ وَلْيَقُلْ: مِثْلَ ذَلِكَ»(۲).

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک له يوې ښځي سره واده وکړي، او يا مريی* واخلي، نو داسي به وايي: الهي! زه له تا نه ددې د خـــير سوال کوم، او د هغه څه د خير سوال درنه کوم په کوم چي تا هغه پيدا کړيده، او پناه غواړم په تا سره ددې له شر نه، او له هغه شر نه په کوم چي تا هغه پيدا کړيده.

(۱) بيله نسائي نه نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۳۱٦.

(۲) ابو داود ۲/۲۴۸، ابن ماجه ۱/٦۱۷، صحيح ابن ماجه ۱/۳۲۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او چـــي كلـــه اوبن واخـــلي نو د بوک* څوکه به يې نيسي او مخکينی دعا به وکړي.

٨١- خپلې ښځې سره کوروالی* نه مخکې دعا

١٩٢- «بِاسْــمِ اللَّــهِ، اللَّهُــمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا»[(١)].

۞ د الله پـــه نوم (کوروالی* کوم)، الهي! ته مو له شيطان نه ليري کـــړې، او شيطان (زمونږ) له هغه (اولاد) نه ليري کړې چي تا مونږ ته راکړيدی.

٨٢- د قهر او غوسې په وخت دعا

١٩٣- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»[(٢)].

۞ زه په الله سره له رټل شوي شيطان نه پناه غوارم.

٨٣- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا

١٩٤- «الْحَمْدُ للَّه الَّذي عَافَاني ممَّا ابْتَلاَكَ بِهِ، وَفَضَّلَني عَلَى كَثيرٍ ممَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً»[(٣)].

۞ ټولـــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چي زه يې ساتلی يم له هغه

---

(١) بخاري ١٤١/٦، مسلم ١٠٢٨/٢.

(٢) بخاري ٩٩/٧، مسلم ٢٠١٥/٤.

(٣) ترمذي ٤٩٣/٥، ٤٩٤/٥، صحيح الترمذي ١٥٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه نه چې ته يې پرې اخته کړي يې، او ما ته يې پر خپلو ډيرو مخلوقاتو فضيلت او غوره والی راکړيدی.

۸۴- د مجلس دعا

۱۹۵- عَـــنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ كَانَ يُعَدُّ لِرَسُولِ اللَّه ﷺ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةُ مَرَّةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقُومَ «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ»(۱).

۞ له ابن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې وايي: پيغمبر ﷺ بـــه پـــه يـــوه مجلس کي په شمار سل ځلي دا (دعا) ويله: ای څما پروردګاره! بخښنه راته وکړې، او توبه مي قبوله کړې، په رښتيا سره چي ته ښه توبه قبلونکی، ډير بخښونکی يې.

۸۵- د مجلس کفاره*

۱۹۶- «سُـــبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(۲).

---

(۱) تـــرمذي او نورو روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، صحيح ابن ماجه ۳۲۱/۲ او الفاظ د ترمذي دي.

(۲) اصـــحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، او له عائشه رضي الله عنها نه روايت دی چـــي وايي: پيغمبر ﷺ کله چي به په يو مجلس کي کښيناسته، او يا قرآن به يې لوسته، او يا لمونځ به يې کاوه، نو د هغه نه وروسته به يې (هميشه) دغه (پورتني) کلمات لوستل.. باقي حديث. نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ۳۰۸ نمبر حديث کي، احمد ۷۷/۶ روايت کړيدی، او دکتور =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پــه پاکۍ سره يادوو تا، او پوره ستاينه کوو ستا، زه شاهدي* ورکوم، چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه کوم.

٨٦- څوک چي چا ته ووايي: «غفر الله لک»[١] نو هغه ته به داسي وايي

١٩٧ – «وَلَكَ»[٢].

۞ او تا ته دي هم (الله بخښنه وکړي).

٨٧- څوک چي له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا

١٩٩ – «جَزَاكَ اللهُ خَيراً»[٣].

۞ الله دي تا لره خير (او نيک اجر) درکړي.

٨٨- په څه چي د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي

١٩٩- (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا چي د کهف د سورت اولني لس آياتونه ياد کړل، له دجال نه به وژغورل* شي[٤].

فاروق حماده د «عمل اليوم والليلة» په تحقيق ص٢٧٣ کي هغه صحيح بللی دی.

(١) ترجمه: الله دي تا ته بخښنه وکړي.(ژباړن)

(٢) احمــد ٥/٨٢، نسائي «عمل اليوم والليلة» ص٢١٨، ٤٢١ نمبر حديث، د دکتور فاروق حماده تحقيق کي روايت کړيدی.

(٣) ترمذي ٢٠٣٥ نمبر حديث، صحيح الجامع ٦٢٤٤، صحيح الترمذي ٢/٢٠٠.

(٤) مســلم ١/٥٥٥، او پــه بــل روايت ١/٥٥٦ کي د کهف دسورت آخري (لس) آيتونه ښودل شويدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او (همدارنګه) په هر لمانځه کې د وروستي ناستي د «التحيات» نه وروسته په الله سره د دجال له فتني نه پناه غوښتل[(١)].

٨٩- څوك چې چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللّٰهِ»[(٢)]. هغه ته به داسې وايي

٢٠٠ – «أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ»[(٣)].

۞ هغـــه ذات دي در سره محبت وکړي چې تا د هغه لپاره زما سره محبت کړيدی.

٩٠- څوك چې خپل مال تا ته وراندې كړي، هغه ته دعا

٢٠١ – «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ»[(٤)].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کې برکت واچوي.

٩١- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا

٢٠٢ – «بَـــارَكَ اللَّـــهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالأَدَاءُ»[(٥)].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کې برکت واچوي، په ربښتيا

---

(١) ددې کتاب ٥٥ نمبر حديث، او ٥٦ نمبر حديث دي وکتل شي.

(٢) يعني: زه درسره د الله لپاره محبت لرم.(ژباړن)

(٣) ابو داود ٣٣٣/٤، او الباني په صحيح سنن ابي داود ٩٦٥/٣ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٤) بخاري (فتح الباري ٨٨/٤).

(٥) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص٣٠٠، ابن ماجه ٨٠٩/٢، صحيح ابن ماجه ٥٥/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي د قرض بدله په ستاينه او اداينه سره وي.

۹۲- له شرک نه د ويري* دعا

٢٠٣- «اللَّهُــمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لاَ أَعْلَمُ»[١].

۞ الهــي! زه په تا سره پناه غواړم لدينه چي زه په پوهه ستا سره شريک جوړ کړم، او بخښنه غواړم له هغه (شرک) نه چي زه پرې نه پوهيږم.

۹۳- هغه چا ته دعا چي تا ته ووايي: «بارَكَ اللهُ فيكَ»[٢]

٢٠٤- «وَفِيْكَ بَارَكَ اللهُ»[٣].

۞ او الله دي په تا کي هم برکت واچوي.

۹۴- د بد شګومی* بد ګڼلو دعا

٢٠٥- «اللَّهُمَّ لاَ طَيْرَ إِلاّ طَيْرُك، وَلاَ خَيْرَ إِلاّ خَيْرُك، وَلاَ إِلَه غَيْرُك»[٤].

---

(١) احمــد ٤٠٣/٤ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ٢٣٣/٣، صحيح الترغيب والترهيب د الباني ليکنه ١٩/١.

(٢) يعني: الله دي په تا کي برکت واچوي.(ژباړن)

(٣) ابــن الســني ص١٣٨، ٢٧٨ نمــبر حديث، الوابل الصيب د ابن القيم ليکنه ص٣٠٤، د بشير محمد عيون تحقيق.

(٤) احمــد ٢٢٠/٢، ابن السني ٢٩٢ نمبر حديث، او الباني په الأحاديث الصحيحة ٥٤/٣، ١٠٦٥ =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! بد شګومي* يوازي ستا لخوا نه (او ستا په حکم سره) ده، او خير ټول ستا لخوا نه دی، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۹۵- د سپريدو دعا

۲۰۶- «بسم الله، الحمدُ لله ﴿سُبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذَا وَمَـــا كُنَّا لَهُ مُقْرِنينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنا لَمُنقَلِبُونَ﴾ الحمَدُ لله، الحمدُ لله، الحمــــدُ لله، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللهمّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسَي فَاغْفِرْ لِي فإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ»[1].

۞ د الله په نوم سره (سپريږم)، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، پاک دی هغــه ذات چي مونږ ته يې دا (سپرلی) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهــاروونکي* نــه يو، او بيشکه مونږ خپل پروردګار ته هرومرو بيرته تلونکي يو، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټولــه غوره ستاينه ده، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، په پاکي سره يادوو تا اې الله، ما پر خپل ځان زياتی* کړيدی،

نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

او نــيک فــالي د پيغمبر ﷺ خوښيدله، او چي کله به يې له کوم سړي نه ښه خبره واوريده، او خوښــه بــه يې شوه، نو داسي به يې ويل: ستا نيک فال مو ستا له خولې نه واخيست. ابو داود، احمـــد، او الباني په الأحاديث الصحيحة ۲/۳۶۳ کي هغه د ابو الشيخ په حواله په «أخلاق النبي ﷺ» ص۲۷۰ کي صحيح بللی دی.

(۱) ابو داود ۳/۳۴، ترمذي ۵/۵۰۱، صحيح الترمذي ۳/۱۵۶.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـــو ماته بخښنه وکړې، چې په رښتيا سره بيله تا نه بل څوک ګناهونه نشي بخښلای*.

٩٦- د سفر دعا

٢٠٧-«اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، ﴿سُـــبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذا وَما كُنّا لَهُ مُقْرِنينَ وَإِنّا إِلى رَبِّنا لَمُنقَلِبُونَ﴾ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ في سَفَرِنا هَذا الْبِرَّ وَالتَّقْوى، وَمِنَ الْعَمَلِ ما تَرْضى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنا سَفَرَنا هَذا، وَاطْوِ عَنّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصّاحِبُ في السَّفَرِ، وَالْخَليفَةُ في الأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ في الْمالِ وَالأَهْلِ» [وَإِذا رَجَعَ قالَهُنَّ وَزادَ فيهِنَّ:] «آيِبُونَ، تائِبُونَ، عابِدُونَ، لِرَبِّنا حامِدُونَ»[١].

۞ الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله لره ټولـــه غوره ستاينه ده، پاک دی هغه ذات چې مونږ ته يې دا (سورلی) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهاروونکي* نه يو، الهي! مونږ پدې سفر کې لـــه تا نه د نيکی او پرهيزګاری، او دداسې عمل سوال کوو چې تا ته خوښ وي، الهي! ته مونږ ته دا سفر آسانه کړې، او اوږدوالی يې راته لنډ

(١) مسلم ٢/٩٩٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې، الهي! ته په سفر کې ملګرى، او په کور کې سرپرست يې، الهي! زه په تا سره پناه غواړم د سفر د سختۍ نه، او له خوار حالت نه، او مال او عيال ته له ناوړه* بيرته ستنيدو* نه.

او چې کله له سفر نه بيرته راستنيدونکى وي نو همدا دعا به وايي، او ورســـره بـــه دا هم وايي: بيرته راتلونکي، توبه ايستونکي، عبادت کونکي، د خپل پروردګار ستايونکي* يو.

۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا

۲۰۸- «الــلهمّ ربَّ السموات السبعِ وما أَظْلَلْنَ، وربَّ الأَرَضِــينَ السَّبعِ وما أَقْلَلْنَ، وربَّ الشَياطينِ وما أَضْلَلْنَ، وربَّ الرِّياحِ وما ذَرَيْنَ، أَسأَلُكَ خيرَ هذه القَرْيَة، وخيرَ أهلِها، وخيرَ ما فيها، وأَعُوذُ بِكَ مِنْ شرِّها، وشرِّ أَهْلِها، وشرِّ ما فيها»(۱).

۞ الهي! د اوو آسمانونو او د هغو تر سيوري* لاندي (مخلوقاتو) پروردګاره!، او د اوو ځمکو او د هغو برسيره (مخلوقاتو) پروردګاره! او د شيطانانو او په هغوى سره ګمراه شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! او د بادونو* او په هغوى سره د الوُزَوَل شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! زه

---

(۱) حـــاکم ۲/۱۰۰، او هغـــه يې صحيح بللى دى، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، ابن السني ۵۲۴ نمـــبر حديث، او حافظ د الاذکار په تخريج ۱۵۴/۵ کې هغه حَسَن بللى دى، او ابن باز وايي: نسائي هغه په حَسَن سند سره روايت کړيدى، تحفة الاخيار ص۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې كـــلي خير، او د هغه د اوسيدونكو خير، او د هغه څه خير درنه غواړم كوم چې په هغه كې دي، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه د اوسيدونكو له شر نه، او د هغه څه له شر نه كوم چې په هغه كې دي.

۹۸- بازار ته ننوتلو دعا

۲۰۹- «لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْــدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[(۱)].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، شريک نلري، هغه لره ټولواكي او پوره غوره ستاينه ده، ژوند وركوي، او مرګ راولي، او هغه (هميشه) ژوندى دى، مرګ نلري، ټول خير دده په لاس كې دى، او هغه پر هر څه قادر دى.

۹۹- د سپرلۍ غورځيدو په وخت دعا

۲۱۰- «بِسمِ اللهِ»[(۲)].

۞ د الله په نوم سره.

---

(۱) تـــرمذي ۲۹۱/۵، حاكم ۵۳۸/۱، او الباني په صحيح ابن ماجه ۱۲/۲، او په صحيح الترمذي ۱۵۲/۳ كې هغه حَسَن بللى دى.

(۲) ابو داود ۲۹۶/۴، او الباني په صحيح ابي داود ۹۴۱/۳ كې هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰۰- د مسافر دعا مُقیم* ته

۲۱۱- «أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لاَ تَضِيعُ وَدَائِعُهُ»(۱).

۞ هغــه الله تــه دي سپارم، چي هغه ته سپارل شوي نه ضائع* کيږي.

۱۰۱- د مقیم* دعا مسافر ته

۲۱۲-۱- «اسْتَوْدِعْ اللَّـهَ دِيـنَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»(۲).

۞ زه سـتا ديـن، او ستا امانت، او ستا د کارونو انجام* الله ته سپارم.

۲۱۳-۲- «زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»(۳).

۞ الله دي در ته د پرهيزګارۍ توښه درکړي، او الله دي ستا ګناه وبخښي، او چيرته چي يې (الله دي) درته نيکي آسانه کړي.

۱۰۲- په سفر کي تکبير او تسبيح

۲۱٤- جابر ﷺ وايي: کله چي به پر لوړه ختو نو «اللّٰهُ أَكْبَرُ»

---

(۱) احمد ۲/۴۰۳، ابن ماجه ۲/۹۴۳، صحيح ابن ماجه ۲/۱۳۳.

(۲) احمد ۲/۷، ترمذي ۵/۴۹۹، صحيح الترمذي ۲/۱۵۵.

(۳) ترمذي، صحيح الترمذي ۳/۱۵۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مو ويل، او كله چي به ښکته کيدو نو «سُبْحَانَ اللهِ» به مو ويل[۱].

۱۰۳- د سهار* په وخت د مسافر دعا

۲۱۵- «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَحُسْنِ بَلاَئِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا، عَائِذاً بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ»[۲].

۞ الله لره (زمونږ) پر ستاينه، او پر مونږ باندي د هغه د ښو نعمتونو يو شاهد شاهدي ورکړه، اې پروردګاره! زمونږ مل* اوسه، او خپل (بې شـــماره) نعمتونه (په خپل فضل سره) مونږ ته راکړه، پناه غوارم[۳] په الله سره (د دوږخ) له اور نه.

۱۰۴- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځاى کي د کوزيدلو او ودريدلو دعا

۲۱۶- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»[٤].

---

(١) بخاري (فتح الباري ١٥٣/٦).

(٢) مســـلم ٢٠٧٦/۴، او د «سَـــمِعَ سامِعٌ» معنى داده: شاهدي ورکړه شاهدي ورکونکي پر ستاينه زمونــــږ الله لره، او دده پر ښو نعمتونو او ابتلا باندي، او د «سَمَّعَ سامِعٌ» (د روايت) معنى داده: اوريدونكـــي زمــــا دا خبره نورو ته ورسوله، او دا بې خکه وويل تر څو د سهار په وخت ذکر او دعــــا كولو ته اشاره وکړي، او «رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا» معنى داده: مونږ (په خپل) حفظ او امــــان کي ونيسه، او ساتنه مو وکړه، او خپل بې شماره نعمتونه په خپل فضل سره مونږ ته راكړه، او له مونږ نه هر رنګه تکليف او ضرر ليري کړه. شرح النووي ٣٩/١٧.

(٣) حال په معنى د مصدر دى، او (اعوذ) مقدر دى.(ژباړن)

(٤) مسلم ٢٠٨٠/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پــه بشپړ* كلام سره د هغه څه له شر نه پناه غواړم چي (الله) پيدا كړيدي.

۱۰۵- د سفر نه د ستنيدو دعا

٢١٧- يُكَبِّرُ عَلى كُلِّ شَرَف ثَلاَثَ تَكْبِيرات، ثُمَّ يَقُولُ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَــى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»[1].

۞ پــر هر لوړ* ځاى به درې ځلي «الله اكبر» وايي، او بيا به دا دعــا كــوي: بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، شريک نلري، هغه لره ټولواكي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څــه قادر* دى، مونږ بيرته راتلونكي، توبه ايستونكي، عبادت كونكي، يوازي د خپل پروردګار ستايونكي* يو، الله خپله وعده رښتونې* كړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) مرسته يې وكړه، او په يوازي* يې (د كفارو) ډلو ته ماتې وركړه.

۱۰۶- د خوشحالۍ او يا خواشينۍ كار پيښيدو په وخت كې دعا

٢١٨- كَــانَ ﷺ إِذَا أَتَــاهُ الأَمْرُ يَسُرُّهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّه

(١) پيغمبر ﷺ به چي كله له كومي غزا او يا حج نه بيرته راغى نو دا اذكار به يې ويل.
بخاري ١٦٣/٧، مسلم ٩٨٠/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الَّـــذي بنعْمَـــته تَتمُّ الصَّالحَاتُ»، وَإِذَا أَتاهُ الأَمْرُ يَكْرَهُهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ»(١).

۞ پیغمبر ﷺ ته چي به کله خوشحالونکی کار مخي ته راغی، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه هغه الله لره ده چي په نعمت سره يې نیک کارونه سر ته رسيږي.

او چــــي کله به ناخوښه کار ورته پیښ شو، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه الله لره ده په هر حال کي.

١٠٧- پر پیغمبر ﷺ د درود ویلو فضیلت

٢١٩-١- قـــال ﷺ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلاَةً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْراً»(٢).

۞ پیغمبر ﷺ فرمايي: څوک چي پر ما يو درود ووايي، نو الله به پر هغه لس ځلي رحمت ولیږي.

٢٢٠-٢- وقـــال ﷺ: «لاَ تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيداً، وصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلاَتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ»(٣).

---

(١) ابـــن السني په «عمل اليوم والليلة» ٤٩٩/١ کي هغه روايت کړی، او صحیح بللی دی، او الباني هم په صحیح الجامع ٢٠١/٤ کي هغه صحیح بللی دی.

(٢) مسلم ٢٨٨/١.

(٣) ابـــو داود ٢١٨/٢، احمد ٣٦٧/٢، او الباني په صحیح ابي داود ٣٨٣/٢ کي هغه صحیح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او ﷺ فرمايي: زما قبر نه ميله مه جوړوی، او پر ما درود وواياست، ځکه ستاسو درود -هر چيرې چې ياست- ما ته رسيږي.

۲۲۱-۳- وقال ﷺ: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ»(۱).

۞ او ﷺ فرمايي: بخيل* هغه دی، چې زه دده په وړاندې ياد شم، او پر ما درود ونه وايي.

۲۲۲-٤- وقال ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ مَلاَئِكَةً فِي الأَرْضِ سَيَّاحِينَ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلاَمَ»(۲).

۞ او ﷺ فرمايي: الله لره په ځمکه کې ګرځندويه* فرښتې* دي، چې زما د امت سلام ما ته رسوي.

۲۲۳-۵- وقال ﷺ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلاَّ رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلاَمَ»(۳).

۞ او فــرمايي: هيڅوک پر ما سلام نه کوي، مګر الله ﷻ زما روح ما ته بيرته راکړي، تر څو د هغه د سلام جواب* ورکړم.

(۱) ترمذي ۵/۵۵۱ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ۳/۲۵ صحيح الترمذي ۳/۱۷۷.

(۲) نسائي، حاکم ۲/۴۲۱، او الباني په صحيح النسائي ۱/۲۷۴ کې هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابــو داود ۲۰۴۱ نمــبر حديث، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۳۸۳ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٠٨- سلام خپرول*

٢٢٤-١- قال ﷺ: «لاَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلاَ تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَ لاَ أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلاَمَ بَيْنَكُمْ»[(١)].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: جنت ته نشی تللای تر څو مومنان نه شی، او مومنان نشی کيدلای تر څو خپل مينځونو کي مينه محبت ونلری، نو زه تاسو ته داسي يو شی* ونه ښايم چي که وکړی، په خپلو مينځونو کي به مو مينه محبت پيدا شي؟ خپلو مينځونو کي سلام خپور کړی[(٢)].

٢٢٥-٢- (قال ﷺ): «ثَلاَثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الإِيمَانَ: الإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلاَمِ لِلْعَالَمِ، وَالإِنْفَاقُ مِنَ الإِقْتَارِ»[(٣)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي): دري داسې (صفتونه) دي، چا چي هغه ټولـه ولرل نو پوره ايمان يې حاصل کړ (هغه دادي): په خپل ځان کي انصاف لرل، په ټولو (خلکو) سلام کول، او د بې وزلتوب* په حالت کي مصرف کول.

---

(١) مسلم ١/٧٤ او نورو روايت کريدی.

(٢) يعني: يو په بل باندي هميشه سلام کوی.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١/٨٢) له عمار ؓ نه موقوف او معلق روايت کريدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲۶- وعَنْ عَبْد اللَّه بْنِ عُمَر رضيَ اللهُ عنهما: أَنَّ رَجُلاً سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الإِسْلاَمِ خَيْرٌ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلاَمَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»[(۱)].

۞ او د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی: چې يوه سړي له پيغمبر ﷺ نه پوښتنه* وکړه چې کوم اسلام غوره دی؟[(۲)] (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: دا چې (د الله په لار کې) ډوډی ورکړې، او سلام وکړې پر هغه چا چې پيژنې يې او که يې نه پيژنې.

۱۰۹- د کافر د سلام جواب په څنګه ورکوي

۲۲۷- «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ»[(۳)].

۞ کله چې اهل کتاب (يهود او نصارى) په تاسو سلام وکړي، نو تاسو (په جواب کې) ورته ووایاست: (وعليکم)، يعني: او په تاسو هم.

۱۱۰- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا

۲۲۸- «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِه؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكاً، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ

---

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۵۵)، مسلم ۱/۶۵.

(۲) يعني: په اسلام کې کوم کار له نورو نه غوره دی.(ژباړن)

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۱/۴۲)، مسلم ۴/۱۷۰۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الشَّيْطَانِ؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَاناً»[١].

۞ (پیغمبر ﷺ فرمايي) كله چي د چرګ* آذان واورى، نو د الله د هغه د فضل سوال وکړى، ځکه هغه (د آذان په وخت) ملائکه* ليدلي وي، او چي كله د خره هنګار واورى، نو په الله سره له شيطان نه پناه وغواړى، ځکه چي هغه (د هنګاري په وخت) شيطان ليدلى وي.

١١١- په شپه كي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا

٢٢٩- «إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلاَبِ وَنَهِيقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ؛ فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لاَ تَرَوْنَ»[٢].

۞ (پیغمبر ﷺ فرمايي) كله چي په شپه كي د سپيو غپل، او د خرو هنګارى واورى، نو په الله سره له هغو نه پناه وغواړى، ځکه هغوى داسي څه ويني چي تاسو يې نه وينى.

١١٢- څوك چي دي بنکنځلى وي هغه ته دعا

٢٣٠- قال ﷺ: «اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»[٣].

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥٠)، مسلم ٤/٢٠٩٢.

(٢) ابو داود ٤/٣٢٧، احمد ٣/٣٠٦، او الباني په صحيح ابي داود ٣/٩٦١ كي هغه صحيح بللى دى.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/١٧١)، مسلم ٤/٢٠٠٧، او د مسلم الفاظ دادي: «فاجعلها له زكاة ورحمة» يعني: هغه دده لپاره د پاکوالي او رحمت سبب وګرځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! کوم مومن ته چي ما کنځلي کړي دي، نو هغه ورته د قيامت په ورځ و تاته د نژديکت سبب وګرځوې.

۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي

۲۳۱– قال ﷺ: «إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحاً صَاحِبَهُ لاَ مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فُلاَناً –وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلاَ أُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَداً–، أَحْسِبُهُ –إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ– كَذَا وَكَذَا»[۱].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک د خپل ملګري هرومـــرو* صـــفت کول غواړي، نو داسي دي ووايي: زه (په فلاني) همداسي ګمان کوم، او الله ﷻ د هغه په حال ښه خبر دی[۲]، او د الله په وړاندي د هيچا تزکيه* او د هغه په سپيڅلتيا* حکم نه کوم[۳]، زه په هغه داسي داسي ګمان کوم، (دا په هغه وخت کي) چي د هغه نه خبر وي.

۱۱۴- کله چي د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي وايي

۲۳۲– «اللَّهُـــمَّ لاَ تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لاَ

---

(۱) مسلم ۲۲۹٦/۴.

(۲) دا د حديث لازمي معنی ده، او له ترجمې سره مناسبه ده.(ژباړن)

(۳) يعني: د هيچا په زړه نه يم خبر، او په زړونو عالم يو الله دی.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَعْلَمُونَ [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]»[(١)].

۞ الهي! ته ما په هغه څه مه نيسه* چي دوی يې (زما په باره کي) وايـــي، او ما ته د هغه څه بخښنه وکړې چي دوی پري خبر ندي، او دوی چي په ما څه ګمان کوي له هغه نه مي غوره وګرځوې.

١١٥- په حج او عمره کي به محرم لبيک څنګه وايي

٢٣٣- «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لاَ شَرِيكَ لَكَ»[(٢)].

۞ الهي! ستا حکم مَنَلو ته تيار يو، تا لره شريک نشته، ستا حکم مَنَلو ته تيار يو، په رښتيا سره چي ټوله غوره ستاينه او د نعمت (شکر) او ټولواکي تا لره ده، تا لره هيڅ شريک نشته.

١١٦- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اکبر» ويل

٢٣٤- طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ»[(٣)].

---

(١) بخـــاري پــه الادب المفرد ٧٦١ نمبر حديث کي روايت کړی، او الباني په صحيح الادب المفرد ٥٨٥ نمـــبر حديـــث کـــي هغه صحيح بللی دی، او د مربع قوسونو تر مينځ عبارت د بيهقي زيادت دی په شعب الإيمان ٢٢٨/٤ کي له بلي طريقي نه.

(٢) بخاري (فتح الباري ٤٠٨/٣)، مسلم ٨٤١/٢.

(٣) بخـــاري (فـــتح الباري ٤٧٦/٣)، او له شي نه مراد لښته* ده، بخاري (فتح الباري ٤٧٢/٣) دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پيغمبر ﷺ د كعبې نه يې طواف وكړ، او چې كله به حجر اسود ته راورسيد، نو هغې ته به يې په كوم شي* چې ورسره وو اشاره وكړه او «اللّٰهُ أَكبرُ» به يې وويه.

۱۱۷- د ركن يماني او حجر اسود په مينځ كي دعا

۲۳۵- «رَبَّـنَآ ءاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»[۱].

۞ اې زمونږ پروردګاره! مونږ ته په دنيا كي نعمت راكړې، او په آخرت كي نعمت راكړې، او د دوزخ له عذاب نه مو وساتې.

۱۱۸- صفا او مروا باندې د ودريدو دعا

۲۳۶- لَمَّا دَنَا ﷺ مِنْ الصَّفَا قَرَأَ ﴿إِنَّ الصَّفَا والْمَرْوَةَ مِنْ شَـعَائِرِ اللَّهِ﴾ أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِه»، فَبَدَأَ بِالصَّفَا فَرَقِيَ عَلَيْهِ حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ، وَقَالَ: «لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّـهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَـيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ، قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلاَثَ مَـرَّاتٍ، الحديـث، وفـيه: فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ عَلَى

(۱) ابو داود ۲/۱۷۹، احمد ۳/۴۱۱، او بغوي په شرح السنة ۷/۱۲۸ كي روايت كړيدى، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۳۵۴ كي هغه حسن بللى دى، او آيت د سورت بقره ۲۰۱ آيت دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الصَّفَا[1].

۞ کله چي به پيغمبر ﷺ و «صفا» ته نژدې شو، نو دا آيتونه به يې ويل: په رښتيا سره چي «صفا» او «مروا» د الله ﷻ (د عبادت) له نښو نښانو نه دي، په هغه څه شروع کوم په کوم چي الله شروع کړيده[2]، نو په «صفا» يې شروع وکړه، او په هغې باندي وخوت* تر څو چي يې کعبه وليدله، نو بيا به يې مخ کعبې ته کړ، او د توحيد کلمه او تکبير به يې ووايه، او داسي به يې ويل: بيله* الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر* دی، بيله الله نه بل د عبادت وړه څوک نشته، يو دی، خپله وعده يې پوره کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) سره يې مرسته وکړه، او (د کفارو) ډلو ته يې يوازي ماتي ورکړه، او بيا به يې (د هرو دوو ذکرونو) په مينځ کي دعا کوله، دا به يې درې ځلي ويل... د حديث تر آخره پوري.

او په نومړي* حديث کي راغلي دي: چي په «مروا» کي به يې هم د صفا په شان (دعاګاني او اذکار) ويل.

---

(١) مسلم ٨٨٨/٢.

(٢) يعني: کوم شی چي الله ﷻ په مخکيني آيت کي اول ذکر کړيدی، او هغه «صفا» ده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا

۲۳۷- [قال ﷺ] «خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[۱].

۞ (پیغمبر ﷺ فرمایي) له ټولو نه غوره دعا د عرفات په ورځ دعا ده، او له ټولو نه غوره (ذکر) چې ما او له ما نه مخکې نورو پیغمبرانو ویــلی دی (دادی): بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، هــیڅ شریک نلري، هغه لره ټولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی.

۱۲۰- د مشعر حرام[۲] ذکر

۲۳۸- «رَكِــبَ ﷺ الْقَصْوَاءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ، فَاسْــتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفاً حَــتَّى أَسْــفَرَ جِــدّاً، فَدَفَــعَ رَسُــولُ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ»[۳].

---

(۱) تــرمذي، او الــباني په صحیح الترمذي ۱۸۴/۳ کي، او په الأحادیث الصحیحة ۶/۴ کي هغه حَسَن بللی دی.

(۲) یعني: مزدلفه.(ژباړن)

(۳) مسلم ۸۹۱/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پیغمبر ﷺ پر (خپلې اوښې) «قَصْواء» باندې سپور شو، تر څو چې مشعر حرام ته راغی، نو قبلې ته به یې مخ کړ، او دعا یې وکړه، او «اللهُ أكبر»، او «لا إله إلا الله»، یې وویل او الله ﷻ یې په وحدانیت یاد کړ، او تر هغه پورې ولاړ وو تر څو چې له ډېر ختو نه مخکې روښنایي ښه زیاته شوه.

۱۲۱- (د جمراتو یا ډبرو ویشتلو په وخت) د هرې شګې* ویشتلو سره «الله اکبر» ویل

۲۳۹- «يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَمَى بِحَصَاةٍ عِندَ الجِمارِ الثلاث، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، ويَقِفُ يَدعُو مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ رَافِعاً يَدَيْهِ بعدَ الجَمرةِ الأُولَى والثانـيَةِ، أَمَّـا جَمْـرَةُ الْعَقَبَةِ فَيَرْمِيهَا وَيُكَبِّرُ عِنْدَ كُلِّ حَصَاةٍ وَيَنْصَرِفُ وَلا يَقِفُ عِنْدَهَا»[۱].

۞ د درو جمـرو* ویشتلو په وخت چې هره شګه* ولي نو «الله اکـبر» بـه وایي، او بیا به لږ وړاندې ځي، او درېږي به او قبلې ته به مخـامخ لاسونه پورته کوي او دعا به کوي، دا د لومړۍ او دوهمې جمـرې* نه وروسته، اما درېمه جمره چې کومه ده، هغه به وُلي، او د هرې شګې* سره به «الله اکبر» وایي، او بیا به ځي او د هغې سره به (د

(۱) بخـاري (فـتح البـاري ۳/۵۸۳، ۳/۵۸٤)، او الفاظ یې هلته وګتل شي، بخاري (فتح الباري ۳/۵۸۱) وګتل شي، او مسلم هم روایت کړیدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا لپاره) نه دریږي.

۱۳۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پیښیدو په وخت دعا

۲٤٠- «سُبْحانَ اللهِ»[۱].

۞ الله لره تیوله پاکي ده.

۲٤١- «اللهُ أكبرُ»[۲].

۞ الله ډیر لوی دی.

۱۳۳- چا ته چي خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي

۲٤٢- كَانَ النبيُّ ﷺ إذَا أتَاهُ أمْرٌ يَسُرُّهُ أوْ يُسَرُّ بِهِ خَرَّ سَاجِداً شُكْراً للَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى[۳].

۞ پیغمبر ﷺ ته چي به کله داسي خبر راغی چي په هغه به خوشحالیده، او یا د بل چا لپاره د خوشحالي خبر وو، نو د الله ﷻ د شکر لپاره به په سجده پریوت.

۱۳۴- څوک چي په خپل بدن کي درد محسوس کړي څه به کوي

۲٤٣- «ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذي تَألَّمَ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ:

---

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۲۱۰، ۳۹۰، ۴۱۴)، مسلم ۱۸۵۷/۴.

(۲) بخاري (فتح الباري ۸/۴۴۱)، صحيح الترمذي ۱۰۳/۲، ۲۳۵/۲، مسند احمد ۲۱۸/۵.

(۳) بیله نسائي نورو اصحاب السنن روایت کړیدی، صحيح ابن ماجه ۲۳۳/۱، ارواء الغليل ۲۲۶/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

باسْمِ اللَّه، ثَلاَثاً، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّات: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»[١].

۞ خپل لاس د خپل بدن پر دردمن ځای کښېږده* او درې ځلي به «بسم الله» ووايې، او اوه ځلي به داسي ووايې: زه په الله سره او د هغه په قدرت سره پناه غواړم د هغه څه له شر نه چي ما ته رسيدلی دی، او زه ځني ويريږم*.

١٢٥- په څه شي د نظر كيدو نه د ويري دعا

٢٤٤- «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَو مِنْ نَفْسِهِ، أَو مِنْ مَالِهِ مَا يُعْجِبُهُ، [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ]؛ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ»[٢].

۞ كله له تاسو نه څوک له خپل ورور، او ياپه خپل ځان كي، او يا خپل مال كي داسي څه وګوري چي له هغه نه تعجب وكړي، نو د هغه لپاره دي د بركت دعا وكړي، ځكه نظر كيدل* حق دي[٣].

١٢٦- د ويري په حالت كي دعا

٢٤٥- «لا إِلَهَ إِلا اللهُ»[٤].

---

(١) مسلم ١٧٢٨/٤.

(٢) مسند احمد ٤٤٧/٤، ابن ماجه، مالک، او الباني په صحيح الجامع ٢١٢/١ كي هغه صحيح بللى دى، زاد المعاد ١٧٠/٤ د ارناؤوط تحقيق دي وكتل شي.

(٣) يعني: نظر كيدل، يا نظر لګيدل حق دى.(ژباړن)

(٤) بخاري (فتح الباري ١٨١/٦)، مسلم ٢٢٠٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۷- د قرباني حلالولو* په وخت کي څه ویل پکار دي

۲٤٦- «بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ، [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ]، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»[1].

۞ د الله په نوم (حلالول کوم)، الله ډیر لوی دی، الهي! دا (قرباني) ستا له طرف نه ده، او ستا لپاره یې حلالوم، الهي! ته یې را څخه قبوله کړې.

۱۳۸- هغه څه چي د سرکښه* شیطانانو د مکر او چل دفع کولو لپاره ویل کیږي

۲٤٧- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرَأَ وذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلاَّ طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»[2].

---

(۱) مسلم ۱۵۵۷/۳، بیهقي ۲۸۷/۹، او د مربع قوسونو په مینځ کي عبارت د بیهقي ۲۸۷/۹ او نورو دی، او اخیرنی جمله مي په معنی سره د مسلم له روایت نه ذکر کړه.

(۲) احمد ۴۱۹/۳ په صحیح اسناد سره، ابن السني ٦۳۷ نمبر حدیث کي روایت کړیدی، او ارناؤوط د العقیدة الطحاویة په تخریج ص۱۳۳ کي د هغه اسناد صحیح بللی دی، او مجمع الزوائد ۱۲۷/۱۰ دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په هغه بشپړ* کلام سره پناه غواړم چي هيڅ نيک او بد سړی له هغه نه زياتوب نشي کولای، د هغه څه له شر نه چي الله پيدا کړي، او خواره* کړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له آسمان نه نازليږي، او د هغه څه له شر نه چي آسمان ته خيژي، او د هغه څه له شر نه چي په ځمکه کي يې خواره کړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له هغي نه راوځي، او د شپي او ورځي له فتنو نه، او د هغه څه له شر نه چي د شپي راتلونکی وي، نه هغه راتلونکی په شپه کي چي خير ور سره وي، اي مهربان ذاته.

۱۲۹- استغفار او توبه

۲۴۸-۱- قال رَسُولَ اللَّه ﷺ: «وَاللَّه إِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً»[(۱)].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: په الله سره قسم چي زه په ورځ کي له اويا ځلو نه زيات له الله نه بخښنه غواړم، او هغه ته توبه باسم.

۲۴۹-۲- وقال ﷺ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةً»[(۲)].

۞ او فرمايي: ای خلکو! الله ته توبه وباسی، او زه په ورځ کي

(۱) بخاري (فتح الباري ۱۱/۱۰۱).
(۲) مسلم ۴/۲۰۷۶.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل ځلي الله ته توبه باسم.

۲۵۰-۳- وقال ﷺ: «مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غَفَرَ اللهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرَّ مِنْ الزَّحْفِ»[۱].

۞ او ﷺ فـــرمايي: څوک چي (دا دعا) ووايي: له هغه لوی او عظمـــت والا الله نه بخښنه غواړم، چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ژوندی دی، (د کائناتو) تدبير کونکی دی، او زه هغه ته توبه باسم، (چي دا دعا ووايي) نو الله به هغه ته بخښنه وکړي، که څه هم له کفارو سره د جهاد له ميدان نه تښتيدلی وي[۲].

۲۵۱-٤- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنْ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ»[۳].

---

(۱) ابـــو داود ۸۵/۲، ترمذي ۵٦۹/۵، حاکم ۵۱۱/۱ هغه صحيح کړی، او ذهبي موافقه ورسره کړيـــده، او الباني هم هغه صحيح بللی دی، صحيح الترمذي ۱۸۲/۳، جامع الاصول لاحاديث الرسول ﷺ ۳۸۹/۴-۳۹۰ د ارناؤوط تحقيق.

(۲) او دا تيښته لويه ګناه شميرل کيږي.(ژباړن)

(۳) تـــرمذي، نسائي ۲۷۹/۱، حاکم، صحيح الترمذي ۱۸۳/۳، جامع الاصول ۱۴۴/۴ د ارنؤوط تحقيق.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او فرمايي: پروردګار له هر وخت نه زيات د شپې په آخره حصه کې خپل بنده ته نژدې وي، نو که وکړای شې چې پدغه وخت کې له ذکر کونکو نه شې، نو همداسې شه.

٢٥٢-٥- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ»(١).

۞ او فرمايي: بنده له هر حالت نه زيات هله* خپل پروردګار ته نژدې وي چې په سجده وي، نو (په سجده کې) زياته دعا وکړی.

٢٥٣-٦- وقال ﷺ: «إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ»(٢).

۞ او فرمايي: زما په زړه پرده غوندې راشي (کله کله د الله له ذکر نه مشغول شي) او زه له الله نه په ورځ کې سل ځلې بخښنه غواړم.

---

(١) مسلم ١/٣٥٠.

(٢) مسلم ٤/٢٠٧٥، ابن الاثير وايي: «ليغان على قلبي» معنى داده: زما زړه باندې څه پرده راشي، او له هغه نه مراد سهو او توجه اوښتل دي، ځکه پيغمبر ﷺ به هميشه په زياته توګه سره ذکر وايه، او (الله) ته به يې ځان نژدې کاوه، او دوامداره مراقبت به يې کاوه، او چې کله به يې په بعضې وختونو کې توجه لږ نه واوښته، او يا به يې هيره شوه، نو دا به يې د ځان لپاره ګناه بلل، نو ځکه خو به يې استغفار ته رجوع کوله.
جامع الاصول ٤/٣٨٦ دې وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٣٠- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا الله»، او «الله اکبر» فضیلت

٢٥٤-١- قال ﷺ: «مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّه وَبحَمْده، في يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ مثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ»[١].

ﷺ پیغمبر ﷺ فرمايي: څوک چې په ورځ کې سل ځلي «سُبْحَانَ اللَّــه وَبحَمْــده[٢]» ووايي، گناهونه به يې توی* شي، که څه هم د سمندر* د ځگ* په اندازه وي.

٢٥٥-٢- وقــال ﷺ: «مَنْ قَالَ: لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَــرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، عَشْرَ مِرارٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَ أَنْفُسٍ منْ وَلَد إِسْمَاعيلَ»[٣].

ﷺ او فرمايي: څوک چې «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَـــهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ[٤]» لس ځلي ووايي، د هغه چا په شان به وي چې د اسماعيل عليه السلام له اولادې نه يې

---

(١) بخـــاري ١٦٨/٧، مســـلم ٢٠٧١/٤، او په سهار او مانبام کې يې د سلو ځلو لوستلو فضيلت دي په همدي کتاب کې د(٩١) نمبر حديث په حاشيه کې وکتل شي.

(٢) ترجمه يې مخکې په (٩١) نمبر حديث کې شويده.(ژباړن)

(٣) بخـــاري ٦٧/٧؛ مسلم بلفظه ٢٠٧١/٤، او د هغه په ورځ کې د سلو ځلو ويلو فضيلت دي په همدي کتاب کې د (٩٣) نمبر حديث په حاشيه کې وکتل شي.

(٤) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلور مريان* آزاد كړي وي.

٢٥٦-٣- وقــال ﷺ: «كَلِمَتَان خَفِيفَتَان عَلَى اللِّسَان، ثَقِيلَتَان فِي الْمِيزَان، حَبِيبَتَان إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ»[١].

۞ او فــرمايي: دوه كــلمې دي چي پر ژبه سپكي، په تله* كي درنــې، مهربان (خداى) ته محبوبي دي (هغه دادي): «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ[٢]».

٢٥٧-٤- وقــال ﷺ: «لأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّــهِ، وَلاَ إِلَــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ»[٣].

۞ او فرمايي: د «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّــهُ أَكْبَرُ[٤]» ويــل ما ته له هغه څه نه ډير غوره دي چي لمر پرې راختلى دى[٥].

٢٥٨-٥- وقال ﷺ: «أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ

(١) بخاري ١٦٨/٧، مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٢) ترجمه يې مخكي شويده.(ژباړن)

(٣) مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٤) ترجمه يې مخكي شويده.(ژباړن)

(٥) يعني: ددې كلماتو ويل له ټولو مخلوقاتو نه ما ته غوره دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

أَلْـــفَ حَسَـــنَة؟» فَسَـــأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائه: يَا نَبِيَّ اللَّه كَيْفَ يَكْسبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَة؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مائَةَ تَسْبِيحَة، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَة، أَوْ يُحَطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَة»[١].

۞ او ﷺ فرمايي: آيا له تاسو نه يو څوک نشي کولای چي هره ورځ زر نـــيکۍ لاس ته راوړي، نو له ناستو کسانو نه يو کس ورځخه پوښتنه وکړه چي څنګه يو کس له موږ څخه کولای شي زر نيکۍ لاس ته راوړي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: سل ځلي دي «سبحان الله» ووايي، نو هغه لره به زر نيکۍ وليکل شي، او يا به يې زر ګناهونه ورژيږي*.

٢٥٩-٦- «مَـــنْ قَـــالَ: سُبْحَانَ اللَّه الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِه، غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّة»[٢].

۞ (او فرمايي) څوک چي «سُبْحَانَ اللَّه الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِه[٣]» ووايي، هغه لره به يوه د خرما* ونه په جنت کي وکرل شي*.

٢٦٠-٧- وقـــال ﷺ: «يَا عَبْدَ اللَّه بْنَ قَيْس، أَلاَ أَدُلُّكَ عَلَـــى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّة؟» فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّه، قَالَ:

---

(١) مسلم ٢٠٧٣/٤.

(٢) تـــرمذي ٥١١/٥، حـــاکم ٥٠١/١ هغـــه صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الجامع ٥٣١/٥، صحيح الترمذي ١٦٠/٣.

(٣) ترجمه يې مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

«قُلْ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه»[١].

۞ او ﷺ فرمايي: اې عبد الله بن قيسه! آيا تا ته د جنت د خزانو نه يوه خزانه ونه ښايم؟ نو ما وويل: ولې نه، اې د الله پيمغبره! (پيغمبر ﷺ) وفـــرمايل: ووايه: هيڅ طاقت او قوت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په (توفيق) د لوی الله ﷻ سره.

٢٦١-٨- وقـــال ﷺ: «أَحَـــبُّ الْكَلاَمِ إِلَى اللَّه أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ»[٢].

۞ او فـــرمايي: الله ته له ټولو نه زيات خوښ كلمات څلور دي: «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ[٣]»، چې په کومه دې شروع وکړه تاته پکښې څه نقصان نشته.

٢٦٢-٩- جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: عَلِّمْنِي كَلاَماً أَقُولُهُ، قَالَ: «قُلْ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْـــبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَـــوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ» قَالَ: فَهَؤُلاَءِ لِرَبِّي فَمَا

(١) بخاري (فتح الباري ١١/٢١٣)، مسلم ٤/٢٠٧٦.

(٢) مسلم ٣/١٦٨٥.

(٣) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي؟ قَالَ: «قُلْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي»[۱].

۞ يو صحرايي* پيغمبر ﷺ ته راغی او وې ويل: ما ته داسې خبره وښايه چې زه يې ووايم، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: ووايه: «لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ[۲]»، (سړي) وويل: دا خو زما د پروردګار لپاره دي، زما لپاره څه دي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: ووايه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدايت وکړې، او روزي را ته راکړې.

۲٦۳-۱۰- كَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَسْلَمَ عَلَّمَهُ النَّبِيُّ ﷺ الصَّلاَةَ، ثُمَّ أَمَرَهُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَؤُلاَءِ الْكَلِمَاتِ، «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»[۳].

۞ كله چې به يو سړی مسلمان شو، نو پيغمبر ﷺ به لمونځ* ور زده كاوه، او بيا به يې ددې كلماتو په ويلو امر ورته كاوه: الهي! ما ته بخښنه وكړې، او پر ما رحم وكړې، او ما ته هدايت وكړې، او ما ته

---

(۱) مسلم ۲۰۷۲/۴، او ابو داود زيات كړيدي: كله چې صحرايي سړی روان شو، پيغمبر ﷺ وفرمايل: په رښتيا سره يې خپل لاسونه له خير نه ډک کړل. ۲۲۰/۱.

(۲) د نومړو اذكارو ترجمه مخكې په مختلفو ځايونو كې شويده.(ژباړن)

(۳) مسلم ۲۰۷۳/۴، او په بل روايت كې يې داسې راغلي دي: دا كلمات ستا لپاره د دنيا او آخرت خيرونه را ټولوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عافيت راكړې، او روزي را ته راكړې.

٢٦٤-١١- «إِنَّ أَفْضَلَ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّه، وَأَفْضَلُ الذِّكْرِ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ»[(١)]

۞ (او فرمايي) په رښتيا سره چي بهترينه دعا «الحمد لله» ده، او بهترين ذكر «لا إله إلا الله» دى.

٢٦٥-١٢- «الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ: سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه»[(٢)].

۞ (او فرمايي) نيكي، او (له انسان نه ورسته) پاتي كيدونكي (كلمات دادي): «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه[(٣)]».

١٣١- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه

٢٦٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنهما قَالَ:

---

(١) ترمذي ٤٦٢/٥، ابن ماجه ١٢٤٩/٢، حاكم ٥٠٣/١ هغه صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه كړيده، صحيح الجامع ٣٦٢/١.

(٢) احمد ٥١٣ نمبر حديث كي د احمد شاكر په ترتيب سره روايت كړيدى، او اسناد يې صحيح دى، مجمع الزوائد ٢٩٧/١ دي وكتل شي، او ابن حجر په بلوغ المرام كي هغه د ابو سعيد له روايت نه و نسائي ته نسبت كړيدى، او ويلي يې دي: هغه ابن حبان، او حاكم صحيح بللى دى.

(٣) ددې كلماتو ترجمه مخكي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّه ﷺ يَعْقِدُ التَّسْبِيحَ بِيَمِينِه (۱).

۞ لـــه عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما نه روایت دی: چې ما پيغمبر ﷺ ولید چې په ښي* لاس سره يې تسبيحات (اذکار) ويل.

۱۳۳- د ښکيو او عامو آدابو څخه

۲۶۷- «إِذَا كَـــانَ جُـــنْحُ اللَّـــيْلِ -أَوْ أَمْسَيْتُمْ- فَكُفُّوا صِبْيَانَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنْ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وأَغْلِقُوا الأَبْوَابَ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لا يَفْـــتَحُ بَاباً مُغْلَقاً، وَأَوْكُوا قِرَبَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه، وَخَمِّرُوا آنِيَتَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه، وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئاً، وَأَطْفِئُوا مَصَابِيحَكُمْ» (۲).

۞ (پيغمـــبر ﷺ فرمايي) کله چې شپه تياره شي، يا شپه در باندې راشـــي، نـــو خپل ماشومان (کور څخه وتلو نه) بند کړی، ځکه چې شـــيطانان پدې وخت کې خوريږي*، کله چې د شپې نه يو ساعت تير شي، نو بيا يې خوشې کړی. او دروازې* مو بندې کړی، او د الله نوم (پـــه هغـــه) يـــاد کړی، ځکه چې شيطانان تړلې او بنده دروازه نشي پرانستلای*. او د خپل ژيانو* سرونه پټ کړی، او د الله نوم (په هغه)

(۱) ابو داود بلفظه ۸۱/۲، ترمذي ۵۲۱/۵، صحيح الجامع ۲۷۱/۴، ۴۸۶۵ نمبر حديث.

(۲) بخاري (فتح الباري ۸۸/۱۰)، مسلم ۱۵۹۵/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياد كړي، او خپل لوښي پټ كړي، او د الله نوم (په هغه) ياد كړي، كه څه هم له پاسه پرې څه كښيږدي، او خپل څراغونه* مړه كړي.

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کتاب کي د یاګانو رسم الخط

مثال	د (یاء) رسم الخط
ځي، بچي	(ي)
سړې اوبه، مزې	(ې)
سړی، تندی	(ی)
هګۍ، څپلۍ	(ۍ)

ورته رسم الخطونه

لاندیـــني حـــرفونه په نورو ورته رسم الخطونو سره هم لیکل کیږي، چي هغه دادي:

ورته رسم الخط	د کتاب رسم الخط
(ټ) لکه: ټپونه	(ټ)
(ډ) لکه: ډوډے	(ډ)
(ړ) لکه: خوړل	(ړ)
(ے) لکه: (سړے، تندے)	(ی)
(ی) لکه: (ځی، بچی)	(ي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لهجې د اختلاف په صورت کي د يو معنا لرونکو کلماتو لست

کلمه	ورته معنا يا لهجه
ارخ	ډډه
احاطه	په بر کي نيونه، چاپيروالی
استسقاء	باران اوريدل غوښتل
افاده کول	ورکول، ادا کول
امېد	طمع
انجام	عاقبت، نتيجه
انديښني	سوچونه، فکرونه، تشويشونه
اوبه کول	اوبه څښول، اوبه ورکول، خړوبی کول
اوچت	لوړ
اوښان	اوښي، اوښونه
آواز	غږ، ږغ
آينده	مستقبل، راتلونکې زمانه
با برکته	برکت والا، برکتناک
بار	پيټی
باړخو	رخسار، اننګی
بادونه	سيلۍ
بخښنه	ښښنه، عفو
بخل	کنجوسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
بدشګومي	بد فالي، بد مرغي، کرکه کول
برابر	سم، سیده، اصلاح، جوړ
برخمن	لرونکي
بریالي	کامیابه، برلاسي
بشپړ	کامل، پوره
بشپړوالی	تکمیل، پوره والی
بطحان	د یو ځای نوم دی
بلنه	دعوت، غوښتنه
بوک	د اوبو ګوپ
بوکونه	ګوپونه، ګوپان
بیرته راتلل	واپس کیدل
بیرته کیدل	واپس کیدل
بې زړه توب	بزدلي، ډار، ویره
بې نیازه	مستغني، احتیاج نلرونکي، بې پروا
بېل	جلا، جدا
بیله	بغیر، پرته
بې وزلتوب	تنګدستي، فقر
پاچا، پاچاهي	بادشاه، بادشاهي
پاڅیده	ولاړ شو
پاڅیږي	ولاړ شي
پر	پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
پرانستل	بیرته کول، خلاصول
پرکالي	د خوب د جوتو وهلو حالت، د خوب د آثارو ښکاره کیدلو حالت
پرې کیدونکي	قطع کیدونکي
پرېشاني	اندیښني، سوچونه
پسرلی	سپرلی، بهار
پښه	ښــــپه
پښې	ښــــپې
پښیمانه	ښــــپیمانه
پلو کي	ووجو کي
په بر کي نیول	په ځنګ کي نیول، په یو شي باندي چاپیره کیدل
پوټکي	پوستکي، څرمن
پوښتنه	تپوس، سوال
ټاکلي	معین، معلومدار
تالنده	د آسمان ګړزا، غرنده، تندر
تدبُر او تفکُر	فکر کول، سوچ کول، غور کول
تدبیرونکي	انتظام کونکي، تنظیمونکي
ترچیدل	پرنجي کول، ترچَل، پرچیدل، پرنجیدل
تزکیه	بې عیبه ګڼل، د ښو اخلاقو خاوند ګڼل
تسلیم	تابعدار، فرمانبردار
تضرع	زاری، عاجزي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
تعزیه	د مړي خپلوانو ته تسلي ورکول او مړي ته دوعا کول
تندی	وچولی
تنبلي	سستي، کسالت
تِل	همیشه
تَله	ترازو
توپیر	فرق
توښه	ذخیره
تو که	ډول، شکل
توکل	اعتماد، تکیه
ټولواک	پوره واکدار، دکاملې پاچاهي خاوند
ټولواکي	پوره واکداري، کامله پاچاهي
ټوی شي	ورزیږي
ثواب	اجر
جادوګر	ساحر، کوډګر
جامه	کالي
جبیره	پوره کول، نقصان لیري کول
جمرې	هغه وړې تیګې چې شیطان په ویشتل کیږي
جواب	ځواب
چیب	ګخ، کین
چرګ	بانګي
څکندن	ځلکدن، ځنکدن، د سا وتلو حالت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
څلي	واري
ځمکه	زمکه
څملاستل	ویده کیدل، پریوتل
حلالول	ذبح کول، قرباني کول، حلاله کول
خپَرَول	عام کول، نشرَول
خپرول	نشرول، تیتول، عام کول
خزنده	خوځنده، حشره
خواره	خپور، خپاره
څاروي	ځناور
څراغونه	ډیوې، چراغونه
څرګندونه	بیانوول، ښکاره کول
څښتن	خاوند
څک	قطره
خلاصي	برسیره، کولاوي، بیرته
خلک	خلق
خواړه	د خوراک شیان، طعام
خیري	چتلي، چرک
دانګل	په منډه تلل، منډه وهل
دانه	تخم
دُرجې	رتبې، درجات
دروازې	وروته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
دوزخ	دوږخ، جهنم
راوستلي دی	مینځ ته راوړی دی
رب	پروردگار
رپ	د سترګي یو ځل بندولو په اندازه وخت
رد کیږي	واپس کیږي، نه منل کیږي
رښتوني کړه	په ځای کړه
رڼا	نور
روزي	رزق
روژه دار	روژه نیونکی
روژه نیونکی	روژه دار
روښانه کړي	رڼايي پکښي کي واچوي، نوراني کړي
زما	ځما
زیاتي	ظلم، تیری
زیان	تاوان، نقصان
زړه	زوړه، زړی
ژباړل	ترجمه کول
ژباړن	مترجم، ترجمه کونکی
ژغورل	بچ کول، ساتل
ژیان	د اوبو مشکونه، مفرد: ژی
ساتل	بچ کول، حفاظت کول
سپیڅلتیا	پاکوالي

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ستاينه	حمد او ثنا، صفت، تعريف
ستايونكي	ثنا وصفت ويونكي، تعريف كونكي
سركښه	سركش، بيلاري
سمبال	ښايسته، مجهز
سمندر	درياب، بحر
سهار	سحر، صبا، صبائي
سورلي	د سپريدولو حيوان لكه: آس، خر او نور
سيده	سمه، برابره
سيوری	سايه
شاهدي	ګواهي، شهادت
شاوخوا	چار چاپېر
شرق	مشرق، لمر ختلو طرف
ښخول	دفن كول، خښول
شفاعت	سفارش
ښكنځل	كنځل، كنځا، رد بد
شګه	كوچني كاڼي يا تيګه
ښودنه	ښوونه، رهنمايي
ښي	راسته
شودې	پي، شيدې
شي	څيز
شيان	څيزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
صحرايي	بانډيچي، صحرا نشين، دصحرا اوسيدونکی
صُفه	هغه ځای چي فقير او ناداره صحابه پکښي کښيناستل
ضايع کول	بيځايه کول، باطلول
ظلم	زياتي
عادلانه	پر ځای، منصفانه
عافيت	روغتيا
عاقبت	انجام، نتيجه
عذاب	سزا، جزا
عقيق	د يو ځای نوم دی
غاړي	مرياني
غرب	مغرب، لمر لويدلو طرف
غضب	غصه، قهر
غوره	ښه، بهتر
غونډ	يو ځای
غيبيات	د مخلوقاتو له علم نه پټ شيان
فرښته	ملائکه، ملکه، فرشته
فطرت	دين، لاره
فِکر	سوچ
قادر	توانا
قرباني	پسه يا بل حلال حيوان حلالول
کړو	اعمالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
کائنات	مخلوقات
کښېنته	ښکته
کښېنږدي	کېږدي، کیدي، راولي
کفاره	د ګناه بدله، بدله، ګناه ورکونکې
ګاڼه	زیور
ګرځندویه	سیاحت کونکي، ګرځیدونکي
ګړندی	چابک، چټک، تېز
ګمراه	بې لارې
کوروالي کول	همبستری، جماع کول، یوځای کیدل
لاره	لیاره
لانده	لامده
لټي	لټوالي، بیکاري
لخوا	له طرف نه
لمده	لنده، تَرَه
لمونځ	مونځ
له ما نه وګرځوي	له ما نه بچ کړي او لیرې کړي
لوړ	اوچت
لوړوي	اوچتوي
ما لره	ما ته
ماښام	بیګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا يا لهجه
ماغزه	مازغه
مايل	اوبنتونکي، ميلان کونکي، خوبنونکي
مِثل	مانند
مجادله	خصومت کول، جنگ کول
مخامخ کيدل	ميلاويدل
مخکښ	مخکي تلونکي، پيش روی
مرداري	د مړ حيوان لاش
مرو	مړه کيږو
مربي	غلام
مستغني	بي پروا، بي نيازه
مسجد	جومات
مسه کول	مسح کول، په يو شي لاس تيرول، لاس راکاږل
مشرق او مغرب	شرق او غرب، ختيځ او لويديځ
معبود	خدای، هغه څوک چي نور يې عبادت کوي
مقيم	په خپل کور او وطن کي، هغه څوک چي مسافر نه وي
مل	ملگری
ملائکه	فرشته، ملکه
منلږه	څغاسته
مه نيسه	مه مأخوذه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
مهاروونکي	تابعداره کونکي، کنترولونکي
موذن	بانګي، آذان کونکي
مینځه	وینزه، کنیزه
ناڅاپه	نابره، ناګهانه
ناڅیزه	لږه
ناوړه	بد، خراب
نظر کیدل	د چا د کتلو په وجه بد اثر لویدل
نغښتي	پراته، موجود
ننوتل	داخلیدل
ننوتو	داخل شولو
نو	پس
نوموړی	مذکور
نومولی دی	اینبودلی دی، بللی دی
نیکان	صالحان، نیک عملان
نیکي	ښیګړه
نېټه	تاریخ، وخت
هدایت	لارښوونه، رهنمایي
هرومرو	خامخا، ضرور، حتما
هله	هغه وخت
همیشني	دائم
هنګار	هڼار، د خره آواز او رمباړه
وړ	مستحق، لائق

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته معنا یا لهجه	کلمه
اهل وعیال، بچیان	واره
وغورځوي	واچوي
ددوو لاسونو د ګوتو تر مینځ مسافي ته ویل کیږي، چې کله دواړه د یو مستقیم خط په شکل سره خلاص شي، او په عربي ورته «باع» وایي، او (۱۶۲) سانتي متر اوږدوالی لري.	وازه
وبښه، عفو کړه	وبخښه
وخکي	وڅښي
وخاته، پورته شو	وختو
تویږي شي، محو شي	ورژیږي
د لاس تلي	ورغوي
روستو	وروسته
حواله کړو	وسپاره
دعوت شي	وغوښتل شي
شنه کړل شي، ونالول شي، نال کړې شي، کیښودل شي	وکړل شي
پاڅیدلې	ولاړ
لاړه، ختمه شوه، لیرې شوه	ولاړه
ووایه	ولوست
خارج شولو، بیرون شولو	ووتو
ډار، خطره، یره، بیره	ویره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ویریږي	بیریږي، یریږي، ډاریږي
ویښته	وریښتان
یوازي	تنها، یواځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موضوعاتو فهرست

موضوع	صفحه
د ژباړن* سریزه	۳
د مصنف سریزه	۵
د ذکر فضیلت	۷
۱- دخوب نه د پاڅیدو دعاګاني	۱۲
۲- د جامو اغوستلو دعا	۱۷
۳- دنوي جامې اغوستلو دعا	۱۷
۴- چا چي نوې جامې واغوستلې هغه ته دعا	۱۸
۵- دجامو ایستلو په وخت کي دعا	۱۸
٦- د اودس ماتي ځای ته د داخلیدلو دعا	۱۹
۷- د اودس ماتي ځای نه د وتلو دعا	۱۹
۸- داوداسه نه مخکي ذکر	۱۹
۹- د اودس نه وروسته دعا	۱۹
۱۰- د کور نه دوتلو ذکر	۲۰
۱۱- کور ته د ننوتلو* ذکر	۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۲- مسجد ته د تللو دعا ۲۲

۱۳- مسجد ته د ننوتلو دعا ۲۳

۱۴- مسجد نه د وتلو دعا ۲۴

۱۵-د آذان اوريدو ذکرونه ۲۴

١٦- د لمانځه د شروع (له اول تکبير نه وروسته*) دعا.......... ٢٦

۱۷- د رکوع دعا ۳۳

۱۸- د رکوع نه پورته کيدلو* دعا ۳۴

۱۹- د سجدې دعا ۳۵

۲۰- د دوو سجدو په مينځ کي دعا ۳۸

۲۱- د تلاوت د سجدي دعا ۳۸

۲۲- د تشهد دعا (التحيات) ۳۹

۲۳- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود ۴۰

۲۴- په وروستي ناسته کي د سلام نه مخکي دعا ۴۱

۲۵- د سلام گرځولو نه وروسته اذکار ۴۸

۲۶- د استخارې د لمانځه دعا ۵۴

۲۷- د سهار او ما ښام اذکار ۵٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

٢٨- د خوب اذکار ٦٩
٢٩- پــه خوب کي له يوې ډډې* نه بلي ډډې ته اوښتلو
دعا ٧٧
٣٠- پــه خوب کي د نا آرامۍ او له ويري سره مخامخ
کيدلو دعا.................................... ٧٨
٣١- هغه څه چي د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دی...... ٧٨
٣٢- د وترو د قنوت دعا ٧٩
٣٣- د وترو له سلام نه وروسته ذکر ٨١
٣٤- د پريشانۍ او غم (لري کولو) دعا ٨١
٣٥- د بي قرارۍ دعا ٨٣
٣٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کيدو* دعا ٨٤
٣٧- د حکمران* د ظلم نه د ويري دعا.................................... ٨٥
٣٨- د ښمن ته ښيرا* کول.................................... ٨٦
٣٩- د کوم قوم نه چي ويره* لري، دا دعا به وايي............ ٨٧
٤٠- څوک چي ايمان کي شک وکړي دهغه دعا.............. ٨٧
٤١- دقرض اداء کولو دعا ٨٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کې د وسوسې دعا.................. ۸۹
۴۳- چا ته چې يو کار مشکل شي د هغه دعا.................. ۸۹
۴۴- څوک چې گناه وکړي، هغه به داسې کوي................ ۸۹
۴۵- د شيطان او د هغه د وسوسو د ليرې کولو دعاگانې ۹۰
۴۶- کلــــه چې يې د خوښې خلاف کار پيښ شي، او يا له
کوم کار نه عاجز شي، داسې به وايي ۹۰
۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مبارکي ورکول،
او د هغې جواب.. ۹۱
۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا ۹۲
۴۹- د بيمار د پوښتنې په وخت هغه ته دعا ۹۲
۵۰- د بيمار* د پوښتنې کولو فضيلت.............................. ۹۳
۵۱- د ژوند نه نا اميده بيمار* دعا ۹۳
۵۲- ځکندن* حالت کې سړي ته يادونه ۹۵
۵۳- چا ته چې مصيبت رسيدلی وي، د هغه دعا.................. ۹۵
۵۴- د مړي سترگې بندولو په وخت دعا ۹۶
۵۵- مړي ته په جنازه کې دعا.. ۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦- ماشوم ته د هغه په جنازه كي دعا ٩٩

٥٧- د تعزيت دعا ١٠٠

٥٨- د مړي بنخولو وخت كي دعا........................ ١٠١

٥٩- د مړي بنخولو* وروسته دعا ١٠١

٦٠- د قبرونو د زيارت كولو دعا......................... ١٠٢

٦١- د بادِ (سيلۍ) الوتلو په وخت دعا ١٠٢

٦٢- د تالندي* دعا.................................... ١٠٣

٦٣- د استسقاء* لپاره څو دعاګاني........................ ١٠٣

٦٤- د باران اوريدو په وخت كي دعا....................... ١٠٤

٦٥- د باران اوريدو وروسته دعا.......................... ١٠٤

٦٦- د آسمان شين كيدو دعا............................ ١٠٥

٦٧- د نوي مياشتي ليدو دعا ١٠٥

٦٨- د روژه ماتي په وخت كي دعا........................ ١٠٥

٦٩- د ډوډۍ خوړلو نه مخكي دعا........................ ١٠٦

٧٠- له خوراک نه وروسته دعا ١٠٧

٧١- كوربه ته د ميلمه دعا.............................. ١٠٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷۲- څــوک چـــي په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو
اراده وکړي، هغه ته دعا.......................... ۱۰۸
۷۳- د چا په کور کي د روژه مات په وخت کي دعا......... ۱۰۸
۷۴- د روژه دار* دعا چي کله خواړه حاضر شي او روژه
ماته نکړي.. ۱۰۹
۷۵- کله چي روژه دار ته څوک ښکنځل* وکړي، نو دی
به داسي ورته وايي ۱۰۹
۷٦- د اولنۍ ميوې ليدو دعا.............................. ۱۰۹
۷۷- د ترَچيدلو* دعا.. ۱۱۰
۷۸- کله چي کافر وترَچيږي داسي به ورته وايي.......... ۱۱۰
۷۹- واده کونکي ته دعا.................................... ۱۱۱
۸۰- د واده کولو او سورَلۍ* اخيستلو دعا ۱۱۱
۸۱- خپلي ښځي سره کوروالی* نه مخکي دعا........... ۱۱۲
۸۲- د قهر او غوسې په وخت دعا ۱۱۲
۸۳- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا ۱۱۲
۸۴- د مجلس دعا.. ۱۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸۵- د مجلس کفاره*.. ۱۱۳
۸۶- څوک چي چا ته ووايي: «غفر الله لک» نو هغه ته به
داسي وايي.. ۱۱۴
۸۷- څوک چي له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا............ ۱۱۴
۸۸- په څه چي د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي......... ۱۱۴
۸۹- څوک چي چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللهِ»، هغه
ته به داسي وايي.. ۱۱۵
۹۰- څوک چي خپل مال تا ته وړاندي کړي، هغه ته دعا.... ۱۱۵
۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا .. ۱۱۵
۹۲- له شرک نه د ويري* دعا.................................. ۱۱۶
۹۳- هغه چا ته دعا چي تا ته ووايي: «بارَكَ اللهُ فِيكَ» ۱۱۶
۹۴- د بد شګومۍ* بد ګڼلو دعا................................ ۱۱۶
۹۵- د سپريدو دعا.. ۱۱۷
۹۶- د سفر دعا... ۱۱۸
۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا................................. ۱۱۹
۹۸- بازار ته ننوتلو دعا....................................... ۱۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

٩٩- د سپرلي غورځيدو په وخت دعا ١٢٠

١٠٠- د مسافر دعا مُقيم* ته ١٢١

١٠١- د مقيم* دعا مسافر ته ١٢١

١٠٢- په سفر کي تکبير او تسبيح ١٢١

١٠٣- د سهار* په وخت د مسافر دعا ١٢٢

١٠٤- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځای کي د کوزيدلو
او ودريدلو دعا ١٢٢

١٠٥- د سفر نه د ستنيدو دعا ١٢٣

١٠٦- د خوشـــحالي او يا خواشيني کار پيښيدو په وخت
کي دعا ١٢٣

١٠٧- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت ١٢٤

١٠٨- سلام خپرَول* ١٢٦

١٠٩- د کافر د سلام جواب به څنګه ورکوي ١٢٧

١١٠- د چـــرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت
دعا ١٢٧

١١١- په شپه کي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا ١٢٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۲- څوک چي دي ښکنځلې وي هغه ته دعا............۱۲۸
۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي..........۱۲۹
۱۱۴- کله چي د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي
وايي.....................................۱۲۹
۱۱۵- په حج او عمره کي به مُحرم لبيک څنګه وايي........۱۳۰
۱۱۶- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اکبر» ويل..۱۳۰
۱۱۷- د رکن يماني او حجر اسود په مينځ کي دعا..........۱۳۱
۱۱۸- صفا او مروا باندي د ودريدو دعا...................۱۳۱
۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا.............................۱۳۳
۱۲۰- د مشعر حرام ذکر...............................۱۳۳
۱۲۱- (د جمراتو يا ځلو ويشتلو په وخت) د هري شګي*
ويشتلو سره «الله اکبر» ويل.............................۱۳۴
۱۲۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پېښيدو په وخت دعا...۱۳۵
۱۲۳- چا ته چي خوشحالونکې خبر راشي، نو څه به کوي..۱۳۵
۱۲۴- څوک چي په خپل بدن کي درد محسوس کړي څه
به کوي...................................۱۳۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٢٥- په څه شي د نظر کیدو نه د ویري دعا ١٣٦
١٢٦- د ویري په حالت کي دعا................................ ١٣٦
١٢٧- د قرباني حلالولو* په وخت کي څه ویل پکار دي ١٣٧
١٢٨- هغه څه چي د سرکښه* شیطانانو د مکر او چل دفع
کولو لپاره ویل کیږي ١٣٧
١٢٩- استغفار او توبه.. ١٣٨
١٣٠- د «ســبحان الله»، او «الحمــد لله»، او «لا اله الا
الله»، او «الله اکبر» فضیلت.................................. ١٤١
١٣١- د پیغمبر ﷺ د تسبیح ویلو طریقه........................ ١٤٦
١٣٢- د نېکیو او عامو آدابو څخه............................. ١٤٧
په کتاب کي د یاګانو رسم الخط................................ ١٤٩
ورته رسم الخطونه ١٤٩
د لهجې د اختلاف په صورت کي د یو معنا لرونکو کلماتو
لست ١٥٠
د موضوعاتو فهرست ١٦٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصن المسلم

من أذكار الكتاب والسنة

تأليف

الفقير إلى الله تعالى

د. سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ترجمة

عبد النافع زلال

بلغة «البشتو»

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library